

[Γ.Α.Φ. CD.9- ΦΑΚ 2]
RW 2V-134

Ο φάκελος με τον κωδικό RW 2V-134 περιέχει στρατιωτικά έγγραφα, 426 σελίδων συνολικά, που εκτείνονται χρονικά από 30.5.1941 έως 2.7.1941. Αφορά στην Κρήτη.

Σελίδα 1 (περίληψη)

Εξώφυλλο αρχείου της Ανώτατης Διοίκησης Γερμανικού Στρατού που αφορά στην νήσο Κρήτη.

Σελίδες 2-7 (περίληψη)

Δυσανάγνωστες, χειρόγραφες σελίδες.

Σελίδα 8 (περίληψη)

Σελίδα γερμανικής στρατιωτικής εφημερίδας (30.5.1941), δημοσιεύοντας αναφορά της Ανώτατης Διοίκησης Γερμανικού Στρατού σχετικά με τις στρατιωτικές συγκρούσεις μεταξύ γερμανικών και βρετανικών δυνάμεων στην Κρήτη.

Σελίδες 9-10 (περίληψη)

Δυσανάγνωστες, χειρόγραφες σελίδες.

Σελίδες 11-13 (περίληψη)

Στρατιωτικό έγγραφο της Ανώτατης Διοίκησης Γερμανικού Στρατού , με ημερομηνία 3.6.1942.

Αφορά στην παράκληση προς 11ο Αεροπορικό Σώμα, Ανώτατο Διοικητή Στρατού 12 και Ναύαρχο Νοτιοανατολικής Ευρώπης για λήψη καταθέσεων μελών του Γερμανικού Στρατού σχετικά με βρετανικές, και πιθανότατα εκ του ντόπιου πληθυσμού της νήσου Κρήτης, αποτρόπαιες πράξεις που συνιστούν παραβίαση του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου και αποστολή των ενόρκων αυτών μαρτυριών στο Βερολίνο προς αξιολόγησή τους, για τη δημιουργία αποδεικτικών στοιχείων.

Σελίδες 14-16 (περίληψη)

Ανακοίνωση της Ανώτατης Διοίκησης Γερμανικού Στρατού προς τα γερμανικά στρατεύματα, από Μάιο 1941.

Σελίδες 17-26 (περίληψη-μετάφραση)

Έγγραφο από το στρατιωτικό δικαστήριο 7ης Αεροπορικής Μεραρχίας προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού-υπηρεσία Διερεύνησης Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου-, με ημερομηνία 28.5. 1941.

Περιέχει συνημμένη ένορκη κατάθεση-σε στενόγραφη και δακτυλογραφημένη μορφή- του λοχία Hans Schleifer, 35 ετών, 7ου λόχου 2ου τάγματος 100ου Ορεινού Συντάγματος, από το στρατιωτικό νοσοκομείο Πολεμικής Αεροπορίας στην Αθήνα. Αφορά στην παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου από Βρετανούς στρατιώτες κατά τη γερμανική επιχείρηση στην Κρήτη και φέρει την ημερομηνία 27 Μαΐου 1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Ο λόχος μας επιβιβάστηκε σε Ju 55 με προορισμό το αεροδρόμιο Μάλεμε στην Κρήτη.

Λίγο πριν την άφιξη στο αεροδρόμιο, 300 μ. περίπου από την ακτή, το αεροσκάφος μας δέχθηκε πυρά και έπεσε στη θάλασσα. Εκτός του πληρώματος, στο αεροσκάφος βρίσκονταν 14 άνδρες. Αν και βυθίστηκε γρήγορα, βγήκαμε όλοι έξω. Έπρεπε να

εγκαταλείψουμε στο αεροσκάφος τα όπλα μαζί με το υπόλοιπο στρατιωτικό υλικό. Μόνο κάποιος από εμάς κατάφεραν να φορέσουν σωστικό σωσίβιο. Κατά την εγκατάλειψη του αεροσκάφους, δεχθήκαμε, αμέσως, πυρά πολυβόλου από τη ξηρά, που συνεχίζονταν καθώς προσπαθούσαμε κολυμπώντας, να βρούμε στη στεριά για να σωθούμε. Παρά τα πυρά που δεχόμασταν, φτάσαμε όλοι οι 14 άνδρες στη στεριά. Εκεί διαπίστωσα ότι 2 άνδρες από εμάς, δηλαδή ο υποδεκανέας Hartmannsberger και ο δεκανέας Moesenlechner είχαν τραυματιστεί. Για τον δεκανέα Moesenlechner γνωρίζω ότι τραυματίστηκε, όχι κατά τη διάρκεια της πτώσης του αεροσκάφους, αλλά αργότερα στη θάλασσα. Όταν βρισκόταν ήδη στο νερό και στηριζόταν ακόμα από το αεροσκάφος, άκουσε ο στρατιώτης Schlicht πως φώναξε ο Moesenlechner: «με βρήκε τώρα». Εγώ ο ίδιος είδα πως αυτός βυθίστηκε στο νερό. Κατορθώσαμε όμως να τον τραβήξουμε στη στεριά. Επιθυμώ να τονίσω ότι δεχόμασταν πυρά πολυβόλου με μικρές παύσεις, όλη τη διάρκεια που προσπαθούσαμε να προσεγγίσουμε τη στεριά. Το αντιλαμβανόμασταν από το σφύριγμα και τον κρότο αυτών.

Σελίδες 27-28 (περίληψη-μετάφραση)

Αντίγραφο Αναφοράς του Ανώτατου Διοικητή Γερμανικού Στρατού από 24.5.1941

(μετάφραση) Ο Ανώτατος Διοικητής Γερμανικού Στρατού γνωστοποιεί:

Γερμανικές μονάδες Αλεξιπτωτιστών και αερομεταφερόμενες δυνάμεις βρίσκονται από τις πρωινές ώρες της 20. Μαΐου στη νήσο Κρήτη για διεξαγωγή μαχών εναντίων τμημάτων του Βρετανικού Στρατού.

Κατόπιν θαρραλέας επίθεσης από αέρα κατέλαβαν, υποστηριζόμενα από αεροπορικές μονάδες Καταδιωκτικών, Βαριών Βομβαρδιστικών, Μαχητικών και Καθέτου Εφόρμησης, σημαντικά σημεία στρατηγικής σημασίας στο νησί. Κατόπιν ενισχύσεων από τμήματα Πεζικού, ξεκίνησαν τα γερμανικά στρατεύματα την επίθεση. Το δυτικό τμήμα του νησιού βρίσκεται ήδη υπό γερμανική κατοχή.

Η Γερμανική Πολεμική Αεροπορία συνέτριψε την απόπειρα του Βρετανικού Βασιλικού Στόλου να επιτεθεί στην Κρήτη, τον εκδίωξε από τη θαλάσσια περιοχή βορείως της Κρήτης, βύθισε και προκάλεσε ζημιές σε μεγάλο αριθμό εχθρικών πολεμικών πλοίων και κέρδισε την κυριαρχία πάνω από τον συνολικό εναέριο χώρο.

Όλες συνολικά οι στρατιωτικές επιχειρήσεις διεξάγονται βάσει του αρχικού σχεδίου.

Η δήλωση του Τσόρτσιλ ότι γερμανικά στρατεύματα βρίσκονται στην Κρήτη φορώντας στρατιωτικές στολές της Νέας Ζηλανδίας, δεν ευσταθεί.

Σε περίπτωση που η εν λόγω δήλωση τύχει αφορμής ή καταστεί εκ των υστέρων αιτιολογία κακής μεταχείρισης των Γερμανών Αλεξιπτωτιστών ή μη μεταχείρισης σύμφωνα με τις διατάξεις του Στρατιωτικού Διεθνούς Δικαίου, η Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού θα διατάξει, αντιστοίχως, μέτρα ανταπόδοσης σε δεκαπλάσιο αριθμό Βρετανών αιχμαλώτων πολέμου.

Σελίδα 29 (περίληψη- μετάφραση)

Δημοσίευμα της αγγλικής εφημερίδας «Times» σχετικά με την απόβαση των γερμανικών δυνάμεων στην Κρήτη. Ακολουθεί μετάφραση στη γερμανική γλώσσα.

(μετάφραση) «Ελεγχόμενη Κατάσταση »

Γερμανικά αερομεταφερόμενα στρατεύματα, δύναμης 1.500 ανδρών, αποβιβάστηκαν νωρίς χθες στην Κρήτη και επιχειρήσαν να δημιουργήσουν μια βάση. Αντιμετώπισαν, όμως, σθεναρή αντίσταση και αναφέρθηκε αργότερα ότι η κατάσταση ήταν ελεγχόμενη και θεωρείται ότι ένα μέρος των εχθρικών δυνάμεων έχει νικηθεί. Οι Γερμανοί οι οποίοι έχουν εισβάλει με ανεμόπτερα, μεταγωγικά και αλεξιπτωτα φορούσαν στρατιωτικές στολές της Νέας Ζηλανδίας.

Ο κ. Τσόρτσιλ ανήγγειλε στο κοινοβούλιο τη γερμανική επίθεση και ανέφερε ότι στην Κρήτη βρίσκονται βρετανικές, νεοζηλανδικές και ελληνικές ένοπλες δυνάμεις και διεξάγεται πολύ «σκληρή και αποφασιστική αντίσταση». «Ο εχθρός», συνέχισε, «απέτυχε να καταλάβει το ακρωτήριο Μαλέκα και ένα στρατιωτικό νοσοκομείο, το οποίο είχαν νωρίτερα καταλάβει, ξαναπέρασε στον έλεγχο των συμμαχικών δυνάμεων».

Σελίδες 30-32 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό έγγραφο της Ανώτατης Διοίκησης Γερμανικού Στρατού, με ημερομηνία 6.6.1941.

Αφορά στις διαπιστώσεις του συμβούλου ανώτατου στρατιωτικού δικαστηρίου Γερμανικής Πολεμικής Αεροπορίας Winkhaus, κατόπιν έρευνας αυτού, αναφορικά με τις «διαπραχθέντες αποτρόπαιες πράξεις εναντίων Γερμανών στρατιωτών κατά την κατάληψη της νήσου Κρήτη» και η προώθηση των αποδεικτικών στοιχείων στην Α.Δ.Γ.Σ προς εκτίμηση και αξιοποίηση αυτών.

(μετάφραση) 1. Ο πληθυσμός της Κρήτης τάχθηκε, εξ αρχής, στρατιωτικά στο πλευρό των Άγγλων. Μολονότι είναι βέβαιο, μάλιστα μέσω μαρτυριών Ελλήνων ανώτερων αξιωματικών, ότι ήδη πριν την πρώτη άφιξη Γερμανών στρατιωτών στο νησί, ο πληθυσμός παρακινήθηκε από Έλληνες και Άγγλους στρατιωτικούς διοικητές προς καταπολέμηση αλεξιπτωτιστών και άλλων Γερμανών στρατιωτών και εξαιτίας αυτού παρέλαβε όπλα, ωστόσο δεν έχει, παρά ταύτα, πραγματοποιηθεί η οργάνωση του ως εθνοφρουρά ή Ελεύθερα Σώματα. Περισσότερο, ο πληθυσμός του νησιού έχει από νωρίς δραστηριοποιηθεί ως άτακτα σώματα. Ειδικότερα, έχει αποφευχθεί κάθε αναγνώριση από μακρινή απόσταση των όποιων διακριτικών της διοίκησης αυτού καθώς και η σε κοινή θέα κατοχή οπλισμού. Παράλληλα, έχουν δοθεί προς χρήση πολλά караμπίνες. Κάποιος μπορεί να συμπεράνει αναμφίβολα ότι η οργάνωση σε εθνοφρουρά ή Ελεύθερα Σώματα, που θα μπορούσε να συμβεί τη χρονική αυτή στιγμή, αγνοήθηκε εκ προθέσεως. Ο αντάρτικος αγώνας δεν αναπτύχθηκε ομοιόμορφα στο νησί.

2. Έχει αποδειχθεί μια σειρά φρικιαστικότητας πράξεων, κυρίως με ακρωτηριασμούς εν ζωή ή νεκρών Γερμανών στρατιωτών. Δεν μπορεί να ανακοινωθεί ακόμα, ωστόσο, ένας ακριβής αριθμός των περιπτώσεων αυτών.

3. Ο γηγενής πληθυσμός έχει σε πολλές περιπτώσεις χρησιμοποιήσει τα κυριαρχικά σύμβολα της Γερμανίας, ειδικά τις σημαίες με τον Αγκυλωτό Σταυρό, προς παραπλάνηση των αλεξιπτωτιστών και αερομεταφερόμενων μονάδων. Μεγάλου μεγέθους σημαίες με τον Αγκυλωτό Σταυρό είχαν τοποθετηθεί στο έδαφος για να δώσουν λανθασμένη εκτίμηση στους Γερμανούς αλεξιπτωτιστές που πλησίαζαν, ότι επρόκειτο δηλαδή για ήδη διαμορφωμένο χώρο προσεδάφισης υπό την κυριαρχία των Γερμανών.

Σελίδες 33- 36 (περίληψη-μετάφραση)

Έγγραφο από το στρατοδικείο 8ου Αεροπορικού Σώματος προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού- υπηρεσία Διερεύνησης Παραβιάσεων του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου-, με ημερομηνία 31.5.1941.

Συνημμένες (2) ένορκες καταθέσεις μελών πληρωμάτων αεροσκαφών και πρώην αιχμαλώτων πολέμου.

1) Η πρώτη του υπαξιωματικού Otto Stein, 31 ετών, 5ου Σμήνου 2ης Μοίρας 26ης Πτέρυγας Μάχης.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 20.5.1941 είχε η ομάδα μας την αποστολή να πετάξει ως συνοδεία προστασίας αλεξιπτωτιστών και παράλληλα να πραγματοποιήσει επιθέσεις χαμηλού ύψους εναντίων αγγλικών θέσεων Α/Α

πυροβόλων. Ήμουν χειριστής αεροσκάφους Me 110, 3 U + C N, ο υποσμηνίας Hermann ήταν παρατηρητής μου.

Η απογείωση σημειώθηκε περίπου στις 7:15. Λίγο πριν τις 8:15 φθάσαμε στην Κρήτη και πετάγαμε αρχικά ως συνοδεία για την προστασία των Αλεξιπτωτιστών, αργότερα επιτεθήκαμε σε θέσεις A/A πυροβόλων. Εκεί, δέχτηκα βολές και στους 2 κινητήρες. Καθώς βρισκόμουν, μετά την απογείωση, ήδη πάνω από τη θάλασσα, παρατήρησα απώλεια ψυκτικού υγρού στη δεξιά πλευρά και απενεργοποίησα το δεξιό κινητήρα. Λίγη ώρα αργότερα άρχισε ο αριστερός κινητήρας να βγάζει καπνό λόγω απώλειας λαδιού. Εξαιτίας αυτού, αναγκάστηκα να χαμηλώσω ύψος προς τη θάλασσα. Συνεπεία του χαμηλού ύψους, δεν μπόρεσε ο ασυρματιστής μου να ρίξει τη λαστιχένια λέμβο. Προσθαλασσωθήκαμε στις 8:45. Ο υποσμηνίας Zahn, ασυρματιστής του υπαξιωματικού Hamacher έριξε σε μας λαστιχένια λέμβο στην οποία ανεβήκαμε. Χάσαμε τα κουπιά και έπρεπε να κωπηλατήσουμε με τα χέρια. Βρισκόμασταν 500 περίπου μ. απόσταση από τη στεριά, αλλά δεν μπορούσαμε να την προσεγγίσουμε εξαιτίας του δυνατού ρεύματος. Επειδή σκίστηκε το σωσίβιο του υποσμηνία Hermann κατά την έξοδό του από το αεροσκάφος, δεν μπορούσαμε επίσης να διανύσουμε κολυμπώντας την υπόλοιπη απόσταση. Επιπλέον περίπου 60 ώρες, έως τις 22.5.1942, και κατά τις 22:00 περισυλλεχθήκαμε από ένα εμπορικό αγγλικό ατμόπλοιο, προερχόμενο από την Σούδα και προσορμιστήκαμε στο κόλπο της Σούδας. Στο ατμόπλοιο λάβαμε αρχικά ζεστό νερό για να πλυθούμε και κατόπιν αυτού τσάι και φαγητό στην καμπίνα του καπετάνιου. Η συμπεριφορά του πληρώματος ήταν άψογη. Αποβιβαστήκαμε στον κόλπο της Σούδας και οδηγηθήκαμε από αγγλική φρουρά σε ένα παρεκκλήσι, μέσα στο οποίο κοιμόντουσαν Άγγλοι. Εκεί λάβαμε δύο κουβέρτες και υποδήματα. Το άλλο πρωί ανακριθήκαμε από Άγγλο με πολιτική περιβολή. Υπέβαλλε τις συνήθειες ερωτήσεις, αλλά δεν έγινε ενοχλητικός όταν δεν τις απάντησα, αναφέροντας ότι αυτό απαγορεύεται σε μένα. Εκτός των στρατιωτικών μας ταυτοτήτων δεν μας αφαιρέθηκε τίποτα άλλο. Ελεγχθήκαμε μόνο για όπλα.

Νωρίς το άλλο πρωί λάβαμε από τους στρατιώτες ζεστό τσάι, φασόλια, μπισκότα και τυρί. Με ένα στρατιωτικό καμιόνι μεταφερθήκαμε στα Χανιά. Σε μια στάση, καθώς ήμασταν καθοδόν, ορισμένες γυναίκες θέλησαν να μας πλησιάσουν με απειλητική διάθεση. Οι Άγγλοι όμως τις απώθησαν και μας φόρεσαν αργότερα αγγλικά παλτά, επειδή κατά τη διάρκεια της διαδρομής οι πολίτες μας έκαναν παρατηρήσεις σε εχθρικό ύφος. Στα Χανιά οδηγηθήκαμε στο φρούριο που υπήρχε στο λιμάνι, όπου βρισκόταν ήδη 300 περ. αιχμάλωτοι.

Στο φρούριο υπήρχαν κάμποσοι μεγάλοι θόλοι, που χωρίζονταν μεταξύ τους. Στην κάμαρα που οδηγηθήκαμε βρισκόταν ακόμα το πλήρωμα ενός αεροσκάφους Ju 52. Τα ονόματα των συντρόφων δεν τα γνωρίζω, απελευθερώθηκαν όμως επίσης.

Η συμπεριφορά των Άγγλων φρουρών ήταν άψογη. Μια φορά βγήκαμε, για λίγο διάστημα, στον καθαρό αέρα, τον περισσότερο καιρό, όμως, έπρεπε να μείνουμε στις κάμαρες, εξαιτίας των γερμανικών αεροπορικών επιθέσεων. Η φρουρά φρόντιζε επίσης να παραμένουμε εκεί όλο το χρονικό αυτό διάστημα. Η διατροφή ήταν τώρα πάρα πολύ άσχημη, λάβαμε μερικά μπισκότα, μια φέτα βοδινό κρέας και λίγο νερό. Τσιγάρα δεν υπήρχαν επισήμως καθόλου, λάβαμε όμως κάποια από τη φρουρά. Όσον αφορά στην κακή σίτιση, μας εξήγησαν οι Άγγλοι ότι πολλά δικά τους πλοία έχουν βυθιστεί και οι ίδιοι δεν μπορούν να προμηθευτούν από την ηπειρωτική χώρα εξαιτίας των διαρκών βομβαρδισμών. Από συνομιλίες με 2 Άγγλους αξιωματικούς συμπεραίνα ότι πιστεύουν παρά την απώλεια της Κρήτης, η τελική νίκη θα είναι με το μέρος τους. Ελπίζουν ιδιαίτερα στην αμερικανική βοήθεια. Όλοι οι Άγγλοι στρατιώτες, συμπεριλαμβανομένων των αξιωματικών, είχαν σε μεγάλο βαθμό ψυχικά καταβληθεί εξαιτίας των γερμανικών αεροπορικών επιθέσεων. Έτρεμαν διαρκώς. Δεν άκουσα

προσωπικές απόψεις σχετικά με τον αντίκτυπο από τους βομβαρδισμούς. Αναγνώριζαν την υπεροχή της Γερμανικής Πολεμικής Αεροπορίας.

Όσο γνωρίζω, οι αιχμάλωτοι Γερμανοί αξιωματικοί κοιμόντουσαν στον κοιτώνα των Άγγλων αξιωματικών. Άκουσα τα ονόματα επισημαγός Eichhorn, και σημηναγός Altmann (από τους Αλεξιπτωτιστές). Προσωπικά, δεν γνώριζα κανέναν από τους 15 αξιωματικούς. Σύμφωνα με μαρτυρίες των Άγγλων φρουρών, οι συγκεκριμένοι αξιωματικοί έπρεπε να μεταφερθούν, τη νύχτα της 25. προς 26.5.1941, με ταχύπλοο εκτός Κρήτης. Δεν ειπώθηκε σε εμάς η κατεύθυνση. Ο κρατούμενος αρχίατρος έμεινε με τους τραυματίες. Απ' όσο γνωρίζω, οι Άγγλοι του είχαν διαθέσει μερικά φάρμακα και επιδέσμους. Εξαιτίας αυτού, είχε μαζέψει απ' όλους τα μικρά πακέτα επιδέσμων.

Στις 27.5.1941 απελευθερωθήκαμε, λίγο πριν τις 16:00, από τους Ορεινούς Καταδρομείς.

(περίληψη) Η δεύτερη ένορκη κατάθεση από τον υποσημνία Dietrich Hermann, 21 ετών, ταυτιζόμενη πλήρως με την αναφερόμενη.

Σελίδες 37-41 (περίληψη-μετάφραση)

Έγγραφο από το στρατοδικείο 8ου Αεροπορικού Σώματος προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού- υπηρεσία Πληροφοριών περί Απωλειών και Αιχμαλώτων Πολέμου- , με ημερομηνία 13.6.1941.

Αντίγραφο συνημμένων (2) ένορκων καταθέσεων μελών της Γερμανικής Πολεμικής Αεροπορίας, αιχμαλώτων των Άγγλων.

1) Η πρώτη του ανθυποσημνία Adolf Ketterer, 23 ετών, 4ου Σμήνους 2ης Μοίρας 26ης Πτέρυγας Μάχης.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 14.5.1941 είχε η ομάδα μου ως αποστολή, την επίθεση χαμηλού ύψους εναντίων του αεροδρομίου Χανίων. Η ομάδα απογειώθηκε λίγο πριν τις 07:00. Είμαι χειριστής αεροσκάφους και πέταξα, για την επέμβαση, με Me 110 3U + EM. Παρατηρητής ήταν ο ανθυποσημνίας Bromba.

Κατά τις 8:00 φθάσαμε (από το Άργος) στην Κρήτη. Κατά τη διάρκεια της πρώτης επίθεσης χαμηλού ύψους στο αεροδρόμιο- πετούσα ως αρ. 2, πίσω από τον επικεφαλής του σμήνους μου- αντιλήφθηκα πίσω μου το δυνατό ήχο βολής A/A πυροβόλου. Το αεροσκάφος άρχισε να χάνει ύψος και αμέσως προσπάθησα να το επαναφέρω. Ταυτόχρονα, ο ανθυποσημνίας Bromba μου ανέφερε ότι το φτερό χτυπήθηκε στη μισή του πλευρά και ο ίδιος παρατήρησα ότι είχε πέσει ο αριστερός κινητήρας. Η δυσκολία πλοήγησης ήταν τέτοια, ώστε να μην μπορεί το αεροσκάφος να διατηρήσει την πορεία του. Εξαιτίας αυτού, έπρεπε να προβώ σε αναγκαστική προσγείωση (με κατεστραμμένες τις βαλβίδες προσγείωσης), περ. 1 χλμ. όπισθεν του αεροδρομίου. Πήδηξα αμέσως από το αεροσκάφος και βοήθησα τον ασυρματιστή μου που είχε υποστεί ελαφριάς μορφής διάσειση κατά την προσπάθεια του να αποβιβαστεί. Ευθύς αμέσως δεχτήκαμε από την κατεύθυνση του αεροδρομίου πυρά πολυβόλου. Επιχειρήσαμε, αρχικά, να βγάλουμε έξω από το αεροσκάφος μας τα αντικείμενα που θα μπορούσαμε ακόμα να χρησιμοποιήσουμε, δηλαδή την τσάντα επισιτισμού, τα υλικά επίδεσης, τη λαστιχένια λέμβο και το πολυβόλο. Το τελευταίο δεν μπορέσαμε ωστόσο να το στήσουμε, επειδή βρισκόμασταν εν μέσω κατευθυνόμενων προς εμάς πυρών πολυβόλου του εχθρού. Έκρυσα τη λέμβο κάτω από έναν βράχο, με την σκέψη να μπορέσουμε να την πάρουμε τη νύχτα. Ο ανθυποσημνίας Bromba ξεβίδωσε τότε τη δεξιά επιφάνεια του ντεπόζιτου, εγώ έβαλα φωτιά στο κασκόλ μου και το τοποθέτησα δίπλα στο άνοιγμα. Εξαιτίας των ριπών του πολυβόλου έπρεπε να οπισθοχωρήσουμε. Περίπου 50 μέτρα απόσταση από το αεροσκάφος αιφνιδιαστήκαμε από 5 Άγγλους οι οποίοι μας αιχμαλώτισαν. Ο στρατιώτης, που με πλησίασε- ένας Νεοζηλανδός ή Αυστραλός- άρπαξε το σωσίβιο μου ρίχνοντας το κάτω, καθώς εγώ πέταξα την τσάντα

επισιτισμού. Ψηλάφισε τις τσέπες μου και εγώ τράβηξα ένα ιδιόκτητο πιστόλι από την τσέπη του παντελονιού. Αρχικά τρόμαξε και θέλησε να απομακρυνθεί, απαίτησε κατόπιν όμως το πιστόλι το οποίο παρέδωσα. Δεν αφαίρεσε από εμένα άλλα αντικείμενα. Παρουσιάστηκε τότε ένας Άγγλος αξιωματικός που μας οδήγησε σε ένα, βρισκόμενο σε κοιλάδα, διοικητήριο. Κατά τη διαδρομή προς τα εκεί πρόσεξα ότι βρισκόμασταν σε μια ζώνη A/A πυροβόλων που εκτεινόταν νοτίως του αεροδρομίου. Στο διοικητήριο αυτό υπήρχαν 4 αξιωματικοί και ένας επιτελικός ιατρός. Εκεί ρωτηθήκαμε για τα ονόματα μας, αφαιρέθηκαν τα αντικείμενά μας και συντάχθηκε ένας κατάλογος. Τα αντικείμενα αυτά μαζί με τη λίστα μεταφέρθηκαν κατόπιν στη στρατονομία. Οι αξιωματικοί συνομιλούσαν μαζί μας γενικά για τον πόλεμο. Εξέφρασαν περί τούτου ότι στον πόλεμο πάντα η μια πλευρά θα χάσει και θα καταθέσει τα όπλα και ότι εμείς είχαμε το χρονικό αυτό σημείο την υπεροχή. Στην ερώτηση τους πόσο θα διαρκούσε ακόμα ο πόλεμος, εξέφρασα ότι θα τελείωνε το έτος αυτό. Σχετικά με τούτο εξεπλάγησαν σε μεγάλο βαθμό και εξέφρασαν την άποψη ότι θα διαρκούσε, πιθανώς, ακόμα τέσσερα χρόνια. Ήταν σίγουροι για την τελική νίκη και στηρίζονταν στο στόλο τους και στην Αμερική. Αργότερα, επιβιβαστήκαμε σε ένα καμiónι μικρής χωρητικότητας και μεταφερθήκαμε στην στρατονομία στα Χανιά. Καθοδόν έπρεπε να ακινητοποιηθούμε κάτω από ένα δέντρο εξαιτίας μιας νέας γερμανικής αεροπορικής επίθεσης. Πολλοί Άγγλοι στρατιώτες μας πλησίασαν με περιέργεια και ρώτησαν ιδιαίτερος εάν αγαπάμε τους Εβραίους, γιατί τους καταδιώκουμε και άλλα τέτοια παρόμοια. Τους εξήγησα περί αυτού και εξεπλάγησαν για τις τοποθετήσεις μου. Οι συγκεκριμένοι στρατιώτες δεν μας μεταχειρίστηκαν άσχημα.

Στο κτίριο της στρατονομίας λάβαμε προς έκπληξή μας πολύ καλό φαγητό: πατάτες, νωπό κρέας, λαχανικά, κρασί, πουτίγκα, ψωμί, βούτυρο και μαρμελάδα. Περίπου μια ώρα αργότερα, ανακριθήκαμε ο καθένας χωριστά από έναν αξιωματικό με το βαθμό του αντισυνταγματάρχη. Παρών ήταν ακόμα ένας λοχαγός και ένας ανθυπολοχαγός που μιλούσε με ευχέρεια τα Γερμανικά. Μου έθεσε αρχικά τις συνήθεις ερωτήσεις και δεν μου άσκησε πίεση. Εν συνεχεία όταν, όπως ήταν αυτονόητο, δεν απαντούσα στις περισσότερες μου άνοιξε τότε μια γενική συζήτηση από την οποία είναι άξιο αναφοράς ότι την περίοδο αυτή κανείς δεν πιστεύει την ύπαρξη υψηλού επιπέδου πολιτισμού στην Γερμανία, ότι από τη μία αναγνωρίζουν τον Φύρερ ως ισχυρή προσωπικότητα, από την άλλη χαρακτηρίζουν τον πόλεμο, ως το μεγαλύτερο λάθος αυτού. Πίστευε ακόμα ότι στο γερμανικό λαό υπάρχει μεγάλη διάσταση απόψεων και αντίθετες προς τον Φύρερ. Αμέσως μετά ανακρίθηκε ο Bromba ο οποίος παρέμεινε μόνο δύο λεπτά στο ανακριτικό δωμάτιο.

Με το ίδιο καμiónι μεταφερθήκαμε, υπό τη συνοδεία 4 ανδρών, στα Χανιά. Ήταν Σκωτσέζοι οι οποίοι καθοδόν πυροβολούσαν ζώα, το φορτηγό έπεφτε πάνω σε αγελάδες, πυροβολούσαν επίσης τηλεγραφοξύλα. Σταματήσαμε σε ένα πανδοχείο. Εκεί φάγαμε και ήπιαμε. Οι παρευρισκόμενοι πολίτες έδειξαν αρχικά απειλητική διάθεση εναντίων μας και ρώτησαν τους στρατιώτες εάν ήμασταν Γερμανοί. Ένας από τους στρατιώτες έγγεψε με τα βλέφαρα σε μένα και εξήγησε ότι ήμασταν Γιουγκοσλάβοι. Μονομιάς άλλαξε η στάση τους. Κατά τη συνέχιση της διαδρομής ήταν άξιο ενδιαφέροντος ένα ακόμη υπό κατασκευή αεροδρόμιο αριστερά του δρόμου το οποίο ήταν στενό αλλά ατέλειωτα μακρύ. Εκεί βρίσκονταν 2 μοναστήρια. Στην πλευρά της θάλασσας παρατήρησα πολύ συχνά την ύπαρξη μεγάλου μεγέθους πυροβόλων που ήταν στραμμένα προς τη θάλασσα. Στον κόλπο της Σούδας παραμείναμε αρκετή ώρα εξαιτίας μιας εκ νέου γερμανικής αεροπορικής επίθεσης. Απαρίθμησα περίπου 22 μεγάλα πολεμικά πλοία, εντός και εκτός του κόλπου.

Στα Χανιά οδηγηθήκαμε στα κρατητήρια της Αστυνομίας και ανακριθήκαμε εκ νέου. Η ανάκριση ήταν εδώ όχι τόσο ευχάριστη, επειδή απαιτούσαν από εμάς οπωσδήποτε την

πληροφορία εάν είχαμε έρθει από τη Ρόδο ή τη Μήλο. Τότε αναφέρθηκε ότι τα αεροπλάνα μας μετέφεραν ξύλινα παπούτσια και σκαθάρια και η 26η Πτέρυγα Μάχης ήταν παλιός γνώριμος της Αγγλίας. Ο ανακρίνων ανθυπολοχαγός μας εξέφρασε επακριβώς τότε ήμασταν στη Θεσσαλονίκη και πού προηγουμένως στη Βουλγαρία. Δεν έδωσα καμιά πλέον απάντηση. Κατόπιν, παραμείναμε σε ένα υπόγειο καταφύγιο. Είχε διαμορφωθεί, χρησιμεύοντας ως φυλακή. Λάβαμε 3 κουβέρτες ανά δύο. Η σίτιση δεν ήταν άσχημη. Για φαγητό οδηγηθήκαμε σε μια τραπεζαρία αξιωματικών, 200 περ. μέτρα παραδίπλα. Έπρεπε να φορέσουμε αγγλικά παλτά για προστασία από τον ντόπιο πληθυσμό.

Στις 20.5 ήρθε ο σμηνίας Reinhardt και ο υπαξιωματικός Witzke και τη νύχτα προς την 21. ένας ακόμα αλεξιπτωτιστής. Στις 21.5 μεταφερθήκαμε για λόγους ασφάλειας, όπως μας είπε κάποιος, στο φρούριο στο λιμάνι. Κατά τη διάρκεια της ίδιας ημέρας ήρθαν ο επισμηναγός Eichorn με τον ανθυποσμηναγό Schilling, ένας υπαξιωματικός και ένας ανθυποσμηνίας, τα ονόματα των οποίων δεν γνωρίζω, και αργότερα επιπλέον αλεξιπτωτιστές και πεδινές μονάδες. Τα ονόματα που μου είναι γνωστά είναι τα παρακάτω: επισμηνίας Schmidt, επισμηνίας Ort, υπαξιωματικός Edelmann, πιλότος Zitzelbach από τους Αλεξιπτωτιστές. Κατόπιν ήρθαν ακόμα ο υποσμηναγός Mohr και 2 ακόμα αξιωματικοί ενός σμήνους καταδιωκτικών, τα ονόματα των οποίων δεν γνωρίζω. Ένας εξ αυτών των αξιωματικών είχε μαζί του έναν σκοπευτή και διηγήθηκε ότι λίγες ημέρες πριν είχε βυθίσει ένα μεγάλο πλοίο. Η συμπεριφορά απέναντι μας ήταν εκ νέου άψογη, μολονότι δεν πιστεύω ότι είχε διαταχθεί από τους ανωτέρους. Η σίτιση εμφανώς χειροτέρευσε, λαμβάναμε καθημερινά περίπου 8 αγγλικά μπισκότα, 50 γραμμ. βοδινό κρέας και ¼ λίτρ. νερό. Οι τραυματίες στρατιώτες και οι αξιωματικοί λάμβαναν καλύτερο φαγητό, τσάι και ακόμα φρούτα. Η απαίτηση μας περί τοποθέτησης της σημαίας του Ερυθρού Σταυρού πάνω στο φρούριο, επειδή βρίσκονταν εκεί 50 περ. Γερμανοί τραυματίες, απερρίφθη από τον Νεοζηλανδό στρατηγό Freyberg (;) με την αιτιολογία ότι οι Γερμανοί πιλότοι θα επιτεθούν αμέσως μετά στο στρατόπεδο αιχμαλώτων.

Κατόπιν πολλών συνομιλιών με Άγγλους στρατιώτες εξέλαβα ότι οι επιθέσεις μας με ρίψη βομβών είχαν πολύ μεγάλη επίδραση στο ηθικό τους. Η επίδραση των σειρήνων από τα αεροπλάνα γεννούσε φόβο. Και εμείς οι ίδιοι ήμασταν κατατρομαγμένοι τις πρώτες ημέρες.

Πληροφορηθήκαμε από τους αλεξιπτωτιστές ότι πολίτες επιτέθηκαν κατά κτηνώδη τρόπο στους τραυματίες. Εγώ ο ίδιος δεν παρατήρησα κάτι τέτοιο

Επιθυμώ να προσθέσω ακόμα ότι όπως φαίνεται, ο μεγαλύτερος αντίκτυπος στο ηθικό, προκλήθηκε από τις αεροπορικές επιθέσεις χαμηλού ύψους των Me 110. Όλοι οι Άγγλοι στρατιώτες δήλωναν ομόφωνα ότι αυτά ήταν φρικτές. Είχαν υποστεί επίσης κατ' αυτόν τον τρόπο τις μεγαλύτερες απώλειες τους.

Τη νύχτα της 25. προς 26. μεταφέρθηκαν όλοι οι Γερμανοί αξιωματικοί, συνολικά 15 τον αριθμό. Δεν γνωρίζω προς ποια κατεύθυνση. Μόνο ο αρχίατρος δρ. Hoerfner παρέμεινε με τους τραυματίες. Την επόμενη νύχτα μεταφέρθηκαν ακόμα 30 άνδρες οι οποίοι, όμως, την επόμενη μέρα ήταν πάλι εδώ. Εξαιτίας των βλημάτων από το Γερμανικό Πυροβολικό ο δρόμος ήταν αδύνατο να διασχισθεί. Στις 27 απελευθερωθήκαμε, κατά τις 16:00, από Γερμανούς Ορεινούς Καταδρομείς. Οι Άγγλοι αξιωματικοί και στρατιώτες ήταν από την προηγούμενη μέρα εντελώς ευάλωτοι. Ζήτησαν συγγνώμη, όταν έπρεπε να μας κλειδώσουν ξανά στο υπόγειο. Κατά την άφιξη των μονάδων Ορεινών Καταδρομών δεν πρόβαλαν επίσης αντίσταση. Δεν έφεραν από την προηγούμενη μέρα όπλα.

(περίληψη) Η δεύτερη ένορκη κατάθεση από τον ανθυποσμηνία Hans Bromba Dietrich Hermann, 20 ετών, ταυτιζόμενη πλήρως με την προαναφερόμενη.

Σελίδες 42-45 (περίληψη)

Έγγραφο από τον υπουργό Αεροναυτιλίας και Αρχηγό Γερμανικής Πολεμικής Αεροπορίας προς την Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού-υπηρεσία Διερεύνησης-, με ημερομηνία 20.6.1941.

Αφορά στην αποστολή πρωτοτύπων των τριών άνω ένορκων καταθέσεων.

Σελίδες 45-52 (περίληψη- μετάφραση)

Απόρρητο στρατιωτικό έγγραφο από το στρατοδικείο 12ης Στρατιάς προς την Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού και Στρατού Ξηράς, με ημερομηνία 5.6.1941.

Αφορά στην αποστολή συνοπτικής έκθεσης αναφορικά με παραβιάσεις Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου κατά τη διάρκεια της γερμανικής επιχείρησης στην Κρήτη-συμμετοχή πολιτών στις μάχες, κατάχρηση σημαίας με τον Αγκυλωτό Σταυρό και ακρωτηριασμούς Γερμανών στρατιωτών-, με ημερομηνία 4.6.1941.

(μετάφραση) Έκθεση περί Διαπραχθέντων Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου από Μέλη Εχθρικών Χωρών κατά την Επιχείρηση Κρήτη.

A. Κατόπιν εντολής, επιχείρησα την εξακρίβωση των όσων διαπραχθέντων παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου κατά την Επιχείρηση Κρήτη και των δραστών αυτών. Στο σημείο αυτό περιορίστηκα κυρίως, κατόπιν μιας συμφωνίας με τη Διοίκηση Πολεμικής Αεροπορίας 4, στην κατάθεση μελών του Γερμανικού Στρατού και στη διαδικασία έρευνας τέτοιου είδους παραβιάσεων, οι οποίες έχουν εναντίων αυτών διαπραχθεί.

Οι 32 ένορκες καταθέσεις, που έχω συνολικά παραθέσει, έχουν ληφθεί κυρίως στην Κρήτη και στα στρατιωτικά νοσοκομεία Αθήνας και περιχώρων αυτής. Στην Κρήτη έχω πάρει κατάθεση κυρίως από μέλη των Συντάγμάτων Ορεινών Καταδρομών 141 και 100. Ο υποδιοικητής 95ου Συντάγματος Ορειβατικού Πυροβολικού και ένας αξιωματικός του 85ου Συντάγματος Ορεινών Καταδρομών μου ανέφεραν ότι οι δικές τους μονάδες δεν υπέστησαν παραβιάσεις ενάντια στο Διεθνές Στρατιωτικό Δίκαιο.

Το πόρισμα των ενόρκων καταθέσεων έχει πολλάκις επιβεβαιωθεί και συμπληρωθεί εκ των όσων έχουν περιγράψει αξιωματικοί και στρατιώτες, στηριζόμενοι στις προσωπικές τους εμπειρίες και αναφορές τρίτων.

B. Μέσω των ενόρκων καταθέσεων έχουν αποδειχθεί οι κάτωθι παραβιάσεις Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου:

- 1) Ένας πάρα πολύ μεγάλος αριθμός Γερμανών Αλεξιπτωτιστών έχει κατ' απάνθρωπο τρόπο κακοποιηθεί και ακρωτηριαστεί.
- 2) Στις μάχες του Κόλπου της Σούδας το 1ο τάγμα 141ου Ορεινού Συντάγματος έπρεπε, στις 27.5.194, προσωρινά να οπισθοχωρήσει σε καλύτερη θέση εξαιτίας της στρατιωτικής υπεροχής του εχθρού και της ακαταλληλότητας της περιοχής
 - α) Όλοι οι τραυματίες που δεν μπόρεσαν να απομακρυνθούν, δολοφονήθηκαν.
 - β) Ένας μεγάλος αριθμός νεκρών που ανακαλύφθηκε την επομένη ημέρα, είχε ακρωτηριαστεί.
- 3) Πλοία του Αγγλικού Βασιλικού Πολεμικού Ναυτικού άνοιξαν πυρ εναντίων Γερμανών στρατιωτών, των οποίων τα πλοία είχαν βυθίσει και κολυμπούσαν αβοήθητοι 100 μίλια βορείως της Κρήτης.
- 4) Άγγλοι στρατιώτες προέβησαν σε κατάχρηση της σημαίας με τον Αγκυλωτό Σταυρό, γερμανικών στρατιωτικών στολών και λευκής σημαίας.
- 5) Έλληνες πολίτες συμμετείχαν ενεργά στις μάχες ως αντάρτες.

Γ.. Ξεχωριστά τονίζονται τα κάτωθι:

Στο 1)

Ο υπαξιωματικός Meier, ο δεκανέας Hack, ο υποδεκανέας Nuernberg, όλοι συνολικά του βου λόχου 100ου Ορεινού Συντάγματος διέκριναν σε ελαιώνα πλησίον του Γαλατά 2 νεκρούς αλεξιπτωτιστές των οποίων και οι δύο οφθαλμοί είχαν αφαιρεθεί.

Ο λοχαγός von Sternbach, διοικητής του 1ου τάγματος 95ου Συντάγματος Ορειβατικού Πυροβολικού διέκρινε, 3 χλμ ανατολικά του Μάλεμε, να κείτονται νεκροί 3 Αλεξιπτωτιστές. Έφεραν βαθιές τομές στο κεφάλι και στο λαιμό. Εκ των 2 είχαν αφαιρεθεί οι οφθαλμοί.

Ο ανθυπολοχαγός Kugelmeier του τάγματος Πυροβολικού Αντιαεροπορικών Μέσων 609 εντόπισε, 1,5 χλμ νοτίως του αεροδρομίου Μάλεμε, 2 νεκρούς Αλεξιπτωτιστές, των οποίων είχαν αφαιρεθεί οι οφθαλμοί και κοπεί το γεννητικό τους μόριο. Ο θώρακας αυτών είχε βαθιά χαρακωθεί, με αποτέλεσμα να εξέρχονται τα εσωτερικά τους όργανα.

Ο υποδεκανέας Schieber του 7ου λόχου 100ου Ορεινού Συντάγματος διέκρινε, ανατολικά του Μάλεμε, 1 νεκρό Αλεξιπτωτιστή ο οποίος είχε κακοποιηθεί από δυνατό σφίξιμο του αριστερού του καρπού.

Στο 2)

Προς τούτους έχουν δώσει ένορκη κατάθεση ως μάρτυρες: ταγματάρχης και διοικητής 1ου τάγματος 141ου Ορεινού Συντάγματος Forster, αρχιταμίας Finzel, βοηθός ιατρού Sochor, επιλοχίας Hoyer, λοχίας Bauer, υπαξιωματικός Zarre, υπαξιωματικός Kummig, υποδεκανέας Petriz, υποδεκανέας Galler, σκοπευτής Bleimuth, όλοι συνολικά του 1ου τάγματος 141ου Ορεινού Συντάγματος.

Στο 2 α)

Βάσει των ένορκων καταθέσεων κ των μαρτύρων, οι οποίες αλληλοεπιβεβαιώθηκαν και συμπληρώθηκαν, προκύπτουν τα κάτωθι αποδεικτικά στοιχεία αναφορικά με τη δολοφονία των αφημένων πίσω τραυματιών:

Οι περίπολοι που επέστρεψαν, 1 έως 2 ώρες μετά τη μάχη, στην εμπόλεμη ζώνη και η Ειδική Ομάδα Ταφής Πεσόντων, που δραστηριοποιήθηκε την επόμενη ημέρα, εντόπισαν 124 νεκρούς και κανέναν τραυματία.

Σε 4 αξιωματικούς, 10 έως 15 υπαξιωματικούς και άνδρες διαμελίστηκαν τα κρανία από πολλαπλά χτυπήματα υποκόπανου. Πολλοί άλλοι στρατιώτες έφεραν τραύματα από μαχαίρι. Αυτά τα τραύματα δημιουργήθηκαν εκ των υστέρων, γιατί κατά τη διάρκεια της μάχης δεν διεξήχθη μάχη εγγύς αποστάσεως με κοντάκια και ξιφολόγχες.

Σε 1 υποδεκανέα, ο οποίος είχε δεχθεί σφαίρα στον ώμο, είχε τρυπηθεί με τη δική του ξιφολόγχη ο λαιμός. Η ξιφολόγχη είχε καρφωθεί στο έδαφος δίπλα του. Πολλοί νεκροί έφεραν παράλληλα τραύματα από μαχαίρι ή σφαίρα στον κεφάλι και στην καρδιά. Ο αριθμός αυτών, που είχαν πυροβοληθεί στο κεφάλι και στην καρδιά, ήταν παραδόξως μεγάλος, μολονότι το τάγμα αναχαιτίστηκε με πυροβόλα κυρίως όπλα. 2 νεκροί έφεραν σοβαρής μορφής τραύματα από αιχμηρά αντικείμενα, από τα οποία δεν είχε εξέλθει αίμα. Οι αντίπαλοι είχαν επομένως, για να μην αφήσουν πίσω τους κάποιον εν ζωή, προκαλέσει θανάσιμο τραύμα από μαχαίρι ή από σφαίρα, πριν την αποχώρησή τους, σε κάθε Γερμανό στρατιώτη, ασχέτως νεκρού ή ζωντανού.

Στο 2 β)

Ο υπαξιωματικός Kummig εντόπισε έναν βοηθό ιατρού του τάγματος του, του οποίου είχαν τρυπηθεί και οι δύο οφθαλμοί. Ο δράστης πρέπει να βύθισε την ξιφολόγχη μέσα στις τρύπες των οφθαλμών του. Σε 4 αξιωματικούς και 10 έως 15 υπαξιωματικούς και άνδρες είχε σπάσει το κρανίο από πολλαπλά χτυπήματα με κοντάκιο όπλου. Πολλοί εξ αυτών έφεραν τον Σιδηρού Σταυρό. Σε 1 υπολοχαγό είχε σκιστεί η στρατιωτική στολή. Ο λοχίας Bauer και ο υπαξιωματικός Kummig διέκριναν έναν υποδεκανέα ή οπλίτη, το σώμα του οποίου έφερε μεγάλου μήκους τομές με μαχαίρι ή ξιφολόγχη.

Ο λοχίας Bauer, ο υποδεκανέας Petritz και ο σκοπευτής Bleimuth εντόπισαν 1 υποδεκανέα, του οποίου είχε διατρυπηθεί ο λαιμός.

Ο υποδεκανέας Galler είδε 1 δεκανέα ο οποίος έφερε κάτω από το μάτι βαθύ σκίσιμο από ξιφολόγχη.

Στο 3)

Ο υπολοχαγός Henglein, Ανώτατης Στρατιωτικής Διοίκησης 12, εγκατέλειψε ως ένας εκ των τελευταίων το χτυπημένο από αγγλικές μονάδες μεταγωγικό. Καθώς κολυμπούσε σε 50 μέτρα απόσταση από το καράβι, διέκρινε ριπές πολυβόλου να πέφτουν στη θάλασσα, γύρω από αυτόν.

Ο υποδεκανέας Grimm, της Ανώτατης Στρατιωτικής Διοίκησης 12, παρατήρησε ότι οι Άγγλοι έβαλαν με πολυβόλα και πυροβόλα εναντίον όλων των στρατιωτών που εγκατέλειψαν το πλοίο και βρέθηκαν στη θάλασσα. 1 σύντροφος που κολυμπούσε δίπλα του, δέχτηκε σφαίρα στο κεφάλι.

Ο δίοπος Zaremba, στολίσκου Ασφάλισης Λιμένα Θεσσαλονίκης, παρατήρησε να ρίχνονται ριπές πολυβόλου στη θάλασσα, σε πολύ κοντινή απόσταση από αυτόν και 4 έως 5 σύντροφοι του να δέχονται σφαίρες. Ο ίδιος τραυματίστηκε στον αριστερό ώμο.

Ο υποδίοπος Stribny, στολίσκου Ασφάλισης Λιμένα Θεσσαλονίκης, διέκρινε ότι οι επιζώντες του ναυαγίου δέχονταν για κάμποσα λεπτά σφοδρά πολυβόλου. Ο ίδιος δέχθηκε σφαίρα στο δεξί ώμο.

Στο 4)

Ο ανθυποσμηνίας Litzenberg, 3ου λόχου Συντάγματος Εφόδου, με μέλη του λόχου του δέχτηκαν πυρά από οδόφραγμα, βορειοδυτικά του αεροδρομίου Μάλεμε, εκεί όπου είχαν τοποθετηθεί γερμανικά κράνη και γερμανική σημαία με τον Αγκυλωτό Σταυρό. Ο επικεφαλής λόχου και 2 ακόμα στρατιώτες σκοτώθηκαν. Ο ίδιος και 1 επιπλέον δεκανέας τραυματίστηκαν.

Ο υπαξιωματικός Wechsler, του 3ου λόχου Συντάγματος Εφόδου, διέκρινε μια σημαία με τον Αγκυλωτό Σταυρό να βρίσκεται απλωμένη σε θέση Α/Α Πυροβολικού των Άγγλων, βορειανατολικά του Μάλεμε.

Ο υποδεκανέας Kandlinger, 8ου λόχου 100ου Ορεινού Συντάγματος, με μέλη του λόχου του δέχτηκαν πυρά από αγγλική θέση πλησίον των Χανίων, στην οποία βρισκόταν σημαία με τον Αγκυλωτό Σταυρό.

Ο ανθυποσμηνίας Frank, 3ου λόχου Συντάγματος Εφόδου, διέκρινε αγγλικό τεθωρακισμένο, το οποίο ύψωσε λευκή σημαία και ωστόσο, συνέχισε να βάλλει. Πλησίον του Γαλατά βρήκε στο γυλιό νεκρού Άγγλου στρατιώτη σημαία με τον Αγκυλωτό Σταυρό.

Στο 5)

Ο υποδεκανέας Kandlinger, 8ου λόχου 100ου Ορεινού Συντάγματος, συνέλαβε πλησίον του Μάλεμε πολίτη, ο οποίος είχε στην κατοχή του πιστόλι και πυρομαχικά. Λίγο μετά δέχτηκε πυρά από άλλους πολίτες.

Ο οπλίτης Schieber, 7ου λόχου 100ου Ορεινού Συντάγματος, και μέλη του λόχου αυτού δέχτηκαν πυρά από πολίτες κατά τη διάρκεια επίθεσης σε χωριό πλησίον του Μάλεμε. Σε πολίτη, που σκοτώθηκε εκεί, βρέθηκαν στην κατοχή του τυφέκιο και ξιφολόγχη. Δίπλα του εντοπίστηκαν 20 φυσίγγια.

Ο ανθυπίατρος Wagner, 6ου λόχου 100ου Ορεινού Συντάγματος, με μια περίπολο του λόχου αυτού αιφνιδίασε, στις 24.5, έξι πολίτες σε καφέ στον Αλικιανό, οι οποίοι είχαν στην κατοχή τους τυφέκια, στιλέτα και σπαθιά. Στο χωριό Αλικιανός και σε ένα τμήμα του δάσους όπισθεν του χωριού, δέχθηκε η περίπολος πυρά από πολίτες.

Ο οπλίτης Friedland, 6ου λόχου 100ου Ορεινού Συντάγματος, επιβεβαίωσε την κατάθεση του ανθυπίατρου Wagner. Παρατήρησε, επανειλημμένως, ότι γυναίκες δραστηριοποιούνταν ως κατάσκοποι.

Ο επιτελικός ιατρός Huemmert και ο δεκανέας Υγειονομικού Edelmann, αμφότεροι ανήκοντες στο 100ο Ορεινό Σύνταγμα, δέχθηκαν, κατά τη διάρκεια υπηρεσιακής αποστολής αυτών, τη νύχτα της 31.5 στην Επισκοπή, πυρά από πολίτες, από σπίτι ανατολικά της Γεωργιούπολης, μολοντί η εν λόγω περιοχή τελούσε εδώ και 4 ημέρες υπό γερμανική κατοχή.

Ο Βούλγαρος δικηγόρος Konstantin Theodoroff Dimitroff, ο οποίος από τις 15.9.1940 διέμενε πλησίον του Μάλεμε, ανέφερε τα εκεί συμβάντα: Όλος ο ανδρικός πληθυσμός, από 15 έως 60 ετών, παρέλαβε όπλα για την καταπολέμηση των αλεξιπτωτιστών. Κατόπιν ρίψης των πρώτων αλεξιπτωτιστών, Έλληνας πολίτης διηγήθηκε στις Βουκολίες, πλησίον του Μάλεμε, υπό την επιδοκimasία των παρευρισκόμενων πολιτών, πως σκότωσε 1 Γερμανό αξιωματικό. Αμέσως μετά, κάποιος ήθελε να σκοτώσει το μάρτυρα ως κατάσκοπο των Γερμανών. Μια γυναίκα από τις Βουκολίες προέτρεψε να του κόψουν τα χέρια, να του αφαιρέσουν τους οφθαλμούς και να του σπάσουν τα δόντια. Σώθηκε την τελευταία στιγμή, τρεπόμενος σε φυγή.

4. Εναντίων των Γερμανών Αλεξιπτωτιστών συντελέστηκαν ιδιαίτερος πολυάριθμα και σοβαρής μορφής εγκλήματα. Όσα αναφέρθηκαν σχετικά με κακοποίηση και ακρωτηριασμούς κατά τη διάρκεια της εισβολής στην Κρήτη, αφορά σχεδόν αποκλειστικά τους Αλεξιπτωτιστές. Τη διαλεύκανση αυτών των κακουργηματικών πράξεων την ανέλαβε η ίδια η Πολεμική Αεροπορία. Οι λίγες στον αριθμό καταθέσεις, τις οποίες διεξήγαγα ο ίδιος, δεν επέτρεψαν να προκύψει καμία οριστική απόφαση.

Ποιος δολοφόνησε τους τραυματίες του 1ου τάγματος 141ου Ορεινού Συντάγματος κατά τη διάρκεια μαχών στον Κόλπο της Σούδας, κακοποίησε καθώς και ακρωτηρίασε μέλη του εν λόγω τάγματος, δεν εξακριβώνεται μετά βεβαιότητας, επειδή όλοι οι αυτόπτες μάρτυρες δεν βρίσκονται εν ζωή. Πολλά μέλη του Συντάγματος είναι της άποψης ότι ως δράστες θεωρούνται μόνο οι Αυστραλοί και Νεοζηλανδοί, επειδή αυτοί έβλεπαν, κατά τη διάρκεια των μαχών, μόνο τέτοιους στρατιώτες ως αντιπάλους. Άλλοι δεν είναι εντελώς πεπεισμένοι σχετικά με αυτό. Κάποιοι τονίζουν ότι Αλεξιπτωτιστές, που βρίσκονταν προσωρινά υπό βρετανική ομηρία, ανέφεραν σε αυτούς τα κάτωθι: Οι Άγγλοι συμπεριφέρθηκαν καλά στους αιχμάλωτους. Κάποιοι δε, μοιράστηκαν τη τελευταία μερίδα του φαγητού τους ή το τελευταίο τσιγάρο με έναν Αλεξιπτωτιστή. Ένας Άγγλος αξιωματικός σκότωσε έναν πολίτη, επειδή θέλησε να επιτεθεί σε Γερμανό αιχμάλωτο.

Εξιστορήσεις περί μεταχείρισης αιχμαλώτων Αλεξιπτωτιστών από τους Άγγλους στην Κρήτη, ήταν σε μένα παραδόξως συχνές και ως ιδιαίτερα χαρακτηριστικές. Δεν μπόρεσα να τις ελέγξω, επειδή περιορίστηκα στη λήψη καταθέσεων μελών του Γερμανικού Στρατού.

Είμαι της γνώμης ότι ούτε οι Άγγλοι ούτε οι Έλληνες στρατιώτες ή πολίτες διαφέρουν ως δράστες. Οι Άγγλοι έπιασαν, αρχικά, αιχμαλώτους και πιθανότατα τους συμπεριφέρθηκαν καλά. Μετά τη κατάληψη, όμως, των Χανίων, που τους καταδίωξαν οι γερμανικές ορεινές μονάδες, κατέστη πλέον δύσκολο για αυτούς, η μεταφορά και η σίτιση αιχμαλώτων. Είναι πιθανόν να επεδίωξαν να μην παίρνουν πλέον αιχμαλώτους ή να μην προφυλάσσουν τους τραυματίες.

Κατά την άποψη μου αμφισβητείται η συμμετοχή Ελλήνων στρατιωτών και πολιτών στις εν λόγω πράξεις. Κάμποσοι μάρτυρες ανέφεραν ότι κατά τη διάρκεια μάχης διέκριναν μόνο Αυστραλούς και Νεοζηλανδούς. Είναι πιθανόν όμως ότι οι σκοπευτές που κρύβονταν στα δέντρα, για τους οποίους γίνεται λόγος στις καταθέσεις, να ήταν πολίτες. Κρύβονταν στα ελαιόδεντρα και ήταν δύσκολο να τους αναγνωρίσουν είτε δεν μπόρεσαν.

Οι έρευνες της Πολεμικής Αεροπορίας αναφορικά με κακοποιήσεις και ακρωτηριασμούς Αλεξιπτωτιστών έχουν μεγάλη σημασία για τη διασαφήνιση των συμβάντων πλησίον του Κόλπου της Σούδας. Οι ίδιοι δράστες, οι οποίοι βρίσκονταν εκεί επί το έργο, κακοποίησαν και ακρωτηρίασαν πιθανότατα επίσης τα μέλη του 1ου τάγματος 141ου Ορεινού Συντάγματος.

Κατά πόσο συμμετείχαν Έλληνες στρατιώτες στην κακοποίηση και ακρωτηριασμό μελών του Γερμανικού Στρατού, θα αποσαφηνιστεί μόνο μέσω διεξοδικής έρευνας των περιπτώσεων αυτών, που έλαβαν χώρα εναντίον των αλεξιπτωτιστών. Μια ολοκληρωμένη αποσαφήνιση των συμβάντων πλησίον της Σούδας δεν είναι δυνατή. Δεν κατεγράφησαν νέες περιπτώσεις κακοποιήσεων και ακρωτηριασμών εναντίον μελών του Γερμανικού Στρατού.

Μπορώ εκ τούτου να παραπέμψω στην κατάθεση του Βούλγαρου δικηγόρου Dimitroff. Είχε δηλώσει: Οι οπλισμένοι πολίτες καθοδηγούταν από Έλληνες αξιωματικούς. Ένα μέρος αυτών, που συμμετείχαν στις μάχες ήσαν στρατιώτες οι οποίοι είχαν αφήσει τις στολές στα σπίτια τους.

Σελίδες 53-60 (περίληψη)

Αντίγραφο του εγγράφου σ. 45-52.

Σελίδα 61 (περίληψη)

Ιδιόχειρη, μη ευανάγνωστη γραφή.

Σελίδα 62 (περίληψη)

Απόκομμα σελίδας γερμανόφωνης στρατιωτικής εφημερίδας, με ημερομηνία 20.6.1941. Αναφέρει μ..α τις τελευταίες προετοιμασίες στο λιμάνι του Πειραιά για την αναχώρηση ιταλικών και γερμανικών στρατιωτικών δυνάμεων προς Κρήτη και την καταστροφή πολλών αγγλικών πολεμικών πλοίων από γερμανικά Βομβαρδιστικά Καθέτου Εφόρμησης στον Πειραιά και πλησίον του λιμένα.

Σελίδα 63 (περίληψη)

Ιδιόχειρη, μη ευανάγνωστη γραφή.

Σελίδες 64-68 (περίληψη-μετάφραση)

Αντίγραφο εγγράφου από το στρατιωτικό δικαστήριο του Διοικητή 12ης Στρατιάς προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού και Στρατού Ξηράς, με ημερομηνία 26.5.1941. Περιέχει συνημμένο έγγραφο ένορκης κατάθεσης, από το Σισμανόγλειο νοσοκομείο, του Oskar Schuetz, 21 ετών, 3ου λόχου Συντάγματος Εφόδου, όσον αφορά στις παραβιάσεις Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου από τα αγγλικά στρατεύματα στην Κρήτη. **(μετάφραση)** Δραστηριοποιηθήκαμε στην Κρήτη ως εμπροσθοφυλακή. Υπό τις διαταγές του υπολοχαγού Treves επιτεθήκαμε για την απελευθέρωση μιας περικυκλωμένης διμοιρίας. Ξαφνικά, πέσαμε πάνω σε μια αγγλική ομάδα αντιαεροπορικών μέσων. Ήταν 10 άνδρες περίπου. Μας άφησαν να πλησιάσουμε έως τα 10 μ. Στέκονταν όρθιοι, δεν κρατούσαν όπλα και μας περίμεναν. Δεν υπήρχε αμφιβολία ότι ήθελαν να παραδοθούν. Όχι μόνο εγώ ο ίδιος αλλά και οι υπόλοιποι σύντροφοί μου ήταν της ίδιας άποψης. Τους γνώναμε και τους πλησιάσαμε εντελώς ακάλυπτοι. Ξαφνικά, έκαναν κίνηση σαν να ξεσκονίζονταν και τότε δεχτήκαμε από το μέρος που βρισκόταν πρωτοφανή επίθεση με πυρά. Εκεί, τραυματίστηκα ο ίδιος και ακόμα 7 σύντροφοι μου.

Σελίδες 69-80 (περίληψη- μετάφραση)

Αντίγραφο εγγράφου από το στρατιωτικό δικαστήριο 7ης Μεραρχίας Αεροπορίας προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού-υπηρεσία Διερεύνησης Παραβιάσεις Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου-, με ημερομηνία 28 Μαΐου 1941.

Περιέχει συνημμένη ένορκη κατάθεση -σε στενόγραφο και δακτυλογραφημένη μορφή- του ανθυποσημνία Alfred Tenel, 23 ετών- 10ου λόχου 1ου Συντάγματος Εφόδου από το Σισμανόγλειο νοσοκομείο. Φέρει την ημερομηνία 27 Μαΐου 1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 20.5.1941 και ώρα 7:25, τραυματίστηκα από σφαίρα στο μπράτσο, μηρό και τη μέση αμέσως μετά την προσεδάφιση στη νήσο Κρήτη και μάλιστα πλησίον της πόλης Μανίλα. Σύρθηκα προς ένα κάλυμμα με σκιά. Αργά το απόγευμα της ίδιας ημέρας, λίγο πριν σουρουπώσει, είδα 2 στρατιώτες να περνάνε από μπροστά μου. Έπεσαν στο έδαφος, σε απόσταση 2 μέτρων από εμένα, επειδή δέχτηκαν πυρά. Φορούσαν στρατιωτικό παντελόνι γκρι χρώματος, έφεραν στρατιωτικό σακίδιο και κράνος. Το κράνος τους είχε το ίδιο σχήμα όπως των Αλεξιπτωτιστών, ωστόσο με χρώμα παραλλαγής το οποίο μου ήταν άγνωστο έως τώρα, επειδή έφερνε προς το κίτρινο. Όταν τους ζήτησα νερό, απάντησε ο ένας: «δεν υπάρχει χρόνος, καθόλου χρόνος». Έπειτα απομακρύνθηκαν. Η γλώσσα τους ήταν τόσο ιδιαίτερη που τους θεώρησα Άγγλους και ακόμα το πιστεύω. Σταμάτησαν, αργότερα, πλησίον ενός ανεμοπλάνου. Περίπου 1/4 της ώρας αργότερα, εμφανίστηκαν σύντροφοι μου, τους οποίους κάλεσα. Θέλησαν να με μεταφέρουν όταν έκανα αισθητή την παρουσία μου. Όταν απομακρύνθηκαν κάπως για να μου φέρουν νερό, ρώτησαν οι σύντροφοί μου τους βρισκόμενους πλησίον του ανεμοπλάνου Γερμανούς στρατιώτες τη συνθηματική λέξη την οποία έδωσαν μόλις κατόπιν προειδοποιητικής βολής. Ήταν το «Κομήτης». Το γνώριζαν και οι δύο στρατιώτες. Ρώτησαν επίσης τότε, γιατί είχαν πυροβολήσει. Αφότου οι σύντροφοί μου πρόσφεραν νερό από παγούρι και μου υποσχέθηκαν να με μεταφέρουν περίπου σε μια ώρα με φορείο, βρέθηκα ξανά μόνος. Όταν φάνηκαν οι σύντροφοι μου μετά από περίπου 1 ½ ώρα και θέλησαν να με μεταφέρουν, ριχτήκαν πυρά από την κατεύθυνση που βρίσκονταν οι 2 Γερμανοί στρατιώτες. Μόνο αυτοί θα μπορούσαν να πυροβολήσουν, επειδή όλη την ώρα, προηγουμένως, ήμουν ξύπνιος και δεν αντιλήφθηκα καθόλου βήματα, έτσι ώστε δεν θα μπορούσαν άλλοι στρατιώτες να είχαν εκεί πλησιάσει. Οι σύντροφοί μου ανταπέδωσαν τα πυρά και σημειώθηκε στρατιωτική αψιμαχία με ανταλλαγή πυρών. Είμαι της άποψης ότι τα πυρά ξεκίνησαν από τους συγκεκριμένους 2 στρατιώτες, που βρίσκονταν πλησίον του ανεμοπλάνου. Οι πυροβολισμοί αυτοί ήταν άσκοποι εάν επρόκειτο για Γερμανούς στρατιώτες. Εν πάση περιπτώσει, η συμπεριφορά των 2 στρατιωτών με γερμανική στολή ήταν τόσο περίεργη, ώστε να είμαι απόλυτα πεπεισμένος ότι επρόκειτο για Άγγλους μεταμφιεσμένους σε Γερμανούς. Ήμουν πλήρων αισθήσεων.

Σελίδες 81- 88 (περίληψη-μετάφραση)

Αντίγραφο εγγράφου από το στρατιωτικό δικαστήριο 11ου Αεροπορικού Σώματος προς την Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού- υπηρεσία Διερεύνησης Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου, με ημερομηνία 30.Μαΐου 1941.

Περιέχει συνημμένο ένορκης κατάθεσης-σε στενόγραφο και δακτυλογραφημένη μορφή- του ανθυποσημνία Karl-Heinz Findeisen, 20 ετών, 2ου λόχου Υγειονομικού Αλεξιπτωτιστών.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 21 Μαΐου 1941 προσεδαφιστήκαμε, τις απογευματινές ώρες, πλησίον του Ηρακλείου. Βρισκόμενοι ήδη στον αέρα δεχθήκαμε καταγισμό πυρών πολυβόλου και υποστήκαμε μεγάλες απώλειες. Λόγω της μη δυνατότητας προσέγγισης των κιβωτίων όπλων, προβάλαμε αντίσταση με τα πιστόλια μας. Όταν βράδιασε, κατορθώσαμε να σχηματίσουμε μια ομάδα και να καταλάβουμε ένα αγρόκτημα, εκεί όπου παραμείναμε τη νύχτα. Τις πρωινές ώρες, κατά τις 4:00, μας

επιτέθηκαν έφιππες αγγλικές μονάδες. Επειδή η ομάδα μας (14 άνδρες) ήταν πολύ αδύναμη, έπρεπε να υποχωρήσουμε. Επιχειρήσαμε να περάσουμε μέσω θέσεων ελεύθερων σκοπευτών, για να φτάσουμε στο αεροδρόμιο δυτικά του Ηρακλείου. Ανέλαβα με το πολυβόλο μου την κάλυψη στα νώτα. Μετά από σύντομο χρονικό διάστημα παρατήρησα ότι είχα αποκοπεί από τους συντρόφους μου. Κατέστρεψα το όπλο μου για να μην πέσει στα χέρια του εχθρού, έπεσα σε μια συστάδα από κάκτους και παράστανα τον νεκρό. Οι Άγγλοι με πλησίασαν. Ένας εξ αυτών με κτύπησε με το κοντάκιο του όπλου του, γέλασε και προχώρησε. Βρισκόμουν για 7 περίπου ώρες στις αγγλικές γραμμές. Κατά το μεσημέρι παρατήρησα ότι οι Άγγλοι επέστρεψαν. Επιχείρησα τότε μαζί με 1 τραυματία σύντροφο να μετακινηθώ προς το αεροδρόμιο. Καθώς προχωρούσαμε, συναντήσαμε 1 τραυματισμένο σύντροφο πληρώματος Junker. Δίπλα του βρίσκονταν 2 νεκροί Ορεινοί Καταδρομείς. Τα ονόματα τους δεν μου είναι γνωστά. Ο πιλότος μου διηγήθηκε ότι τραυματίστηκε κατά την προσγείωση του αεροσκάφους του. Οι 2 Ορεινοί Καταδρομείς τον είχαν επιδέσει και θέλησαν να τον μεταφέρουν. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αυτής δέχτηκαν πυρά από τα νώτα, μολονότι ο αντίπαλος είχε μάλλον διακρίνει ότι φρόντιζαν τραυματία σύντροφο τους. Στις 23.5 μετέβηκα με τον αρχίατρο Malison στον Κεντρικό Σταθμό Πρώτων Βοηθειών. Στην άκρη του δρόμου εντόπισα μια φυσιστοιχία με σφαίρες, 14 mm. Ένα μέρος των σφαιρών αυτών είχε χρησιμοποιηθεί. Υποθέσαμε ότι αυτά τα συγκεκριμένα πυρομαχικά τα χρησιμοποίησε ελεύθερος σκοπευτής για την καταπολέμηση Γερμανών στρατιωτών.

Σελίδες 89-95 (περίληψη-μετάφραση)

Έγγραφο από το στρατιωτικό δικαστήριο 7ης Αεροπορικής Μεραρχίας προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού-υπηρεσία Διερεύνησης Παραβιάσεων Διεθνούς Δικαίου-, με ημερομηνία 6.6. 1941.

Συνημμένη ένορκη κατάθεση-σε στενόγραφο και δακτυλογραφημένη μορφή- του στρατιώτη Karl-Heinz Hederer 23 ετών, επιτελείο Αντιαρματικών Αλεξιπτωτιστών. Αφορά στην παραβίαση του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου από Βρετανούς στρατιώτες εις βάρος Γερμανών Αλεξιπτωτιστών. Φέρει την ημερομηνία 28 Μαΐου 1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 21.5.1941 ανέβηκα με ορισμένους συντρόφους μου σε λόφο νοτίως του Μάλεμε. Αυτό το ύψωμα έπρεπε να παραμείνει στην κατοχή μας. Στους πρόποδες του βρίσκονταν ένας ελαιώνας, μέσα στον οποίο εντοπίσαμε 1 αλεξιπτωτιστή, ο οποίος ήταν νεκρός. Κείτονταν με τον αριστερό του ώμο σε ένα δέντρο, είχε το δεξί του γόνατο επιδεμένο και στο χέρι του ένα μικρό κουτί Πρώτων Βοηθειών. Συμπεράναμε ότι το πόδι του είχε κτυπηθεί άσχημα. Είχε λύσει τα κορδόνια του παπουτσιού του και ήθελε προφανώς να το επιδέσει. Κατόπιν διαπιστώσαμε ότι είχε δεχτεί δύο σφαίρες στο κεφάλι που του επέφεραν τον θάνατο. Βάσει αυτών, μπορούσε κάποιος με βεβαιότητα να συμπεράνει ότι δέχτηκε τις σφαίρες στο κεφάλι καθώς σκόπευε να επιδέσει το πόδι του. Σε κοντινή απόσταση είδαμε κάποιους Άγγλους ή Αυστραλούς σκοπευτές στα δέντρα, που εν τω μεταξύ είχαν χτυπηθεί από σφαίρες. Βρισκόταν σε κατεύθυνση βολής από το σύντροφο μας.

Σελίδα 96 (περίληψη)

Αντίγραφο εγγράφου-με συνημμένο- από την Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού προς γραφείο Πρωτοκόλλου Γερμανικού Στρατού, με ημερομηνία 4.6. 1941.

Αφορά στην αποστολή αντίγραφων πρακτικών αναφορικά με παραβιάσεις Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου από αγγλικά στρατεύματα στην Κρήτη.

Σελίδα 97 (περίληψη)

Αντίγραφο εγγράφου από το στρατοδικείο Γερμανικής Πολεμικής Αεροπορίας προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού-υπηρεσία Διερεύνησης Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου-, με ημερομηνία 4.6.1941.

Αφορά στην κατάθεση ενόρκων καταθέσεων αναφορικά με παραβιάσεις Διεθνούς Δικαίου εις βάρος Γερμανών στρατιωτών.

Σελίδες 98-100 (περίληψη)

Έγγραφο, χειρόγραφης, δυσανάγνωστης μορφής, με ημερομηνία 31.5.1941.

Σελίδες 101-102 (περίληψη-μετάφραση)

Αντίγραφο εγγράφου-με συνημμένο- από την Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού προς γραφείο Πρωτοκόλλου Γερμανικού Στρατού, με ημερομηνία 21.6. 1941.

Αφορά στην αποστολή αντίγραφων πρακτικών αναφορικά με παραβιάσεις Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου από αγγλικά στρατεύματα στην Κρήτη.

Σελίδες 103-121 (περίληψη-μετάφραση)

Αντίγραφο εγγράφου-με συνημμένα- από το στρατιωτικό δικαστήριο 7ης Μεραρχίας Αεροπορίας προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού-υπηρεσία Διερεύνησης Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου, με ημερομηνία 28.5. 1941.

Περιέχει 2 πρωτόκολλα ενόρκων καταθέσεων αναφορικά με παραβιάσεις Διεθνούς Δικαίου από Άγγλους στρατιώτες εναντίων των γερμανικών στρατευμάτων στην Κρήτη. Προέρχονται από το στρατιωτικό νοσοκομείο Πολεμικής Αεροπορίας στην Αθήνα και φέρουν την ημερομηνία 27 Μαΐου 1941.

Η πρώτη ένορκη κατάθεση-σε στενόγραφη και δακτυλογραφημένη μορφή- του ανθυποσημνία Heinz Schubert, 23 ετών.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Είμαι επιβλέπων πτώσης στη μοίρα μου. Την Τετάρτη, 21. Μαΐου 1941, μεταφέραμε με τη μοίρα μας Ορεινούς Καταδρομείς στην Κρήτη. Δεν μπορώ να αναφέρω το αεροδρόμιο, όπου έπρεπε να προσγειωθούμε. Βρίσκεται ακριβώς στη θάλασσα. Όταν ξεκίνησε το αεροσκάφος μας την προσγείωση, δέχτηκε καταγισμό αντιαεροπορικών πυρών. Χτυπήθηκα στη δεξιά πλευρά του κεφαλιού μου και στο γόνατο από τα θραύσματα. Κατόρθωσα να αποβιβαστώ από το αεροσκάφος και σύρθηκα κάπως προς τα εμπρός, 30 περίπου μ., σε ένα ανάχωμα. Από τους άλλους άνδρες είχαν κάποιοι τραυματιστεί. Έμεινα ξαπλωμένος, κατά τη διάρκεια της νύχτας, στη θέση αυτή. Το ξημέρωμα πλησιάσανε 6 έως 7 Άγγλοι . Φορούσαν το επίπεδο κράνος, τη στολή δεν μπορώ να την περιγράψω με ακρίβεια. Επειδή δεν μπορούσα πλέον να αμυνθώ, σήκωσα τα χέρια ψηλά. Παρόλα αυτά δέχτηκα πυρά από απόσταση 25 μ. Μια σφαίρα με έξυσε στο μπράτσο. Παράλληλα, δέχτηκα ακόμα μία στο αριστερό ισχίο. Και άλλοι σύντροφοι επίσης, που βρίσκονταν εκεί, δέχτηκαν τα πυρά των Αγγλων. Δεν μπορώ να αναφέρω εάν οι σύντροφοι μου πρόβαλλαν ακόμα αντίσταση. Οι περισσότεροι ήταν, μετά βεβαιότητας, ήδη τραυματισμένοι. Κατόρθωσα τότε να συρθώ έως τη θάλασσα. Μετά από 3 ημέρες εντοπίστηκα και διασώθηκα.

(περίληψη) Η δεύτερη ένορκη κατάθεση του υπαξιωματικού Georg Heckens, 21 ετών, της Διμοιρίας Επικοινωνιών 2ου τάγματος 3ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Δραστηριοποιήθηκα στις 20.5.1941 ως επικεφαλής ομάδας διαβιβαστών 7ου λόχου. Ριχθήκαμε πλησίον του χωριού Γαλατάς. Το σούρουπο της ίδιας ημέρας συνέβη σε εμένα το ακόλουθο γεγονός:

Οι Άγγλοι πραγματοποίησαν επίθεση με 3 συνολικά τεθωρακισμένα. Για την προστασία αυτών επιτέθηκε εναντίων μας το αγγλικό πεζικό. Εξελίχθηκε μάχη εγγυής απόστασης. Αφότου είχα ρίξει τρεις χειροβομβίδες, δέχτηκα από Άγγλο χτύπημα με κοντάκιο όπλου

στο κράνος. Έπεσα προς τα εμπρός χωρίς να χάσω τις αισθήσεις μου, δεν μπορούσα όμως να κινηθώ κανονικά. Ένας Άγγλος στρατιώτης, πιθανότατα ο ίδιος που με χτύπησε με το κοντάκι, μέτρησε και στα δύο χέρια μου το σφυγμό. Ύστερα τα άφησε. Τοποθέτησε τότε το στόμιο ενός τυφεκίου στο σβέρκο μου, κάτω από το δεξί αυτί. Κάλεσε τότε ένα σύντροφό του. Ανέφεραν κάτι στην αγγλική γλώσσα το οποίο δεν κατάλαβα. Άκουσα και τους δύο να γελάνε. Αμέσως ένιωσα κάτι σαν να γινόταν έκρηξη χειροβομβίδας μέσα στο κεφάλι μου. Την επόμενη στιγμή έτρεξε αίμα από το στόμα και τη μύτη μου. Ο Άγγλος πυροβόλησε με το όπλο, το οποίο είχε τοποθετήσει στο σβέρκο μου. Κατόρθωσα μαζί με έναν άλλο σύντροφο μου να διαφύγουμε τη νύχτα, προς τα πίσω στο Σταθμό Πρώτων Βοηθειών του Συντάγματος μας.

Σελίδες 122-129 (περίληψη)

Στρατιωτικό έγγραφο-με συνημμένα- από την Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού προς στρατιωτικό δικαστήριο 7ης Μεραρχίας Αεροπορίας, με ημερομηνία 5.12.1941. Αφορά στην αποστολή αντίγραφου ένορκης κατάθεσης του υπαξιωματικού Heckens αναφορικά με το αίτημα εκτίμησης αξιοπιστίας της κατάθεσης αυτού.

Σελίδα 130-142 (περίληψη)

Έγγραφο-με συνημμένα- του στρατιωτικού δικαστηρίου 7ης Μεραρχίας Αεροπορίας, με ημερομηνία 13.2.1943. Αναφορά υπευθύνου της ένορκης κατάθεσης του υπαξιωματικού Heckens περί επιβεβαίωσης αξιοπιστίας της εν λόγω κατάθεσης, περιλαμβάνοντας μ.α. ιατρική γνωμάτευση των τραυμάτων αυτού και της κατάστασής του κατόπιν ιατρικής παρακολούθησης.

Σελίδες 143-151 (περίληψη-μετάφραση)

Στρατιωτικό έγγραφο-με συνημμένα- από το στρατιωτικό δικαστήριο 11ου Αεροπορικού Σώματος προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού-υπηρεσία Διερεύνησης Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου, με ημερομηνία 30.5. 1941. Συνημμένη ένορκη κατάθεση-σε στενόγραφο και δακτυλογραφημένη μορφή- του Johann Ahrens, 23 ετών, Σκαπανέα Αλεξιπτωτιστών. Αφορά στην παραβίαση του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου εναντίων Γερμανών στρατιωτών. Φέρει την ημερομηνία 27 Μαΐου 1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Το πρωί της 20. 5 προσεδαφιστήκαμε κοντά σε ένα υδραγωγείο πλησίον του Ηρακλείου. Ήδη βρισκόμενοι στον αέρα δεχτήκαμε καταγισμό πυρών τυφεκίων και μικρής έντασης από πολυβόλα. Δεν μπορούσαμε να διακρίνουμε τον αντίπαλο, επειδή βρισκόταν καλά κρυμμένος στο έδαφος. Κατά το μεσημέρι τραυματίστηκα και μεταφέρθηκα σε πρόχειρο Σταθμό Πρώτων Βοηθειών. Λίγο πριν το βράδυ ετοιμάστηκε το τάγμα για εκδήλωση επίθεσης στο Ηράκλειο. Οι τραυματίες, 30 περ. άνδρες, έμειναν πίσω. Μας φρόντισαν Έλληνες αιχμάλωτοι υπό την καθοδήγηση ενός Έλληνα ιατρού.

Στις 21.5, κατά το μεσημέρι, δέχτηκε ο Σταθμός Πρώτων Βοηθειών, εάν μπορεί να χαρακτηριστεί ως τέτοιος, πυρά. Οι Έλληνες έφτιαξαν μια σημαία του Ερυθρού Σταυρού και με δυνατές φωνές γνωστοποίησαν στον αντίπαλο ότι επρόκειτο για χώρο τραυματιών. Παρόλα αυτά δεν σημειώθηκε κατάπαυση του πυρός. Ο αντίπαλος προήλανε συνεχώς, έως ότου βρέθηκε σε απόσταση 10-12 μέτρα απόσταση γύρω από τον χώρο παραμονής μας. Διέκρινα ότι επρόκειτο αποκλειστικά για πολίτες. Φορούσαν μαύρες βράκες, μπότες και ήταν οπλισμένοι με γερμανικά πολυβόλα και ταχυβόλα, καραμπίνες και διαφορετικά αγγλικά τυφέκια. Ήταν πολίτες κάθε ηλικίας. Είδα πολύ γέρους άνδρες και νεαρά αγόρια. Στήσαμε οδοφράγματα από κιβώτια όπλων και κατ' αυτόν τον τρόπο σωθήκαμε από τα πυρά των πολιτών. 1 σύντροφος σκοτώθηκε από

σφαίρα στο κεφάλι. Οι πολίτες εισέβαλαν στο χώρο μας, μας απείλησαν και αφαίρεσαν τα όπλα και πολεμοφόδια μας. Πήραν ακόμα και αντικείμενα αξίας.

Ο νεκρός από σφαίρα στο κεφάλι σύντροφος θάφτηκε από εμάς σε χωράφι με καλαμπόκια. Διέκρινα, πως λίγο μετά ένας πολίτης σκάλιζε τον τάφο του με την ξιφολόγη. Συμπεράνα ότι έψαχνε για αντικείμενα αξίας.

Στις 23.5.1941, το μεσημέρι, μας παρέλαβε το τάγμα μας και με ένα στρατιωτικό φορτηγό μεταφερθήκαμε στον Κεντρικό Σταθμό Πρώτων Βοηθειών. Μολονότι οι άσπροι επίδεσμοι των τραυματιών (δεν καθοδηγούσε ο Ερυθρός Σταυρός τη φάλαγγα) ήταν ευδιάκριτοι, δεχτήκαμε από τα περιβόλια πυρά. Δε μπορούσαμε να αναγνωρίσουμε τον αντίπαλο. Πληροφορήθηκα από συντρόφους ότι επίσης η τελευταία μεταφορά τραυματιών είχε δεχτεί πυρά από 2 πολίτες. Οι πολίτες έριξαν χειροβομβίδες στο στρατόπεδο.

Σελίδα 152 (περίληψη)

Αντίγραφο απορρήτου στρατιωτικού εγγράφου από το Τμήμα Διαβιβάσεων Γερμανικού Στρατού προς το Γραφείο Αλλοδαπής, με ημερομηνία 11.6.1941.

Αναφέρει μ.α. την οργάνωση των κατοίκων της Κρήτης ως άτακτα ένοπλα τμήματα και τις προετοιμασίες αυτών για την αντιμετώπιση της γερμανικής επίθεσης.

Σελίδες 153-154 (περίληψη)

Αντίγραφο εγγράφου της Ανώτατης Διοίκησης Γερμανικού Στρατού, με ημερομηνία 28.5.1941.

Αναφορά Γερμανού αξιωματικού στην Αθήνα περί επιθέσεων πολιτών κατά την προέλαση γερμανικών δυνάμεων και την αντιμετώπιση αυτών από τις γερμανικές δυνάμεις ως άτακτα ένοπλα τμήματα.

Σελίδες 155-157 (περίληψη)

Έγγραφο της Ανώτατης Διοίκησης Γερμανικού Στρατού, με ημερομηνία 6.6.1941.

Αναφορά του στρατιωτικού δικαστηρίου Γερμανικής Πολεμικής Αεροπορίας (Winkhaus) όσον αφορά στην τοποθέτηση του πληθυσμού της Κρήτης, από την έναρξη των εχθροπραξιών, στην αγγλική πλευρά, στον εφοδιασμό τους με όπλα, στην οργάνωση και δραστηριότητα τους σε αντάρτικες ομάδες καθώς και στην προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων σειράς αποτρόπαιων πράξεων, όπως: ακρωτηριασμός εν ζωή ή πεσόντων Γερμανών στρατιωτών, κακόβουλη χρήση από τμήμα του γηγενή πληθυσμού των γερμανικών συμβόλων (π.χ. του Αγκυλωτού Σταυρού) με στόχο την παραπλάνηση των Αλεξιπρωτιστών και αερομεταφερόμενων μονάδων.

Σελίδες 158-171 (περίληψη-μετάφραση)

Αντίγραφο εγγράφου-με συνημμένα- από το στρατιωτικό δικαστήριο 7ης Μεραρχίας Αεροπορίας προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού-υπηρεσία Διερεύνησης Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου, με ημερομηνία 31.5. 1941.

Συνημμένες ένορκες καταθέσεις-σε στενόγραφο και δακτυλογραφημένη μορφή-, σχετικά με την παραβίαση του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου από Βρετανούς στρατιώτες εις βάρος Γερμανών Αλεξιπρωτιστών.

Η πρώτη του Αλεξιπρωτιστή Fritz Borchert, 21 ετών, 4ου λόχου Συντάγματος Εφόδου . Φέρει την ημερομηνία 28 Μαΐου 1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση:

Προσεδαφίστηκα, στις 20.5.1941, με ανεμοπλάνο στην Κρήτη. Αμέσως μετά την απόβαση δεχθήκαμε πυρά. Οι σύντροφοί μου ανέβηκαν σε εκεί βρισκόμενο ύψωμα. Εγώ παρέμεινα κάτω για την προστασία των συντρόφων μου. Ξαφνικά δεχτήκαμε από

πλάγια πυρά. Ο Αλεξιπτωτιστής Boettcher δέχτηκε θανάσιμη βολή και κύλισε προς τα κάτω. Αν και ήταν καταφανέστατα νεκρός και ο εχθρός, που βρισκόταν σε απόσταση 50 μ., μπορούσε να το διακρίνει, δέχθηκε εκ νέου πυρά, μεταξύ των οποίων εμπρηστικά πυρομαχικά. Διήρκησαν περίπου 10 λεπτά. Οι αντίπαλοι ήταν Νεοζηλανδοί ή Αυστραλοί.

(περίληψη) Η δεύτερη του υπαξιωματικού Josef Becker, 24 ετών, 4ου λόχου 1ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών. Φέρει την ημερομηνία 28 Μαΐου 1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση

Καθώς συγκεντρωθήκαμε μετά την πτώση μας στις 21.5, ήταν περίπου λίγο πριν τις 18:00, περάσαμε μπροστά από μια αγγλική σκηνή. Κατά την αναζήτηση των ανδρών μου και των κιβωτίων όπλων, άκουσα ότι στη σκηνή αυτή βρίσκονταν 4 άντρες, των οποίων είχε αφαιρεθεί το τριχωτό της κεφαλής. Προχώρησα προς τη σκηνή και είδα από την είσοδο της, να κείτεται ένας άντρας χωρίς δέρμα. Από την μέση και πάνω ήταν γυμνός, κατά τα άλλα φορούσε ένα παντελόνι. Δεν μπόρεσα να διακρίνω εάν επρόκειτο για Γερμανό στρατιώτη. Δεν ερεύνησα περισσότερο. Θέλω ακόμα να παρατηρήσω ότι μέσα στην σκηνή υπήρχε έντονη οσμή πτωμάτων.

Σελίδες 172- 176 (περίληψη-μετάφραση)

Αντίγραφο απορρήτου εγγράφου από την Ανώτατη Διοίκηση Στρατού Ξηράς προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού, με ημερομηνία 7.6.1941.

Αφορά στις παραβιάσεις Στρατιωτικού Διεθνούς Δικαίου εναντίων Γερμανών στρατιωτών στην Κρήτη.

(μετάφραση) Σύμφωνα με τις εδώ παρατιθέμενες καταθέσεις δεν έχουν διαπιστωθεί έως τώρα παραβιάσεις Στρατιωτικού Διεθνούς Δικαίου από Έλληνες στρατιώτες. Έχουν σημειωθεί κακοποιήσεις σε τραυματίες ή νεκρούς Γερμανούς στρατιώτες από Κρητικούς πολίτες και από στρατιώτες του Αγγλικού Βασιλείου.

1) Από την ένορκη κατάθεση ενός Βούλγαρου δικηγόρου, ο οποίος μετακόμισε στην Κρήτη, θεωρήθηκε εκεί ως Γερμανός κατάσκοπος και πολίτες θέλησαν να τον σκοτώσουν, προκύπτουν τα παρακάτω:

α) Κατά την προέλαση των γερμανικών στρατευμάτων στην Ελλάδα οπλίστηκαν όλοι οι ηλικιακά στρατεύσιμοι πολίτες στην Κρήτη για μάχες εναντίων των Αλεξιπτωτιστών. Δεν οργανώθηκαν σε τακτικό στρατό και δεν έφεραν επίσης στρατιωτικές στολές ή άλλα διακριτικά. Κατά τα έτη 1940-41 εφοδιάστηκαν με αγγλικές στρατιωτικές στολές και παρέμειναν ως έφεδροι. Τις στρατιωτικές στολές δεν τις φόρεσαν αργότερα. Τοιχοκολλήθηκαν αφίσες που προέτρεπαν μέσω λέξεων και εικόνας σε μάχες εναντίων των μονάδων Αλεξιπτωτιστών.

β) Όταν προσεδαφίστηκαν, στις 20.5.1941, τα πρώτα τμήματα Αλεξιπτωτιστών στις Βουκολιές, ο οπλισμένος ανδρικός πληθυσμός κινητοποιήθηκε από 1 αστυνομικό και 2 αξιωματικούς.

γ) Στις 20.5.1941, ο πολίτης Κουβαράς Αντρέας από το Γαβαλομούρι μαχαίρωσε θανάσιμα, πισώπλατα με μαχαίρι μεγάλου μήκους, έναν Γερμανό αξιωματικό που τον είχε ρωτήσει για κάποια κατεύθυνση. Ο Κουβαράς έφερε μαζί του γερμανικά όπλα και στρατιωτικό εξοπλισμό και ήταν λερωμένος με αίμα.

δ) Στις 23.5.1941 εντόπισε ο δικηγόρος, πλησίον του χωριού Πλατανιάς, το πτώμα ενός Γερμανού στρατιώτη ο οποίος είχε παρομοίως θανατωθεί με μαχαίρι. Του είχαν αφαιρέσει το χιτώνιο.

ε) 2 Έλληνες πολίτες με γερμανικά χιτώνια, έγνεψαν σε Γερμανούς στρατιώτες που τους πλησίασαν. Άνοιξαν εναντίων τους πυρ, όταν τους είχαν πλησιάσει στα 150 μ.

2) Ένας ανθυπολοχαγός εντόπισε πλησίον του Μάλεμε τα πτώματα 2 Γερμανών Αλεξιπτωτιστών οι οποίοι είχαν φρικτά ακρωτηριαστεί. Είχαν αφαιρεθεί οι οφθαλμοί τους, ο θώρακας τους είχε βαθιές τομές, τα ανδρικά τους μόρια ήταν κομμένα και προεξείχαν τα έντερα τους. Στην ίδια περιοχή είχε ακρωτηριαστεί μεγάλος αριθμός Αλεξιπτωτιστών. Δεν έχει εξακριβωθεί εάν οι δράστες ήταν κάτοικοι της περιοχής ή στρατιώτες.

3) Πλησίον του αεροδρομίου στο Μάλεμε προήλασε μια ομάδα 4 αντρών με έναν επικεφαλής αξιωματικό. Δεχτήκαν πυρά από ένα οδόφραγμα, πάνω στο οποίο βρίσκονταν γερμανικά κράνη και η σημαία με τον Αγκυλωτό Σταυρό. Παρά την έντονη κίνηση της δικής μας σημαία, που έπρεπε να είχαν δει πίσω από το οδόφραγμα, συνεχίστηκαν τα πυρά. Η ομάδα αυτή αποδεκατίστηκε

4) Ένα αγγλικό τριθέσιο τεθωρακισμένο ύψωσε κατόπιν αιφνιδιαστικών πυρών από δικό μας αντιαρματικό άσπρη σημαία. Εξήλθε 1 άντρας. Αφού βεβαιώθηκε ότι βρίσκονταν πλησίον αγγλική φωλιά πολυβόλου επιβιβάστηκε ξανά. Το τεθωρακισμένο άνοιξε πυρ εναντίων του αντιαρματικού, μολονότι είχε υψώσει την άσπρη σημαία, και απομακρύνθηκε.

5) Η επάνδρωση θέσης Α/Α πυροβόλων πήρε τη σημαία με τον Αγκυλωτό Σταυρό ενός σκοτωμένου Γερμανού στρατιώτη και την τοποθέτησε πάνω στο πυροβόλο ως κάλυψη για αεροπορικές επιθέσεις.

6) Ένα επανδρωμένο ψαροκάικο με 80-100 Ορεινούς Καταδρομείς εντοπίστηκε από ισχυρές αγγλικές ναυτικές δυνάμεις κατά τη μετακίνηση του προς Κρήτη. Αντί της σημαίας του Ράιχ κυμάτιζε η άσπρη σημαία. Εν τούτοις, ο εχθρός άνοιξε πυρ με διαφορετικά όπλα. Κατόπιν μιας παύσης πυρός, οι Άγγλοι άνοιξαν εκ νέου πυρ εναντίων σωστικής λέμβου με επιβιβαζόμενους στρατιώτες και όσων κολυμπούσαν στη θάλασσα, με αποτέλεσμα να επιφέρουν το θάνατο σε μεγάλο αριθμό αυτών. Δεν πραγματοποιήθηκε επιχείρηση διάσωσης.

Σελίδες 177-179 (περίληψη-μετάφραση)

Αντίγραφο απορρήτου εγγράφου από την Ανώτατη Διοίκηση Στρατού Ξηράς προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού, με ημερομηνία 14.6.1941.

Αφορά στις παραβιάσεις Στρατιωτικού Διεθνούς Δικαίου εναντίων Γερμανών στρατιωτών στην Κρήτη.

(μετάφραση) Σύμφωνα με τις εδώ εισερχόμενες εξακριβώσεις και καταθέσεις γνωστοποιήθηκαν οι παρακάτω επιπλέον παραβιάσεις του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου στην Κρήτη:

1) Εκτός των ήδη αναφερόμενων ακρωτηριασμών σε Αλεξιπτωτιστές σημειώθηκαν επιπλέον περιπτώσεις ακρωτηριασμού. Ανακαλύφθηκαν τα πτώματα και άλλων Γερμανών στρατιωτών, κυρίως στα περίχωρα του Μάλεμε και σε ελαιώνα πλησίον του Γαλατά. Στους περισσότερους είχαν αφαιρεθεί οι οφθαλμοί ή είχαν προκληθεί θανάσιμες τομές ή μαχαιριές. Ενός αλεξιπτωτιστή ήταν κομμένος ο λάρυγγας, ενός άλλου ήταν ο καρπός του χεριού δεμένος πολύ σφιχτά.

Επειδή δεν είχαν εντοπιστεί εχθρικά τακτικά στρατεύματα πλησίον των θυμάτων, εικάζεται ότι εμπλέκονται οι κάτοικοι της Κρήτης ως δράστες.

2) Διαπιστώθηκαν οι παρακάτω περιπτώσεις στις οποίες μετά βεβαιότητας μετείχαν πολίτες:

- α) Υποδεκανέας του 8ου λόχου 100^{ου} Συντάγματος πεζικού συνέλαβε πλησίον του Μάλεμε πολίτη, οποίος είχε στην κατοχή του ένα πιστόλι και πυρομαχικά. Λίγο αργότερα πυροβολήθηκε από κάποιον άλλο πολίτη.
- β) Άλλα μέλη του τάγματος δέχτηκαν, σε επίθεση εναντίον χωριού την ίδιας περιοχής, πυρά από πολίτες. Κατά τη διάρκεια της μάχης σκοτώθηκε κάτοικος της περιοχής. Πάνω του βρέθηκαν τυφέκιο, ξιφολόγχη και 20 άδειοι κάλυκες.
- γ) Μια γυναίκα με πιστόλι πυροβόλησε, από ένα σπίτι, Γερμανό τραυματία στρατιώτη που διέσχισε έρποντας το χωριό και του επέφερε πολλαπλά τραύματα.
- δ) Μια περίπολος αιφνιδίασε στον Αλικιανό 6 πολίτες οι οποίοι ήταν εφοδιασμένοι με όπλα, στιλέτα και πριόνια. Στο ίδιο χωριό και στα περίχωρα αυτού δέχθηκε πυρά από άλλους πολίτες.
- ε) Άλλοι επίσης στρατιώτες, κυρίως όσοι οδηγούσαν οχήματα άνευ συνοδείας, δέχτηκαν πυρά σε περιοχές όπου βρίσκονταν μόνο πολίτες.
- ζ) Έχει διαπιστωθεί ότι διάφοροι πολίτες δραστηριοποιούνταν ως σκοπευτές κρυμμένοι πίσω από δέντρα.
- η) Οι υπηρεσίες κατασκοπείας χρησιμοποιούσαν κυρίως γυναίκες και ηλικιωμένους άντρες, οι οποίοι ειδοποιούσαν τους συμπατριώτες τους και οργάνωναν επιθέσεις αιφνιδιασμού εναντίων γερμανικών στρατευμάτων.

3) Στις μάχες του Κόλπου της Σούδας έπρεπε, στις 17.5.1941, το 141ο Σύνταγμα Ορεινών Καταδρομών να προβεί σε προσωρινή υποχώρηση, αφήνοντας τους τραυματίες πίσω, σε ασφαλέστερη θέση. Όλοι οι τραυματίες σφαγιάστηκαν και εν μέρει ακρωτηριάστηκαν από νεοζηλανδικά ή αυστραλιανά στρατεύματα, πριν εγκαταλείψουν οριστικά την περιοχή. Συνολικά, εντοπίστηκαν 124 νεκροί αλλά κανένας τραυματίας στην εν λόγω περιοχή.

Σε 4 αξιωματικούς και 10-15 υπαξιωματικούς και άνδρες είχαν συνθλιβεί τα κρανία από πολλαπλά κτυπήματα με κοντάκια όπλων. Πολλοί άλλοι στρατιώτες έφεραν πληγές από μαχαίρι. Τα τραύματα αυτά προκλήθηκαν εκ των ύστερων, επειδή κατά την διάρκεια των εχθροπραξιών δεν σημειώθηκε μάχη εγγύς απόστασης, έχοντας χρησιμοποιηθεί κοντάκια και ξιφολόγχες. Σε έναν υποδεκανέα, που είχε δεχτεί σφαίρα στον ώμο, είχε τρυπηθεί ο λαιμός με τη δική του ξιφολόγχη. Το όπλο είχε καρφωθεί δίπλα του στο έδαφος. Πολλοί νεκροί έφεραν, παράλληλα με αλλά τραύματα, πληγές από μαχαίρι ή σφαίρα στο κεφάλι και στην καρδιά. Ο αριθμός αυτός ήταν παραδόξως μεγάλος, επειδή το τάγμα αναχαιτίστηκε, κυρίως, με οπλοπολυβόλα. 2 νεκροί έφεραν τραύματα από μαχαίρι, εκ των οποίων δεν είχε ρεύσει αίμα. Από τις διαπιστώσεις αυτές προκύπτει ότι οι αντίπαλοι δεν ήθελαν να αφήσουν πίσω τους κανέναν Γερμανό στρατιώτη εν ζωή, πριν από την αποχώρησή τους, και ασχέτως αν ήταν νεκρός ή ζωντανός του επέφεραν χτυπήματα με μαχαίρι ή τον πυροβόλησαν.

4) Σε χώρο προσεδάφισης Αλεξιπτωτιστών, οι Άγγλοι σύλησαν νεκρούς ή τραυματίες Γερμανούς στρατιώτες. Έναν τραυματία, ο οποίος είχε κυρτώσει από τους εντόνους πόνους, τον πυροβόλησαν πολλακίς στο κεφάλι και τον τρύπησαν με ξιφολόγχη.

Σελίδες 180-181 (περίληψη-μετάφραση)

Απόρρητο έγγραφο από την Ανώτατη Διοίκηση Στρατού Ξηράς προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού, με ημερομηνία 18.6.1941.

Αφορά στις παραβιάσεις Στρατιωτικού Διεθνούς Δικαίου εναντίων Γερμανών στρατιωτών στην Κρήτη.

(μετάφραση) Αναφορικά με τις παραβιάσεις Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου από πολίτες της Κρήτης έχει αναφερθεί σε τρέχοντα χρόνο. Εν τω μεταξύ έχουν

γνωστοποιηθεί επιπλέον περιπτώσεις, κατά τις οποίες έχει αναντίρρητα αποδειχθεί ότι σε διαφορετικές περιοχές του νησιού, Κρητικοί πολίτες έχουν δραστηριοποιηθεί ενεργά σε μάχες και έχουν με κτηνώδη τρόπο ακρωτηριάσει εν ζωή ή πεσόντες Γερμανούς στρατιώτες. Κυρίως, πρόκειται για τις κάτωθι περιπτώσεις:

1) Σε μάχη περίξ ενός χωριού αιχμαλωτίστηκαν 60 έως 70 μαχόμενοι πολίτες. Σε γειτονικό χωριό συμμετείχαν σε εχθροπραξίες 150 περ. άτομα. Σε άλλες περιοχές έχουν διαπιστωθεί μικρότερες ένοπλες ομάδες που έχουν προκαλέσει εν μέρει σημαντικές απώλειες στα γερμανικά στρατεύματα. Ακόμα και 1 μεταγωγικό Ju δέχθηκε επίθεση από ένοπλες ομάδες. 1 στρατιώτης τραυματίστηκε από πολίτη με σφαίρα Dum Dum.

2) Έλληνες στρατιώτες και πολίτες απείλησαν με τα κοντάκια τους έναν εντελώς γυμνό λοχία, ο οποίος έφερε σοβαρό τραύμα από σφαίρα στην κοιλιά, με αποτέλεσμα να προεξέχουν τα έντερα του.

3) Εντοπίστηκαν επιπλέον πτώματα Αλεξιπτωτιστών, των οποίων είχαν αφαιρεθεί οι οφθαλμοί, είχαν κοπεί οι μύτες, τα αυτιά και γεννητικά τους όργανα ή είχαν ακρωτηριαστεί με αιχμηρά αντικείμενα. Το πτώμα ενός αξιωματικού, το οποίο ήταν τελείως γυμνό, έφερε στο στήθος και στην κοιλιά 15 σημάδια μαστιγίου. Σε μια περιοχή βρέθηκαν τα πτώματα 17 Ορεινών Κυνηγών, που όλα συνολικά έφεραν τραύματα από μαχαίρι στην περιοχή της καρδιάς ή στο λαιμό. Μπορεί κάποιος να συμπεράνει μετά βεβαιότητας ότι οι συγκεκριμένοι στρατιώτες δολοφονήθηκαν κατόπιν αιχμαλωσίας αυτών.

Σελίδες 182-196 (περίληψη-μετάφραση)

Αντίγραφο απορρήτου εγγράφου της Ανώτατης Διοίκησης Γερμανικού Στρατού, με ημερομηνία 25.6.1941.

Αφορά στην αποστολή συνημμένης Έκθεσης της υπηρεσίας Διερεύνησης Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου εναντίον Γερμανών στρατιωτών, σύμφωνα με ένορκες καταθέσεις μαρτύρων και πρωτοκόλλων.

(μετάφραση)

Έκθεση

αναφορικά με τις διαπραχθείσες Παραβιάσεις Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου από εχθρικά στρατεύματα και Έλληνες πολίτες κατά τη γερμανική επίθεση στην Κρήτη.

Σύμφωνα με το έως τώρα εισερχόμενο στην υπηρεσία Διερεύνησης Γερμανικού Στρατού αποδεικτικό υλικό, κατόπιν ενόρκων καταθέσεων, προκύπτουν τα παρακάτω:

1) Ο υποδεκανέας Kandlinger εντόπισε, στις 24 ή 25 Μαΐου 1941 πλησίον του Γαλατά, έναν Γερμανό αλεξιπτωτιστή του οποίου ο λάρυγγας ήταν κομμένος.

2) Ο στρατιώτης Schieber εντόπισε, στις 27 Μαΐου 1941 ανατολικά του Μάλεμε, έναν νεκρό Αλεξιπτωτιστή ο οποίος έφερε σκονί στον αριστερό του καρπό. Ανάμεσα στο σκονί και στον καρπό βρίσκονταν τοποθετημένες μικρές βέργες και αυτές είχαν πολλαπλά περιστραφεί, έτσι ώστε να του συσφίγγουν τον καρπό. Τα δάκτυλα του αριστερού καρπού ήταν άκαμπτα και ο καρπός, εξαιτίας της συσσώρευσης του αίματος, πολύ πρησμένος.

3) Ο ανθυπολοχαγός Kugelmeier εντόπισε, πλησίον του Μάλεμε 2 αλεξιπτωτιστές, των οποίων είχαν αφαιρεθεί οι οφθαλμοί, ο θώρακας είχε τομές και είχαν κοπεί τα γεννητικά όργανα αυτών.

4) Ο υπαξιωματικός Hecken δέχτηκε από Άγγλο χτύπημα με κοντάκιο όπλου, στις 20 Μαΐου 1941 πλησίον του Γαλατά, τον οποίο άφησε αναισθητο. Ο Άγγλος τοποθέτησε το στόμιο του τυφεκίου του κάτω από το δεξί αντί και πυροβόλησε. Ο Hecken υπέστη βαρύ τραύμα, ωστόσο δεν πέθανε και κατόρθωσε αργότερα να διαφύγει, καταφεύγοντας σε γερμανικό χώρο περίθαλψης.

- 5) Ο υποδεκανέας Schubert ο οποίος αφότου τραυματίστηκε, ύψωσε τα χέρια του να παραδοθεί και δέχθηκε από Άγγλους στρατιώτες εκ νέου 2 σφαίρες, από απόσταση μόνο 25 μ.
- 6) Στις 24 Μαΐου 1941, ο υποδεκανέας Hacker διέκρινε έναν νεκρό Γερμανό Αλεξιπτωτιστή περ. 5 χλμ πριν τα Χανιά, σε ύψωμα πλησίον ενός φρουρίου. Τα πόδια αυτού έφεραν βαριά κατάγματα, εμφανώς εξαιτίας της πτώσης. Στην κατάσταση αυτή εντοπίστηκε, όπως φαίνεται, από εχθρικά στρατεύματα ή αντάρτες, επειδή το άνω μέρος του σώματος ήταν τελείως απογυμνωμένο, τα μπράτσα του δεμένα με σκοινιά αλεξιπτωτου και σύμφωνα με καταθέσεις μαρτύρων, η μύτη του κομμένη.
- 7) Ο στρατιώτης Klindt εντόπισε, στις 21.5.1941 πλησίον του Μάλεμε, 2 Γερμανούς Αλεξιπτωτιστές (6ου λόχου 1ου Συντάγματος) οι οποίοι κρέμονταν ακόμα από τα αλεξιπτώτά τους. Διαπίστωσε ότι είχαν αφαιρεθεί οι οφθαλμοί αυτών και κοπεί οι όρχεις.
- 8) Ο σημηνίας Klotsache (12ου λόχου Συντάγματος Εφόδου) εντόπισε, σε μάχη περίξ του αεροδρομίου στο Μάλεμε, 3 Γερμανούς Αλεξιπτωτιστές, των οποίων το άνω μέρος του σώματος ήταν γυμνό και είχαν μεγάλους μώλωπες που ήταν πρησμένοι και με αίμα. Δίπλα στα πτώματα βρισκόταν ένα σκληρό μαστίγιο από δέρμα. Οι νεκροί δεν έφεραν πληγή από σφαίρα, έτσι ώστε ο μάρτυρας να θεωρεί ότι ο θάνατός αυτών προήλθε από μαστίγωμα. Ο ένας εκ των 3 πεσόντων μπόρεσε να αναγνωρισθεί ως ο ανθυποσημηναγός Trude του Συντάγματος Εφόδου 4.
- 9) Ο Αλεξιπτωτιστής Bachmann και ο ανθυποσημηναγός Krueger παρατήρησαν από κοντινή απόσταση πως Άγγλοι στρατιώτες επιχειρήσαν να κατεβάσουν το παντελόνι ενός Γερμανού τραυματία και ένας εξ αυτών πυροβόλησε, με αποτέλεσμα να σωριαστεί.
- 10) Ο ανθυποσημηναγός Kiesewetter, ο οποίος είχε δεχθεί σφαίρα στον πνεύμονα, αιχμαλωτίστηκε από τους Βρετανούς πλησίον του Μάλεμε. Ένας Άγγλος στρατιώτης του πίεσε το κεφάλι στο έδαφος, τοποθέτησε το πιστόλι στο πίσω μέρος του κεφαλιού και πίεσε τη σκανδάλη. Η βολή, κατά παράδοξο τρόπο, δεν εισχώρησε στο κρανίο του, επειδή υπήρχε προφανώς ένα μαξιλάρι αέρος μεταξύ σώματος της σφαίρας και κρανίου. Δημιουργήθηκε μόνο ένα πρήξιμο στο πίσω μέρος του κεφαλιού. Οι Άγγλοι τον θεώρησαν νεκρό, επέστρεψαν όμως μετά από λίγες ώρες και παρόλο που διέκριναν ότι κινούταν, τον εγκατέλειψαν. 2 Νεοζηλανδοί στρατιώτες, που τον εντόπισαν αργότερα, τον επίδεσαν και τον μεταχειρίστηκαν ανθρώπινα.
- 11) Στις 20 Μαΐου 1941, σύμφωνα με ένορκη κατάθεση του ανθυποσημηναγού Dollenberg, σκοτώθηκε ανυπεράσπιστος Γερμανός τραυματίας από κτύπημα κοντακιού Νεοζηλανδού στρατιώτη, πλησίον του αεροδρομίου στο Μάλεμε.
- 12) Ο υπαξιωματικός Raasch παρατήρησε, στις 20 Μαΐου 1941, ότι ο υποσημηναγός Cottoway, επρόκειτο να παραδοθεί, πέταξε το τυφέκιο και ύψωσε τα χέρια. Ένας Κρητικός με μαύρη βράκα και άσπρη ριγωτή μπλουζοπουκαμίσια τον σκότωσε, παρά ταύτα, με μια σφαίρα. Κατόπιν, έπεσε πάνω του και τον κάρφωσε με μαχαίρι. Ένας άλλος Κρητικός κατευθύνθηκε εναντίον του τραυματισμένου υπαξιωματικού Raasch και τον πυροβόλησε παρά το τραύμα του και τα υψωμένα χέρια. Η βολή δεν βρήκε στόχο, επειδή ένας Έλληνας αξιωματικός άρπαξε το όπλο του Κρητικού.
- 13) Ο Βούλγαρος δικηγόρος Dimitroff, ο οποίος βρισκόταν το χρονικό σημείο της γερμανικής επίθεσης στην Κρήτη, είδε έναν μαχαιρωμένο Γερμανό στρατιώτη να κείται σε χαντάκι του δρόμου, του οποίου είχε κλαπεί το χιτόνιο. Σε άλλο χώρο διέκρινε 2 Έλληνες με γερμανική στολή.
- 14) Ο λοχαγός von Sternbach εντόπισε, 3 χλμ. δυτικά του Μάλεμε και νοτίως του κεντρικού δρόμου, 3 νεκρούς Αλεξιπτωτιστές. Σε 2 εξ αυτών είχαν, κατά την άποψη του, αφαιρεθεί οι οφθαλμοί. Όλοι είχαν βαθιές τομές στο κεφάλι και λαιμό.

15) Ο υπαξιωματικός Maier και ο δεκανέας Hack εντόπισαν, στις 25 Μαΐου 1941 πλησίον του Γαλατά, 2 Γερμανούς Αλεξιπτωτιστές σε πέτρινο τοιχίο, πιθανών κατά την αναγνώριση περιπόλου, των οποίων οι οφθαλμοί είχαν αφαιρεθεί.

16) Ο υπαξιωματικός Linnemayr εντόπισε 10 τουλάχιστον νεκρούς Αλεξιπτωτιστές, των οποίων οι Άγγλοι είχαν αφαιρέσει τους οφθαλμούς και ακρωτηριάσει κόβοντας τους τα αυτιά, τη μύτη και λαιμό.

17) Ο υπαξιωματικός Altenhoff και σύντροφοί αυτού εντόπισαν 1 ανθυποσημνία του λόχου τους με κομμένο το λαιμό, εκεί όπου είχε τοποθετηθεί η στρατιωτική του ταυτότητα. Είχαν λάβει μέρος σε μάχη εναντίων Αυστραλών.

18) Ο διαβιβαστής Knierim ανέφερε παρομοίως για 3 νεκρούς Αλεξιπτωτιστές, τους οποίους βρήκε 5 χλμ ανατολικά του Μάλεμε, τα μάτια αυτών ήταν ματωμένα, ώστε αυτός και οι σύντροφοί του να μην έχουν καμιά αμφιβολία ότι είχαν τρυπηθεί με μαχαίρι. Δεν έλεγξε τα σώματα για τραύματα από σφαίρα.

19) Ο υπαξιωματικός Gumpfer και ο ανθυποσημνίας Lorenz εντόπισαν, στις 26 Μαΐου 1941 πλησίον των Χανίων, νεκρούς Αλεξιπτωτιστές, σε κάποιους εξ αυτών είχαν κοπεί οι καρποί των χεριών και αφαιρεθεί οι οφθαλμοί. Ο Lorenz διέκρινε 25 περ. νεκρούς Αλεξιπτωτιστές στην κατάσταση αυτή, εκ των οποίων είχε εν μέρει αφαιρεθεί η στρατιωτική φόρμα. Σε όσους ακόμα τις φορούσαν, είχαν λεηλατηθεί οι τσέπες.

20) Ο Αλεξιπτωτιστής Plewka, ο ανθυποσημνίας Fallmann, ο υποσημνίας Kassegger, ο υπαξιωματικός Noh και ο σημνίας Ueckermann ανέφεραν, ομοφώνως, σχετικές περιπτώσεις εκ προθέσεως θανάτου δια πυροβολισμού τραυματισμένων Γερμανών στρατιωτών από την πλευρά των αγγλικών στρατευμάτων.

21) Ο ανθυποσημνίας Brueck παρατήρησε, στις 20 Μαΐου 1941 πλησίον του Μάλεμε, ότι ο υποσημνίας Hillmann, ο οποίος είχε αιχμαλωτιστεί από τους Άγγλους, ρίχθηκε από αυτούς στο έδαφος και δέχθηκε σφαίρα από πιστόλι στο στόμα. Οι Άγγλοι τον άφησαν να κείτεται εκεί. Ο μάρτυρας Brueck οδήγησε τον σοβαρά τραυματισμένο στο Σταθμό Πρώτων Βοηθειών.

Επιβεβαίωση της εν λόγω κατάθεσης υπάρχει από τον ανθυπολοχαγό Lux, ενός άλλου γερμανικού σχηματισμού. Αυτός διέκρινε στο Σταθμό Πρώτων Βοηθειών Ομάδα Δύση, πλησίον του Μάλεμε, έναν τραυματία Αλεξιπτωτιστή (υποσημνία), ο οποίος είχε αιχμαλωτιστεί από τους Άγγλους και τον είχαν πυροβολήσει με πιστόλι στο στόμα. Ο εν λόγω σύντροφος ήταν σοβαρά τραυματισμένος και δεν μπορούσε να γίνει καθόλου κατανοητός. Μπόρεσε ωστόσο να αναφέρει ότι δέχθηκε τη σφαίρα από τους Άγγλους.

22) Ο υποδεκανέας Terjung παρατήρησε, στις 20 Μαΐου 1941 από τα περίχωρα του Μάλεμε, πως παραδόθηκε ένας καταφανέστατα τραυματίας Γερμανός Αλεξιπτωτιστής στους Άγγλους στην παραλιακή ζώνη. Ο τραυματίας έβγαλε τη φόρμα του και ένας Άγγλος τη φόρεσε. Αμέσως μετά άκουσε ο μάρτυρας έναν πυροβολισμό και είδε τον Γερμανό να σωριάζεται. Όταν αργότερα ο ανθυποσημνίας Terjung εισέβαλε μαζί με τους συντρόφους του στον χώρο, ο Γερμανός Αλεξιπτωτιστής ήταν ήδη νεκρός. Ως δράστες θεωρούνται Αυστραλοί στρατιώτες.

23) Σε προέλαση του 1ου τάγματος Συντάγματος Ορεινών Καταδρομών, στις 27 Μαΐου 1941, από τα υψώματα του Πύργου διαμέσου ενός ελαιώνα, με κατεύθυνση τον Κόλπο της Σούδας, εξελίχθηκε σκληρή μάχη κατά την οποία το γερμανικό τάγμα έπρεπε για σύντομο χρονικό διάστημα, να οπισθοχωρήσει σε ασφαλέστερη θέση. Από την αντίπαλη πλευρά πολεμούσαν Αυστραλοί ή Νεοζηλανδοί. Δεν συμμετείχαν ελληνικά στρατεύματα ή πολίτες. Τα γερμανικά στρατεύματα υπέστησαν μεγάλες απώλειες. Μόνο ένα τμήμα των τραυματιών μπόρεσε να απομακρυνθεί άμεσα, οι υπόλοιποι έπρεπε να παραμείνουν στο πεδίο της μάχης. Μετά από 1 ώρα περίπου στάλθηκαν στο πεδίο της μάχης περίπολοι, που είχαν, κυρίως, την αποστολή να απομακρύνουν αυτούς τους τραυματίες που δεν ήταν ασφαλείς. Σύμφωνα με τις ομόφωνες καταθέσεις του

ταγματάρχη Forster, του ανθυπολοχαγού Schager, του υπαξιωματικού Kumming, του βοηθού ιατρού Sochor, του αρχιταμία Finzel, του επιλοχία Hoyer, του λοχία Bauer, του υπαξιωματικού Zarre, του υποδεκανέα Petriz, του σκοπευτή Bleimuth και του υποδεκανέα Galler εντοπίστηκαν στο πεδίο μάχης μόνο νεκροί και κανένας τραυματίας. Έχουν την πεποίθηση ότι όλοι οι τραυματίες του τάγματος, που έπρεπε να μείνουν πίσω, θανατώθηκαν. Πολλά μέλη του τάγματος ήταν βαριά τραυματισμένα με μαχαίρι, μολονότι δεν διεξήχθη μάχη εγγύς απόστασης. Επρόκειτο, δηλαδή, εχθροπραξία αποκλειστικά με ανταλλαγή πυρών. Στον υπολοχαγό Stuetz, υπολοχαγό Jetze, ανθυπολοχαγό Roemer και βοηθό ιατρό Dr Schiller εντοπίστηκαν βαριά κατάγματα στα κρανία αυτών, που θα μπορούσαν μόνο να επέλθουν από κτυπήματα με κοντάκιο όπλου. Σε πολλούς υπαξιωματικούς και άνδρες είχε το κρανίο συνθλιβεί. Στον βοηθό ιατρού Dr Schiller, εκτός της βαριάς μορφής τραυμάτων στο κρανίο, είχαν επίσης αφαιρεθεί οι οφθαλμοί. Ορισμένοι εκ των νεκρών έφεραν επίσης σημάδια από μαχαίρι στο πρόσωπο. Η κατάσταση αυτή των νεκρών είχε διαπιστωθεί, ήδη στις 27 Μαΐου, δηλαδή 1 ώρα περίπου μετά τη μάχη και την αντεπίθεση των Άγγλων, από τον επιλοχία Hoyer, τον υπαξιωματικό Zarre, τους λοχίες Hotter και Meyer και κάποιους ακόμη άνδρες του Υγειονομικού. Το χρονικό αυτό σημείο δεν μπορούσε κάποιος να συναντήσει επιζώντες. Ένας Αλεξιπτωτιστής του τάγματος κείτονταν με την πλάτη στο έδαφος. Διακρίνονταν ξεκάθαρα ότι ο λαιμός του είχε τρυπηθεί από ξιφολόγη. Η ξιφολόγη, με την οποία είχε διαπραχθεί η πράξη αυτή, βρισκόταν καρφωμένη στο έδαφος, δίπλα στο νεκρό. Επρόκειτο για γερμανική ξιφολόγη. Κάποιος εντόπισε τον ανθυπολοχαγό Roemer, ο οποίος από την αρχή της μάχης είχε δεχθεί τραύμα στον βραχίονα και είχε επιδεθεί, με τσακισμένο το κρανίο. Πολλοί εκ των πεσόντων έφεραν εκτός των άλλων τραύματα από αιχμηρό αντικείμενο ή σφαίρα στο κεφάλι και την καρδιά. Ο αριθμός αυτών ήταν πολύ μεγάλος. Σε 2 νεκρούς στρατιώτες μπορούσε κάποιος να διαπιστώσει ότι από τα τραύματα με μαχαίρι δεν έχει τρέξει αίμα, έτσι ώστε οδηγείται κάποιος στο συμπέρασμα ότι οι μαχαιριές επήλθαν, αφότου είχαν ήδη σκοτωθεί.

Όλες οι εν λόγω περιπτώσεις οδηγούν, σύμφωνα με τις πειστικές καταθέσεις των αξιωματικών, ιατρών και στρατιωτών, στο συμπέρασμα ότι εδώ επρόκειτο για μεθοδευμένες δολοφονίες Γερμανών τραυματιών. Ένα τμήμα αυτών ήταν ακρωτηριασμένο.

Β. Κατάχρηση γερμανικών κυριαρχικών συμβόλων από εχθρικά στρατεύματα

1. Πλησίον του αεροδρομίου στο Μάλεμε προεβήκαν οι Άγγλοι στρατιώτες σε χρήση της γερμανικής σημαίας με τον Αγκυλωτό Σταυρό και γερμανικών κρανών, σε έναν από αυτούς στημένο οδόφραγμα ως κάλυψη (επίορκη κατάθεση του ανθυποσημνία Litzenberg, 3ου λόχου Συντάγματος Εφόδου).

2. Ο υποδεκανέας Kandlinger (8ου λόχου 100ου Συντάγματος Ορεινών Καταδρομών) μαζί με μέλη του λόχου του, δέχτηκε πυρά πλησίον των Χανίων από αγγλική στρατιωτική θέση, στην οποία διακρίνονταν σημαία με τον Αγκυλωτό Σταυρό. Ανακάλυψε, επίσης, σε νεκρούς Άγγλους στρατιώτες τις ίδιες σημαίες και μάλιστα στο ίδιο ακριβώς μέγεθος, που φέρουν τα γερμανικά στρατεύματα.

3. Ο Αλεξιπτωτιστής Bachman και οι ανθυποσημναγοί Rueger και Sack διέκριναν, στις 20 Μαΐου 1941, κάλυψη αγγλικών θέσεων από σημαία με τον Αγκυλωτό Σταυρό. Οι Άγγλοι φορούσαν επίσης γερμανικές στολές και κράνη.

Γ. Αντάρτικο

1. Ο Σκαπανέας Perpent (1ος λόχος 3ου τάγματος Σκαπανέων) αναγνώρισε 2 Έλληνες (μάλλον Κρητικούς) αντάρτες. Ο ίδιος επιστρέφοντας σερνόμενος, σοβαρά

τραυματισμένος., στον χώρο Πρώτων Βοηθειών, δέχτηκε σε ορεινό χωριό από αντάρτισσα δύο σφαίρες στο μπράτσο και τραυματίστηκε εκ νέου.

2) Ο Αλεξιπτωτιστής Findeisen ανακάλυψε φυσίγγια караμπίνας του εχθρού.

3) Ο υπαξιωματικός Schiller εντόπισε στις 24 Μαΐου αντάρτες οι οποίοι είχαν σκοτωθεί σε μάχη. Δίπλα τους βρίσκονταν ακόμα τα τυφέκια και τα πυρομαχικά τους, δεν έφεραν όμως διακριτικά.

4) Ο υποδεκανέας Loeser ανέφερε ενόρκως σχετικά με 3 λόχους, αποτελούμενους από πολίτες, τους οποίους εντόπισε στις 20 Μαΐου 1941 πλησίον του Καστελίου.

5) Ο ιατρός Wagner και ο υπαξιωματικός Friedland ανέφεραν περί Ελλήνων (ίσως Κρητών;) ανταρτών και επιθέσεων στις 24 Μαΐου 1941, πλησίον του Αλικιανού στην Κρήτη. Οι εν λόγω αντάρτες δεν έφεραν ούτε στρατιωτικές στολές ούτε διακριτικά, αλλά τυφέκια, μαχαίρια και μικρά πριόνια με δόντια στη μία μόνο πλευρά. Επιπλέον αντάρτικες ομάδες εντοπίστηκαν στις 3 Μαΐου 1941, στην Επισκοπή, μεταξύ Ρεθύμνου και Βρυσών. Στην Επισκοπή, ο επιτελικός ιατρός Huemmert και ο οδηγός του δέχθηκαν στις 31 Μαΐου 1941, πυρά, 4 ημέρες μετά την κατάληψη του χωριού.

6) Ο υποσηναγός Graf von Bullion περιέγραψε σφοδρές μάχες των περιπόλων του με ισχυρές ομάδες πολιτών, στις 22 Μαΐου 1941, σε διάφορα χωριά, μεταξύ Χανίων και Μάλεμε. 70 έως 80 αντάρτες αιχμαλωτίστηκαν. Ο ίδιος ο μάρτυρας και 3 στρατιώτες τραυματίστηκαν στις μάχες αυτές. Οι αντάρτες δεν έφεραν διακριτικά, μόνο κάποιιοι εξ αυτών φόραγαν παντελόνια του Ελληνικού Στρατού.

7) Στις 21 Μαΐου 1941, κάτοικοι της Κρήτης, οπλισμένοι με караμπίνες και αγγλικό πολυβόλο, εισέβαλλαν σε χώρο συγκέντρωσης Γερμανών τραυματιών ο οποίος ήταν προσωρινά αφύλακτος, επειδή η γερμανική δύναμη είχε αποχωρήσει για στρατιωτική αποστολή. Οι εκεί βρισκόμενοι 20 Γερμανοί τραυματίες, ήταν λίγο πολύ βαριά τραυματισμένοι. Οι Κρητικοί έβαλλαν με πολυβόλο και σκότωσαν 1 Γερμανό στρατιώτη.

Δ. Επιθέσεις εναντίον γερμανικών μεταφορικών πλοίων

(πυρά εναντίον Γερμανών σε κίνδυνο παραβιάζοντας το Διεθνές Στρατιωτικό Δίκαιο).

1. Ο υπολοχαγός Henglein, ο οποίος βρισκόταν με 80 περ. άνδρες σε δικάταρτο ψαροκάικο με κατεύθυνση την Κρήτη, προσεγγίστηκε από 4 αγγλικά πολεμικά πλοία και, μολοντί είχαν υψώσει την άσπρη σημαία συνεπεία αδυναμίας υπεράσπισής τους, δέχτηκαν, από απόσταση 150 έως 200 περίπου μ., πυρά από κανόνια και πολυβόλα. Οι Άγγλοι είχαν ξεκάθαρα διακρίνει την άσπρη σημαία και επιπλέον, τους άνδρες στο κατάστρωμα που έγνεφαν με άσπρα μαντήλια. Το καΐκι δέχθηκε 10 έως 15 βολές μετά την τοποθέτηση της άσπρης σημαίας. Ο χώρος Πρώτων Βοηθειών και το εκεί υφιστάμενο υλικό καταστράφηκε. 20 τουλάχιστον άνδρες τραυματίστηκαν. Όποιος μπορούσε ακόμα να κολυμπήσει, έπεφτε στη θάλασσα. Οι Άγγλοι άνοιξαν τότε πυρ εναντίον του πληρώματος, που βρισκόταν στο νερό. 22 συνολικά σκοτώθηκαν. Οι διασωθέντες περισυλλέχθηκαν αργότερα από γερμανικό αεροσκάφος Έρευνας και Διάσωσης και από ιταλικό ναυαγοσωστικό πλοiάριο. Ο θάνατος των υπολοίπων ανδρών αποδίδεται στα πυρά των Άγγλων, επειδή οι Γερμανοί φορούσαν σωσίβια και η θάλασσα ήταν πολύ ήρεμη, με αποτέλεσμα κανένας να μην μπορεί να βρει τον θάνατο παρά μόνο από σφαίρες. (Ενορκη κατάθεση του υπολοχαγού Henglein, του υποδεκανέα Grimm και του διόπου Zarembo).

2. Το μηχανοκίνητο ιστιοφόρο «S 3», ως συνοδεία μοίρας πλοίων, δέχτηκε, τη νύχτα της 22. προς 23. Μαΐου 1941, επίθεση από 6 αγγλικά πολεμικά πλοία, κατά τη διαδρομή αυτού από Πειραιά προς Κρήτη. Ο μάρτυρας υπαξιωματικός Wall σώθηκε με 6 συντρόφους του, επιβαίνοντας σε σωστική λέμβο. Αυτή έγινε αντιληπτή από προβολέα

αγγλικού πολεμικού πλοίου και δέχθηκε πυρά πολυβόλων και πυροβόλων. Μόνο όταν είχαν πέσει κάτω και οι Άγγλοι τη θεώρησαν ως άδεια, έπαυσαν τα πυρά.

3. Ο υπαξιωματικός Buchleitner μετακινήθηκε με το μεταγωγικό πλοίο αρ. 5, στις 20.5. 1941 από Χαλκίδα προς Κρήτη. Το εν λόγω πλοίο δέχτηκε πυρά στις 22 Μαΐου 1941 από 6 αγγλικά πολεμικά πλοία. 40 άνδρες το εγκατέλειψαν, πέφτοντας στη θάλασσα και δέχτηκαν εν συνεχεία πυρά, για 20 περ. λεπτά, με τα πολυβόλα στραμμένα εναντίων τους. Ορισμένοι εξ αυτών χτυπήθηκαν από σφαίρες. 30 περ. μόνο κατόρθωσαν τελικά να σωθούν, ανεβαίνοντας σε σωστική λέμβο. Και αυτοί επίσης δέχτηκαν πυρά.

(περίληψη) Αναφέρεται η εντολή περαιτέρω διερεύνησης των παραπάνω αναφορών, ειδικά των πολλών συναντούμενων περιπτώσεων ακρωτηριασμού νεκρών ή τραυματισμένων Γερμανών στρατιωτών: όπως αφαίρεση οφθαλμών, ακρωτηριασμός μυτών ή καρπών, ως ενδεχόμενο αποτέλεσμα φυσιολογικής αποσύνθεσης ή φαγώματος από πουλιά, όπως σε περιπτώσεις που έχουν λάβει χώρα στην Πολωνία.

Σελίδες 197-198 (περίληψη)

Έγγραφο της Ανώτατης Διοίκησης Γερμανικού Στρατού, με ημερομηνία 10.7.1941. Αφορά στις παραβιάσεις Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου στην Κρήτη, στη γνωστοποίηση αυτών από αναφορές Γερμανών στρατιωτών που έχουν κατατεθεί στις αντίστοιχες υπηρεσίες στρατού και στην εντολή για περαιτέρω διερεύνηση προς αξιολόγηση αυτών.

Σελίδες 199-200 (περίληψη)

Ίδιο περιεχόμενο των σελίδων 197-198.

Σελίδες 201-202 (περίληψη)

Έγγραφο από την Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού προς Διοίκηση Πεζικού-Πολεμικής Αεροπορίας και Ναυτικού, με ημερομηνία 28.6.1941.

Αφορά στην αποστολή του υλικού ενόρκων καταθέσεων από τις αντίστοιχες υπηρεσίες Διερεύνησης Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου.

Σελίδες 203-208 (περίληψη-μετάφραση)

Απόρρητο έγγραφο-με 2 συνημμένα- από το στρατοδικείο 12ης Στρατιάς προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού και Πεζικού, με ημερομηνία 27.5.1941.

Το πρώτο συνημμένο, απόρρητο έγγραφο με γενικά στοιχεία αναφορικά με τον Βούλγαρο δικηγόρο Konstantin Theodoroff Dimitroff, 29 ετών, το δεύτερο η ένορκη κατάθεση αυτού (μεταφρασμένη στη γερμανική γλώσσα).

(μετάφραση) Είμαι Βούλγαρος στην καταγωγή, γεννηθείς στην πόλη Lom του Δουνάβως. Ο πατέρας και η μητέρα μου ήταν επίσης βουλγαρικής καταγωγής.

Από τις 15.9.1941 διέμενα στις Βουκολιές Κρήτης, πλησίον του αεροδρομίου στο Μάλεμε.

Αφότου τα γερμανικά στρατεύματα προήλασαν στην Κρήτη, οι ελληνικές αρχές εξόπλισαν όλο τον ανδρικό πληθυσμό από 15 έως 60 ετών, καθώς δεν διέθετε έως τότε όπλα. Τα όπλα αυτά προορίζονταν, σίγουρα, εναντίων των Γερμανών Αλεξιπτωτιστών. Στα μέσα Απριλίου είχαν παντού τοιχοκολληθεί αφίσες, πάνω στις οποίες παρουσιαζόταν με εικόνα και κείμενο πως θα πρέπει να πυροβολούνται οι Αλεξιπτωτιστές. Οι ένοπλοι πολίτες δεν παρέλαβαν ούτε διακριτικά ούτε στρατιωτικές στολές. Μόνο οι κλάσεις 40 και 41 εξοπλίστηκαν με αγγλικά όπλα και στρατιωτικές στολές και κατόπιν απηλλάγησαν καθηκόντων. Οι πολίτες δεν οργανώθηκαν στρατιωτικά ούτε παρατάχθηκαν σε σχηματισμό. Στις 19.5.1941 εμφανίστηκαν 2

Έλληνες αξιωματικοί οι οποίοι ανέφεραν στους πολίτες πού θα παραταχθούν για την αντιμετώπιση των Αλεξιπτωτιστών.

Στις 20.5.1941, κατά τις 9:00, βρισκόμουν στο δρόμο στις Βουκολιές. Είδα να πλησιάζουν κάποια πολεμικά αεροσκάφη. Πιστέψαμε ότι θα βομβαρδιζόταν το αεροδρόμιο στο Μάλεμε, αλλά παρατηρήσαμε ότι τα αεροσκάφη πετούσαν όλο και χαμηλότερα. Με οδήγησαν τότε στο αστυνομικό τμήμα, επειδή κάποιος με χαρακτήρισε ως κατάσκοπο των Γερμανών. Όλος σχεδόν ο πληθυσμός συνέρεε προς τα εκεί, προπαντός οι γυναίκες, για να βρει προστασία. Ξαφνικά, μια γυναίκα ούρλιαξε: «Αλεξιπτωτιστές». Αμέσως, ένας υπάλληλος της Αστυνομίας συγκέντρωσε τους παρόντες άντρες, οι οποίοι ήταν ήδη οπλισμένοι και τους υπόδειξε τις θέσεις τους. 2 επίσης αξιωματικοί βοηθούσαν σε αυτό. Οι συγκεκριμένοι αξιωματικοί στέκονταν μπροστά από τον αστυνομικό σταθμό. Μπορούσα να τους δω μέσα από τις πόρτες.

Κατά τη διάρκεια της ημέρας ήρθαν διάφοροι ένοπλοι άντρες και ανέφεραν στους αξιωματικούς. Διαπίστωσα ότι οι άντρες των κλάσεων 40-41 είχαν αφήσει τις αγγλικές στολές στα σπίτια τους. Κατά το μεσημέρι ήρθε ένας Έλληνας, ηλικίας 40 έως 45 ετών. Προσφωνήθηκε από τους παρευρισκόμενους με το όνομα Κουβαράς Ανδρέας. Τα χέρια του ήταν γεμάτα αίμα. Το δεξί του χέρι ήταν τυλιγμένο με ένα ύφασμα. Έφερε μαζί του ελαφρύ οπλοπολυβόλο, πιστόλι, πυξίδα αεροσκάφους, μάσκα αερίων, κράνος και μια ταυτότητα. Όλα τα αντικείμενα ήταν γερμανικής προελεύσεως. Ο άνδρας αυτός ανέφερε στους Έλληνες αξιωματικούς το παρακάτω:

Ήταν από χωριό Γαβαλομούρι και ήταν καθοδόν προς Βουκολιές. Εκεί, συνάντησε έναν Γερμανό αξιωματικό, ο οποίος του μίλησε. Είπε «Kalo greec». Ήθελε με αυτό να εκφράσει ότι δεν έχει τίποτα εναντίων των Ελλήνων και ότι πολεμάει μόνο εναντίων της Αγγλίας. Ο αξιωματικός τον ρώτησε για την κατεύθυνση προς το αεροδρόμιο στο Μάλεμε. Αυτός του την έδειξε και ο αξιωματικός γύρισε και συνέχισε την πορεία του. Αυτός πήρε τότε το μαχαίρι του τότε και μαχαίρωσε πισώπλατα τον Γερμανό αξιωματικό. Το μαχαίρι εξήλθε του θώρακος του. Όταν το τράβηξε από την πληγή τραυματίστηκε στο χέρι του. Όλοι οι παρευρισκόμενοι φώναζαν δυνατά «μπράβο».

Στις 20.5, λίγο μετά αφότου ο Κουβαράς Αντρέας είχε τελειώσει την ιστορία του, με τράβηξε ένας από τους Έλληνες αστυνομικούς μπροστά στο σταθμό. Ρώτησε το συγκεντρωμένο πλήθος ποιος ήθελε να σκοτώσει αυτό τον Γερμανό κατάσκοπο. Παρουσιάστηκε τότε ένας Έλληνας ονόματι Γουλέρμος, ιδιοκτήτης καφενείου. Είπε: «παραδώστε μου τον» και τράβηξε το πιστόλι του. Κατόπιν, μια γυναίκα, ονόματι Καλογεράκη, φώναξε δυνατά: «Μια σφαίρα μόνο θα ήταν πολύ κρίμα. Πρέπει κάποιος να κόψει τους καρπούς των χεριών του, να βγάλει τα μάτια του, να σπάσει τα δόντια του και να τα στείλουν στη Βουλγαρία...». Τη στιγμή αυτή μπήκε στη μέση ένας δικηγόρος με το όνομα Παπαγιαννάκης και με προστάτεψε. Εκμεταλλεύτηκα την ευκαιρία για να διαφύγω. Κάποιος από πίσω πυροβόλησε τρεις φορές εναντίων μου αλλά δεν βρήκε στόχο. Κρύφτηκα σε ένα βουνό. Την επόμενη μέρα, στις 4:00, παρουσιάστηκα στους Γερμανούς στρατιώτες και παρέμεινα μαζί τους.

Στις 23.5.1941 έφτασα με Γερμανούς στρατιώτες πλησίον του χωριού Πλατανιάς. Εκεί είδαμε να κείτεται νεκρός ένας Γερμανός στρατιώτης σε χαντάκι του δρόμου. Είχε μπηχτεί στο θώρακα μαχαίρι, από αυτά που έφεραν οι ντόπιοι στην Κρήτη. Τα χέρια του και το πουκάμισο του ήταν γεμάτα αίματα. Το χιτώνιο του το είχαν προφανώς αφαιρέσει οι Έλληνες για να το φορέσουν. Ο ίδιος διέκρινε 2 Έλληνες που φορούσαν γερμανικό χιτώνιο. Οι Γερμανοί στρατιώτες πήγαν προς το μέρος τους και τους έγνεψαν. Οι Έλληνες άφησαν τους Γερμανούς να πλησιάσουν στα 150 μ. περ. και άνοιξαν τότε πυρ εναντίων τους.

Σελίδες 209-219 (περίληψη)

Έγγραφο- με 4 συνημμένα- από την Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού προς Διοίκηση Στρατού Ξηράς, με ημερομηνία 11 Ιουνίου 1941.

Αφορά στην αποστολή αντίγραφου πρωτοκόλλου αναφορικά με την άσκηση ποινικής δίωξης εναντίον του Ανδρέα Κουβαρά από το Γαβαλομούρι και της Καλογεράκη από τις Βουκολιές για συνεργία στη δολοφονία Γερμανού αξιωματικού, στηριζόμενη στην ένορκη κατάθεση του δικηγόρου Dimitroff (περιέχονται 2 έγγραφα αναφορικά με τον δικηγόρο Dimitroff στη γαλλική και αγγλική γλώσσα).

Σελίδες 220-235 (περίληψη-μετάφραση)

Αντίγραφο εγγράφου-με συνημμένα- από το στρατιωτικό δικαστήριο 11ου Αεροπορικού Σώματος προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού-υπηρεσία Διερεύνησης Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου, με ημερομηνία 30.5. 1941. Συνημμένες ένορκες καταθέσεις (πρωτότυπα) -σε στενόγραφη και δακτυλογραφημένη μορφή-, αναφορικά με την παραβίαση του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου εναντίων Γερμανών στρατιωτών.

Η πρώτη του ανθυποσμηνία Eugen Enkler, 22 ετών, 2ης διμοιρίας 15 λόχου Συντάγματος Εφόδου . Φέρει την ημερομηνία 27 Μαΐου 1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 21 Μαΐου 1941, κατά το μεσημέρι, έπεσα μαζί με πολλούς συντρόφους μου με αλεξίπτωτο πριν από ένα χωριό στο οποίο βρισκόταν ο Κεντρικός Σταθμός Πρώτων Βοηθειών μας (δεν γνωρίζω το όνομά του). Εμπλακήκαμε σε εχθροπραξίες με πυρά πολυβόλων και πυροβόλων. Πολλοί σύντροφοι τραυματίστηκαν εκεί. Ανασυνταχθήκαμε και προελάσαμε εναντίων του χωριού. Ο εχθρός κατείχε το δεξί ύψωμα. Φτάσαμε εκεί, χωρίς ανταλλαγή πυρών. Προχωρήσαμε εν συνεχεία, ανεβαίνοντας ένα μονοπάτι και φτάσαμε σε ένα άλλο μικρό χωριό. Δεχθήκαμε πυρά από απόσταση 200 μ. Λάβαμε θέσεις κάλυψης και επιχειρήσαμε να περικυκλώσουμε από δεξιά και αριστερά το χωριό. Παρατήρησα ότι δύο εκ των συντρόφων μου σωριάστηκαν τραυματισμένοι. Δεν γνωρίζω τα επώνυμά τους, ήταν από τη διμοιρία μου. Τα μικρά τους ονόματα ήταν Odi και Fritz. Παρά τον τραυματισμό τους ήθελαν να συνεχίσουν μαζί μας, παρέμειναν όμως στο έδαφος για κάποιο διάστημα και επιδέθηκαν πρόχειρα από έναν σύντροφο. Επιτεθήκαμε από δύο πλευρές στο χωριό. Ως αντιπάλους είχαμε Αυστραλούς και ελεύθερους σκοπευτές. Αυτοί υποχώρησαν στην είσοδο του, εκεί όπου βρίσκονταν οι τραυματισμένοι σύντροφοι μας. Κατά την επίθεση σκοτώθηκε ο ανθυποσμηναγός Freudenberg. Καθώς βρισκόμουν 50 περίπου μ. πριν την άκρη του χωριού, παρατήρησα ότι οι ελεύθεροι σκοπευτές έβαλλαν εναντίων των τραυματισμένων συντρόφων μας που βρίσκονταν στο έδαφος. Ο τρίτος σύντροφος απασχολούνταν με την επίδεση των τραυματιών. Οι ελεύθεροι σκοπευτές θα έπρεπε να είχαν προσέξει ότι επρόκειτο για μη ικανούς προς μάχη τραυματίες στρατιώτες. Και οι 3 σύντροφοι βρήκαν τον θάνατο. Μετά την κατάληψη του χωριού ανακαλύψαμε κιβώτια με άδειους κάλυκες, σακιά με μπαρούτι και δερμάτινα σακιά με στόχαστρα όπλων.

Οι ύπουλα χτυπημένοι από σφαίρες σύντροφοι κείτονταν ο ένας πάνω στον άλλο. Ο σύντροφος που είχε αναλάβει την επίδεση των τραυμάτων τους, βρισκόταν στο πάνω μέρος. Το αριστερό τμήμα του προσώπου του είχε κάπως παραμορφωθεί εξαιτίας της σφαίρας που είχε δεχτεί. Επίσης και ο άλλος σύντροφος είχε χτυπηθεί πολύ άσχημα στο αριστερό στήθος και αριστερό κάτω βραχίονα.

Στο χωριό διεξήχθησαν κανονικές οδομαχίες. Ως αντιπάλους είχαμε πολίτες, μεταξύ των οποίων επίσης γυναίκες. Ο οπλισμός τους αποτελείτο από αγγλικά οπλοπολυβόλα με στερεωμένες τις ξιφολόγχες. Χρησιμοποιούνταν επίσης караμπίνες με διπλή κάνη. Αναφέρω ότι ήμουν παρών στα εν λόγω συμβάντα.

(περίληψη) Η δεύτερη του Αλεξιπτωτιστή Hermann Gamperl, 21 ετών, 1ης διμοιρίας 16ου λόχου Συντάγματος Εφόδου.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Το πρωί της 20.5.1941, ο λόχος μας έπεσε με αλεξιπτωτο πάνω από αποξηραμένη κοίτη ποταμού, στην άκρη μιας διάβασης. Δεν μπορώ να δώσω μια λεπτομερέστερη περιγραφή της συγκεκριμένης θέσης. Βρισκόμενοι ήδη στο αέρα δεχθήκαμε πυρά πολυβόλων και τυφεκίων. Κατορθώσαμε να συγκεντρωθούμε. Ο σμηνίας Knarre έλαβε την εντολή να καταστρέψει με μια ομάδα μια γραμμή ηλεκτροδότησης ή τηλεφωνίας. Βρισκόμουν στην εν λόγω ομάδα. Φέραμε εις πέρας τη συγκεκριμένη αποστολή και επιχειρήσαμε τότε να προφτάσουμε τους συντρόφους μας. Όταν βρισκόμασταν στο μέσο της διάβασης δεχθήκαμε καταγισμό πυρών από ελεύθερους σκοπευτές. Δέχθηκα σφαίρα στον άνω και κάτω μηρό και έπεσα σε ένα χαντάκι του δρόμου. 7 περίπου πολίτες, ηλικιωμένοι άνδρες και πολύ νεαρά αγόρια, ρίχθηκαν πάνω μου, με αφόπλισαν και αφαίρεσαν το πορτοφόλι μου, με το περιεχόμενο των 60 μάρκων. Ο νεότερος εξ αυτών, ένα αγόρι 17 ετών, πήρε το όπλο μου, οπισθοχώρησε περίπου 5 μ. και έριξε εναντίον μου 3 σφαίρες. Μια σφαίρα σφηνώθηκε στον καρπό μου, μια με τραυμάτισε ελαφριά στον κάτω βραχίονα και η τρίτη ελαφριά στο αριστερό γόνατο. Οι πολίτες θεώρησαν ότι ήμουν νεκρός, με έσυραν σε σωλήνα αγωγού και μου πέταξαν μεγάλες πέτρες. Έπειτα, άρχισαν και από τις δύο πλευρές να πυροβολούν τον αγωγό. Έφτιαξα ένα μικρό πρόχειρο οχύρωμα για να προστατευτώ από τις σφαίρες. Μέσα στον αγωγό ανακάλυψα 2 γερμανικά οπλοπολυβόλα, με τα οποία απάντησα στα πυρά των πολιτών. Υποχώρησαν μετά από λίγη ώρα. Σύρθηκα έξω από τον αγωγό και διέκρινα στο ρυάκι κάποιους πολίτες τους οποίους εκδίωξα με μια χειροβομβίδα. Παρέμεινα στο έδαφος, πλησίον του δρόμου και εντοπίστηκα, κατά το βράδυ, από τους συντρόφους μου της 2ης διμοιρίας.

Σελίδες 236-241 (περίληψη)

Έγγραφο-με 2 συνημμένα- από το στρατοδικείο 12ης Στρατιάς προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού και Στρατού Ξηράς, με ημερομηνία 23.5.1941.

Αφορά στην αποστολή ένορκης κατάθεσης του υπολοχαγού Henglein, από το Σισμανόγλειο νοσοκομείο, αναφορικά με παραβιάσεις Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου από το Αγγλικό Πολεμικό Ναυτικό πλησίον της Κρήτης. Φέρει την ημερομηνία 23.5.1941.

(μετάφραση) Στις 22.5.1941 επρόκειτο να μεταφερθώ, βρισκόμενος με 80 άνδρες σε δικάταρτο ψαροκάικο, προς Κρήτη. Καθώς βρισκόμασταν 100 περ. μίλια πριν τις ακτές της Κρήτης, εμφανίστηκαν 4 αγγλικά πλοία. Κατά τη γνώμη μου, ήταν 2 καταδρομικά και 2 αντιτορπιλικά.

Κατόπιν σύντομης σύσκεψης με τον ανθυπολοχαγό, τον επικεφαλής του καϊκιού, αποφασίσαμε να υψώσουμε μια άσπρη σημαία, λόγω της ανέλπιδης κατάστασης. Τοποθετήσαμε μια λευκή πετσέτα σε ευδιάκριτο σημείο της πρύμνης, ένα μεγάλος αριθμός επιβαινόντων έγνεφε κουνώντας άσπρα μαντήλια. Οι Άγγλοι θα έπρεπε να είχαν διακρίνει τα σήματα αυτά, τα πλοία τους βρίσκονταν σε απόσταση 150 έως 200 μ. και μας παρατηρούσαν με κιάλια. Παρόλα ταύτα έριξαν, σε σύντομο διάστημα μετά την ύψωση της άσπρης σημαίας, 10 έως 15 βολές από κανόνι με διαμετρήματος 2,5 ή 3,7 cm. Οι βολές είχαν άμεσο στόχο το κατάστρωμα και τραυμάτισαν 20 περ. άνδρες. Επιχειρήσαμε να μεταφέρουμε τους τραυματίες σε ασφαλές μέρος, δεχθήκαμε όμως βολή 7,5 cm, που κατέστρεψε ολοσχερώς τον χώρο Πρώτων Βοηθειών και όσα βρισκόταν εκεί.

Οι περισσότεροι πήδησαν από το κατάστρωμα, εγώ ο ίδιος σκαρφάλωσα 2 έως 3 μ. σε ένα κατάρτι και έγνεψα προς τους Άγγλους, κουνώντας μια άσπρη πετσέτα και ένα πουκάμισο. Καθώς βρισκόμουν εκεί πάνω, ένα βλήμα χτύπησε το κατάρτι, σπάζοντας

το και έπεσα στο κατάστρωμα. Έδωσα τότε τη διαταγή: «όλοι οι άνδρες να εγκαταλείψουν το κατάστρωμα!» και πήδησα τελευταίος στη θάλασσα. Είχα μαζί μου ένα μισογεμάτο δοχείο βενζίνης, που μου διευκόλυνε το κολύμπι.

Καθώς βρισκόμουν σε απόσταση 50 μ. από το σκάφος μας, ρίχτηκε γύρω από μένα, σε ημικύκλια περιφέρεια, ένας καταγισμός πυρών πολυβόλου. Στο σημείο αυτό καταστράφηκε το δοχείο βενζίνης. Τότε, έβρισκα δυνατά για την καταφανέστατη δειλία των Άγγλων.

Σώθηκα κατόπιν από ένα γερμανικό αεροσκάφος Έρευνας και Διάσωσης.

Σελίδες 242- 246 (περίληψη- μετάφραση)

Έγγραφο από το στρατοδικείο 12ης Στρατιάς προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού και Στρατού Ξηράς, με ημερομηνία 26.5.1941.

Αφορά στην αποστολή ένορκης κατάθεσης του υποδεκανέα Karl Grimm, 21 ετών, αναφορικά με παραβιάσεις Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου από το Αγγλικό Πολεμικό Ναυτικό πλησίον της Κρήτης. Φέρει την ημερομηνία 26.5.1941.

(μετάφραση) Στις 20.5.1941 επιβιβάστηκα μαζί με τον υπολοχαγό Henglein σε δικάταρτο ψαροκάικο με προορισμό την Κρήτη. Εκτός από μας βρίσκονταν, εκεί, 80 έως 100 Ορεινοί Καταδρομείς. Ταξιδεύαμε μέχρι αργά το απόγευμα, έπρεπε όμως να ακινητοποιηθούμε για μια νύχτα, εξαιτίας βλάβης στη μηχανή. Στις 21.5, κατά τις 08:00, συνεχίσαμε την πορεία μας, και μάλιστα νυχθημερόν. Στις 22.5 κατά τις 07:00, η Κρήτη ήταν πλέον ορατή, εμφανίστηκαν 6 αγγλικά πολεμικά πλοία. Ήταν 1 Βαρύ και 2 Ελαφρά Καταδρομικά και 3 αντιτορπιλικά. Μας πλησίασαν 2 καταδρομικά και 2 αντιτορπιλικά μας και μας περικύκλωσαν. Αμέσως τότε υποστέλλει η πολεμική σημαία Ράιχ. Ο ανθυπολοχαγός, που διοικούσε τους Ορεινούς Καταδρομείς, διέταξε να υψωθεί μια άσπρη σημαία. Δεν είδα που υψώθηκε, επειδή είχα καλυφθεί κάτω από τη μοτοσυκλέτα μου. Ξαφνικά, δεχτήκαμε ισχυρό καταγισμό πυρών για αρκετά λεπτά από Α/Α πυροβόλα και πολυβόλα. Κατόπιν, τα πυρά σταμάτησαν. Σύρθηκα από το χώρο κάλυψης μου και είδα ότι πολλοί στρατιώτες ήταν ήδη νεκροί ή τραυματίες.

Παρατήρησα ακόμη ότι μια άσπρη σημαία είχε τοποθετηθεί στο κατάρτι. Κυμάτιζε στον αέρα και είχε το μέγεθος ενός πουκαμίσου. Πήδησα τότε με 30 στρατιώτες στη θάλασσα. Είδα επίσης ότι ένας ναύτης του Πολεμικού Ναυτικού, που είχε επιβιβαστεί στη σωστική λέμβο, δέχτηκε πυρά όταν ξεπρόβαλε από τη λέμβο. Προσπαθήσαμε να απομακρυνθούμε όσο το δυνατόν γρηγορότερα από το σκάφος. Καθώς βρισκόμασταν 20 περίπου μ. απόσταση από αυτό, οι Άγγλοι άνοιξαν πυρ εναντίων ότι κινούταν στο νερό. Έβαλλαν κυρίως με πολυβόλα αλλά και με πυροβόλα. Από την πίεση του νερού των σε κοντινή απόσταση εκρυσνόμενων οβίδων, τα πόδια μου σηκώνονταν ψηλά. Δεν υπήρχε καμιά αμφιβολία ότι οι Άγγλοι στόχευαν κατευθείαν αυτούς που κολυμπούσαν. Οι βολές δεν προορίζονταν για το ψαροκάικο, επειδή τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή δεν δέχονταν καθόλου πυρά. Ένας σύντροφος, που κολυπούσε σε πολύ κοντινή απόσταση από μένα, δέχτηκε σφαίρα πολυβόλου στο κεφάλι και βούλιαξε στο νερό. Θεωρώ μετά βεβαιότητας ότι τουλάχιστον 10 άνδρες σκοτώθηκαν βρισκόμενοι ήδη στη θάλασσα. Άκουσα πολλούς συντρόφους μου να ουρλιάζουν. Ο ίδιος διέκρινα 2 άνδρες να βουλιάζουν στο νερό. Επειδή ρίχνονταν για πολλά λεπτά στη θάλασσα διασταυρούμενα και εγκάρσια πυρά, είναι θαύμα που κάποιος βρισκόταν τώρα εν ζωή. 1 στρατιώτης του Πολεμικού Ναυτικού, που δέχτηκε πυρά στη θάλασσα, βρίσκεται, όπως έχω τώρα πληροφορηθεί, κοντά σε ένα στρατιωτικό νοσοκομείο.

Σελίδες 247-252 (περίληψη-μετάφραση)

Έγγραφο από το στρατοδικείο 12ης Στρατιάς προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού και Στρατού Ξηράς, με ημερομηνία 28.5.1941.

Αφορά στην αποστολή 2 ενόρκων καταθέσεων αναφορικά με παραβιάσεις Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου από το Αγγλικό Πολεμικό Ναυτικό πλησίον της Κρήτης. Οι εν λόγω καταθέσεις έχουν ληφθεί από τραυματίες σε στρατιωτικό νοσοκομείο της Αθήνας.

Η πρώτη από τον δίοπο Valentine Zaremba, 25 ετών. Φέρει την ημερομηνία 28.5.1941.

(μετάφραση) Στις 19.5.1941 επιβιβαστήκαμε και αναχωρήσαμε καθώς σκοτεινίασε. Καθώς βρισκόμασταν καθοδόν, σταματήσαμε για κάποια ώρα. Στις 22.5, κατά τις 07:00 το πρωί, εντοπίσαμε, 50 ν. μ. πριν την Κρήτη, πολεμικά πλοία. Στην αρχή, τα θεωρήσαμε ως ιταλικά και συνεχίσαμε την αρχική κατεύθυνση μας, με πορεία κατευθείαν πάνω τους. Όταν πλησίασε ένα αεροσκάφος Ju 88, το οποίο δέχτηκε βολές από τα εν λόγω πλοία, συνειδητοποιήσαμε ότι ήταν Άγγλοι. Οι σημαίες των πλοίων αυτών ήταν πολύ ξεθωριασμένες, σε σημείο να μην μπορούν να διακριθούν, μολονότι είχαμε μαζί μας ένα μεγάλο ναυτικό τηλεσκόπιο.

Ξαφνικά, δεχτήκαμε ομοβροντία πολυβόλων και κανονιών 2,5 και 3,7 cm. Ο παριστάμενος ανθυπολοχαγός διέταξε να υψώσουμε μια άσπρη σημαία. Πήρα μια μεγάλη λευκή πετσέτα, υπέστειλα την πολεμική σημαία του Ράιχ και τοποθέτησα στη θέση της την άσπρη. Ξεδιπλώθηκε αμέσως και εμφανώς ευδιάκριτη όπως προηγουμένως, η πολεμική σημαία. Παρόλα αυτά δεχτήκαμε σφοδρά πυρά όλων των διαμετρημάτων. Στο σημείο αυτό, 50 άνδρες τραυματίστηκαν τόσο σοβαρά, ώστε να μην μπορούν να εξέλθουν του σκάφους.

Όταν συνειδητοποιήσαμε ότι η κατάσταση δεν θα μπορούσε να αλλάξει, ο κελευστής έδωσε τη διαταγή «όλοι εκτός καταστρώματος!». Πήδησα τότε μαζί με άλλους 3 άνδρες, από την πλευρά του πηδαλίου στη θάλασσα και απομακρύνθηκα κολυμπώντας. Καθώς κολυπούσα διέκρινα ότι το πλοίο μας δεν δεχόταν πλέον βολές, μόνο ότι κινούταν στο νερό έναν καταγισμό πυρών. Το παρατήρησα πάρα πολύ καλά. Δεν υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία. Φωνάζαμε δυνατά: «Αυτά τα γουρούνια μας πυροβολούν στο νερό!». Επίσης, σε πολύ κοντινή απόσταση από μένα είδα να πέφτουν συνεχώς πυρά πολυβόλων. Ο ίδιος δέχτηκα στον αριστερό ώμο διαμπερές τραύμα από σφαίρα. Διέκρινα με τα ίδια μου τα μάτια, ότι 4 έως 5 σύντροφοί μου χτυπήθηκαν σοβαρά. Τρεις άλλοι τραυματίστηκαν ελαφρά, των οποίων τα σωσίβια καταστράφηκαν από τα πυρά. Αρχικά, είχα διακρίνει περίπου 50 άνδρες να κολυμπούν γύρω από μένα, ένα τέταρτο μετά ήταν μόνο 22. Όλοι οι σύντροφοι, που αργότερα έλειπαν, είχαν σκοτωθεί από τις σφαίρες των Άγγλων, επειδή η θάλασσα ήταν ατάραχη και ο καθένας έφερε μαζί το σωσίβιο του, έτσι ώστε κανείς δεν μπορούσε να πνιγεί.

Αποκλείεται εντελώς, τα πυρά που έπεφταν δίπλα μας, να στόχευαν το σκάφος μας. Ήμασταν 50 έως 60 μ. απόσταση από αυτό και δεχτήκαμε πυρά από 2-3 πολεμικά πλοία, που κινούνταν ανάμεσα μας και δεν έβαλλαν εναντίων αυτού. Δέχτηκε τα πυρά ενός καταδρομικού, το οποίο βυθίστηκε λίγο αργότερα από αεροσκάφος Ju.

Ιδιαίτερα, μας εξόργισε ότι οι Άγγλοι στρατιώτες έβλεπαν τη ρίψη πυρών εναντίων όσων βρισκόταν στη θάλασσα, ως ένα όμορφο, συναρπαστικό θέαμα. Στέκονταν κατά μήκος του καταστρώματος και παρατηρούσαν πώς ο καθένας μας δεχόταν τις σφαίρες. Η ρίψη πυρών εναντίων όσων βρίσκονταν στη θάλασσα, διήρκησε περίπου ένα τέταρτο. Είχαμε την εντύπωση ότι σαν να σκόπευαν να εκμεταλλευτούν το χρονικό διάστημα μέχρι τη βύθιση του σκάφους μας, μόνο όταν βυθίστηκε, οι Άγγλοι αναχώρησαν.

Σώθηκα μαζί με άλλους 21 συντρόφους σε μια μικρή βοηθητική λέμβο του πλοίου, με χωρητικότητα 10 άνδρες. Περιπλανιόμασταν 16 ώρες στη θάλασσα και προσορμίσαμε τελικά σε ένα ηφαιστιογενή βράχο. Εκεί παραμείναμε 2 μερόνυχτα χωρίς τροφή και νερό. Τρεφόμασταν μόνο με χόρτα, σαλιγκάρια και μύδια. Μετά τη δεύτερη ημέρα μας

εντόπισε ένα αεροσκάφος Ju 52 και μας έριξε μια λαστιχένια λέμβο και τρόφιμα. Τελικά μας περισυνέλλεξε ένα ιταλικό ρυμουλκό.

(περίληψη) Η δεύτερη από τον δίοπο Ernst Stribny, 21 ετών. Φέρει την ημερομηνία 28.5.1941. **(μετάφραση)** Αργά το απόγευμα της 19.5.1941, επιβιβαστήκαμε σ' ένα δικάταρτο ψαροκάικο και αναχωρήσαμε τη νύχτα. Καθοδόν προκλήθηκε βλάβη στη μηχανή, που καθυστέρησε την πορεία κατά 4 ώρες. Στις 22.5, κατά τις 7:00, διακρίναμε εχθρικές ναυτικές δυνάμεις. Αποτελούνταν από 1 Βαρύ και 2 Ελαφρά Καταδρομικά καθώς και 3 αντιτορπιλικά. Πλησίασαν έως 100 μ. απόσταση. Αρχικά δεν αναγνώρισαν, όπως φαίνεται, τη σημαία μας, επειδή ήταν μαζεμένη στο κατάρτι. Ένας ξαφνικός δυνατός αέρας τη ξεδίπλωσε. Την ίδια σχεδόν στιγμή δεχθήκαμε και από τα 6 πλοία πυρά. Στο πλοiάριο υψώθηκε, κατόπιν διαταγής ενός ανθυπολοχαγού, η λευκή σημαία. Τοποθετήθηκε ψηλά στο κατάρτι, εκεί όπου, έως πρότινος, βρίσκονταν η πολεμική σημαία του Ράιχ. Οι Άγγλοι τη διέκριναν σίγουρα. Δε έδωσαν όμως σημασία. Πήδησα με κάποιους άλλους στη θάλασσα και προσπάθησα, όσο το δυνατόν γρηγορότερα, να απομακρυνθώ από το σκάφος. Καθώς βρισκόμασταν 80 έως 100 μ. απόσταση από αυτό, δεχθήκαμε καταιγισμό πυρών πολυβόλων. Οι σφαίρες κροτάλιζαν τριγύρω μας και μάλιστα για πολλά λεπτά. Δέχθηκα σφαίρα στο δεξί μου ώμο. Υποφέραμε, ιδιαίτερα, από το Βαρύ Καταδρομικό. Κινούταν πέρα δώθε, ανάμεσα στους επιπλέοντες και έβαλλε συνεχώς εναντίον μας. Επίσης, εξαιτίας της κίνησης του έλικα του παρασύρθηκε και βούλιαξε ένας μεγάλος αριθμός συντρόφων. Οι Άγγλοι δεν διέσωσαν κανέναν.

Σελίδες 253-254 (περίληψη)

Έγγραφο της Ανώτατης Διοίκησης Γερμανικού Στρατού, με ημερομηνία 5.6.1941. Αφορά στην αποστολή αντιγράφων πρακτικών ενόρκων καταθέσεων σχετικά με παραβιάσεις Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου από το Αγγλικό Πολεμικό Ναυτικό και αγγλικών στρατευμάτων πλησίον και εντός Κρήτης, ως προς την αξιολόγηση αυτών.

Σελίδες 255-260 (περίληψη)

Απόρρητο έγγραφο-με συνημμένο- της Ανώτατης Διοίκησης Στρατού Ξηράς, με ημερομηνία 4.6.1941.

Αφορά στην αποστολή αντίγραφου ενόρκων καταθέσεων (βλπ σ. 247-252).

Σελίδες 261-269 (περίληψη-μετάφραση)

Έγγραφο από το στρατοδικείο 12ης Στρατιάς προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού και Στρατού Ξηράς, με ημερομηνία 29.5.1941.

Αφορά στην ένορκη κατάθεση του ανθυπολοχαγού Friedrich Kugelmeier, 23 ετών, Μοίρας Α/Α Πυροβολικού 609. Φέρει την ημερομηνία 29.5.1941.

(μετάφραση) Είχα πάρει με τη μονάδα μου θέση σε ύψωμα, 1,5 χλμ. νοτίως του αεροδρομίου Μάλεμε. Είχαμε καταλάβουμε το εν λόγω ύψωμα στις 24.5, κατά το μεσημέρι. Καθοδόν προς τα εκεί, είδαμε κάμποσους Αλεξιπτωτιστές να κείτονται νεκροί. Αφότου λάβαμε θέση πάνω στο βουνό, ενταφιάσαμε την επόμενη ημέρα τους πεσόντες συντρόφους, που βρισκόντουσαν πλησίον του υψώματος.

Στο δρόμο προς ένα πηγάδι, διέκρινα 2 Αλεξιπτωτιστές οι οποίοι ήταν φρικτά ακρωτηριασμένοι. Οι οφθαλμοί είχαν αφαιρεθεί, το στήθος αυτών είχε τομές, τα γεννητικά τους μόρια κοπεί, τα εντόσθια προεξείχαν. Έχω ήδη δει πολλές φρικιαστικές εικόνες, αλλά τούτο ξεπερνάει, όλα όσα έχω βιώσει. Οι άνδρες, που είχαν δραστηριοποιηθεί για πρώτη φορά, ήταν τόσο τρομαγμένοι και κυριευμένοι από φρίκη, που δεν άντεχαν το θέαμα αυτό. Ανέφερα στη μονάδα μου περί αυτού. Οι σύντροφοι μου δεν ήθελαν να το πιστέψουν. Ορισμένοι εξ αυτών κατευθύνθηκαν προς τα εκεί, για

να βεβαιωθούν περί αυτού. Δεν μπορούσαμε να θάψουμε τους 2 άνδρες, επειδή βρίσκονταν σε μακρινή απόσταση. Θάφτηκαν, όπως μπορώ να υποθέσω, τη χθεσινή ή τη σημερινή ημέρα. Εκτός τούτων, πολλοί ακρωτηριασμένοι Αλεξιπτωτιστές θα πρέπει να βρίσκονται πλησίον του Μάλεμε, ο ίδιος δεν τους έχω δει.

Δεν μπορώ να πω ποιός κακοποίησε, κατά αυτόν τον τρόπο, τους 2 αλεξιπτωτιστές. Οι στρατιώτες με τους οποίους μίλησα ήταν, κυρίως, της άποψης ότι η συγκεκριμένη πράξη διαπράχθηκε από Έλληνες πολίτες ή Άγγλους που εξοπλίζουν τους κατοίκους και τριγυρίζουν στην περιοχή ως άτακτοι.

Σελίδες 270- 285 (περίληψη-μετάφραση)

Έγγραφο από το στρατοδικείο Γερμανικής Πολεμικής Αεροπορίας προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού-υπηρεσία Διερεύνησης Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου-, με ημερομηνία 28.5.1941.

Αφορά στην αποστολή 2 πρακτικών ενόρκων καταθέσεων- σε στενόγραφη και δακτυλογραφημένη μορφή- αναφορικά με παραβιάσεις Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου από αγγλικά στρατεύματα ή Έλληνες στρατιώτες εναντίων γερμανικών μονάδων. πλησίον της Κρήτης. Οι εν λόγω καταθέσεις έχουν ληφθεί από τραυματίες σε στρατιωτικό νοσοκομείο της Αθήνας.

Η πρώτη από το λοχία Karl Friedrich, 28 ετών, 2ης Τλης Αντιαρματικών. Φέρει την ημερομηνία 25.5.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Η ίλη μας (με 2 συλαμούς) επιβιβάστηκε στο σκάφος «S 109». Αναχωρήσαμε, αργά το απόγευμα της 19.5, από το λιμάνι του Πειραιά ως πρώτο σκάφος με τη Μοίρα Ελαφρών Μεταγωγικών Σκαφών. Κατά τη διάρκεια της 20.5, μας προσπέρασαν τα άλλα πλοία, επειδή κινούμασταν αργά.

Τη νύχτα προς 22.5 και την ίδια ημέρα συνέβη το ακόλουθο:

Κατά τις 23:00 ακούσαμε μπροστά μας βολές πυροβόλων και μπορούσαμε να διακρίνουμε επίσης τις λάμπεις από τα στόμια τους. Μας ήταν ξεκάθαρο ότι τα πλοία μας θα συναντούσαν αγγλικά πολεμικά πλοία. Κάποιος μπορούσε να διακρίνει ότι σε 2 πλοία είχε ξεσπάσει από τις δεχόμενες βολές φωτιά. Επιχειρήσαμε να διαφύγουμε, ωστόσο μπήκαμε στην εμβέλεια προβολέα των εχθρικών πλοίων και ακολουθήσαμε τότε αντίθετη πορεία.

Κατά το πρωί έπεσα να κοιμηθώ και ξύπνησα, ξαφνικά, λίγο πριν τις 08:00 από ένα δυνατό θόρυβο. Διέκρινα 6 εχθρικά πλοία, και μάλιστα, κατά την άποψη μου, 4 καταδρομικά και 2 αντιτορπιλικά τα οποία δεχόντουσαν επίθεση από δικά μας βομβαρδιστικά (Ju 88). Τα πολεμικά πλοία επιχειρούσαν να ελιχθούν. Ένα εκ των αντιτορπιλικών, στο οποίο έπεσε βόμβα σε πολύ κοντινή απόσταση από την πρύμνη του, φαινόταν η κτυπημένη πλευρά του, κατευθύνθηκε προς το πλοίο μας. Ο επικεφαλής της ίλης μας έδωσε, εξαιτίας αυτού, εντολή να καταστρέψουμε τα στρατιωτικά έγγραφα και να προετοιμαστούμε να υψώσουμε την άσπρη σημαία. Εν τω μεταξύ, το εν λόγω αντιτορπιλικό δέχθηκε εκ νέου επίθεση από Βομβαρδιστικό Καθέτου Εφόρμησης, άλλαξε κατεύθυνση και επιχείρησε να μας προσεγγίσει από την άλλη πλευρά. Το δεύτερο αντιτορπιλικό πλησίασε το πλοίο μας και άνοιξε, από απόσταση 300-500 μ., εναντίων μας πυρ. Αμέσως μετά υψώθηκε η άσπρη σημαία στο πλοίο μας. Ο υπεύθυνος της ίλης μας έδωσε την εντολή να ρίξουμε τις λαστιχένιες λέμβους στη θάλασσα και να εγκαταλείψουμε το πλοίο. Ενώ συνέβαινε τούτο, το σκάφος δέχτηκε την καθοριστική βολή. Κατευθυνθήκαμε, τότε, προς τις λέμβους και παρόλο που ήμασταν 180 άνδρες, επικρατούσε σχετική τάξη. Εν τω μεταξύ, το πλοίο δεχόταν συνεχώς βολές. Στη δική μου λέμβο βρισκόταν, αρχικά, 13, αργότερα 15 άνδρες. Καθώς είχαμε απομακρυνθεί ήδη 100 έως 150 μ., εξαιτίας του ρεύματος από το σκάφος, δεχθήκαμε από το αντιτορπιλικό πυρά πολυβόλων. Οι ριπές έφεφταν κάπως

ψηλά, σφύριζαν στα αυτιά μας, δεν είχαμε όμως μεγάλες απώλειες εκεί. Δεν μπορώ να πω προσωπικά εάν οι υπόλοιπες λέμβοι δέχτηκαν πυρά. Άκουσα όμως από συντρόφους ότι στις άλλες λέμβους υπήρχαν ήδη απώλειες. Ένας άνδρας, νομίζω ο υποδεκανέας Ktjurka, ήταν αρχικά σε άλλη λέμβο, έκανε χώρο για έναν τραυματία επειδή ήταν καλός κολυμβητής. Βρίσκονταν μεταξύ των δικών μας και άλλων, βρισκόμενων σε κοντινή απόσταση, σωσιβίων. Είδα ξεκάθαρα ότι κολύπησε. Δεν είχε έως τώρα τραυματιστεί. Λίγη ώρα αργότερα, ένα κατεστραμμένο σωσίβιο επίπλεε προς τη λέμβο μας. Αρχικά φαινόταν, να ήταν άδειο. Παρατηρώντας καλύτερα από κοντινή απόσταση διέκρινα ότι ο άνδρας είχε γλιστρήσει μέσα του, λόγω της ζημιάς του σωσίβιου και βρισκόταν κάτω από το νερό, δίπλα από το σωσίβιο. Κατά την άποψη μου, τόσο το σωσίβιο όσο και ο ίδιος είχαν δεχτεί πυρά.

Περίπου 5 ώρες αργότερα, περισυλλεχθήκαμε από το ιταλικό αντιτορπιλικό «SG». Τα εχθρικά πλοία δεν κατέβαλαν την παραμικρή προσπάθεια διάσωσης μας. Αφότου το πλοίο μας χτυπήθηκε, πιάνοντας φωτιά, τα αγγλικά πλοία εξαφανίστηκαν προς δυσμάς. **(περίληψη)** Η δεύτερη από το λοχία Rudolf Schultheiss, 25 ετών, 2ης Ίλης Αντιαρματικών. Φέρει την ημερομηνία 25.5.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Βρισκόμουν παρομοίως, όπως ο λοχίας Friedrich, στο «S 109». Στις 22.5 κατά τις 08:00 το πρωί, διέκρινα σε κοντινή απόσταση από εμάς μας 6 αγγλικά πολεμικά πλοία τα οποία δέχτηκαν επίθεση από Βομβαρδιστικά Καθέτου Εφόρμησης. Κινήθηκαν τότε χωριστά το ένα από το άλλο και εγκλώβισαν το σκάφος μας. Ένα αντιτορπιλικό ή καταδρομικό μας πλησίασε σε απόσταση περίπου 100 μ. και άνοιξε πυρ με A/A πυροβόλα. Κατόπιν αυτού ρίχτηκαν οι λαστιχένιες λέμβοι στη θάλασσα και λάβαμε την εντολή να το εκκενώσουμε. Ο ίδιος βρισκόμουν στην πλώρη και το εγκατέλειψα τελευταίος. Η λέμβος, στην οποία επρόκειτο να ανέβω, βρισκόταν ήδη 100 περίπου μ. απόσταση από το πλοiάριο. Καθώς κολυπούσα προς αυτήν, παρατήρησα ότι δεχόταν πυρά πολυβόλου. Διέκρινα τις λάμπεις που ρίχνονταν στη θάλασσα. Όταν έφτασα εκεί, έφτανε συγχρόνως και ο υποδεκανέας Nebelo, ο οποίος είχε τραυματιστεί πάνω στο πλοίο στο μηρό. Γνωρίζω καλά ότι τη χρονική αυτή στιγμή έφερε μόνο αυτό το τραύμα και είχε τις αισθήσεις του. Επιβιβαστήκαμε τότε στη λέμβο που εν τω μεταξύ δεχόταν συνεχώς πυρά πολυβόλου. Λίγη ώρα αργότερα άκουσα από πίσω μου ότι ο Nebelo είχε χτυπηθεί. Παρατήρησα ότι είχε δεχτεί σφαίρα στο κεφάλι, πάνω από το δεξί μάτι. Όταν τον κοίταξα, ήταν ήδη νεκρός. Δεν είχαμε άλλες ανθρώπινες απώλειες από τις ρίψεις πυρών, ωστόσο δύο τμήματα της λέμβου είχαν χτυπηθεί, με αποτέλεσμα η λέμβος να μην μπορεί πλέον να σηκώσει βάρος. Δεν μπόρεσα να διακρίνω αν οι υπόλοιπες λέμβοι είχαν δεχτεί πυρά. Το μεσημέρι, κατά τις 13:30, περισυλλεχθήκαμε από ιταλικό αντιτορπιλικό.

Σελίδες 286-291 (περίληψη-μετάφραση)

Αντίγραφο εγγράφου από το στρατιωτικό δικαστήριο 11ου Αεροπορικού Σώματος προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού-υπηρεσία Διερεύνησης Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου, με ημερομηνία 30.5. 1941.

Περιέχει συνημμένη ένορκη κατάθεση (πρωτότυπη) του αρχίατρου Dr Thalheim, 28 ετών -σε στενόγραφο και δακτυλογραφημένη μορφή-, αναφορικά με την παραβίαση του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου εναντίων Γερμανών στρατιωτών. Φέρει την ημερομηνία 28. 5.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 22 Μαΐου 1941 βρισκόταν το πλοiάριο μας, «S 109», κατά τις 09:30, σε απόσταση 50 ν. μ. περίπου από τη ξηρά.

Τη χρονική αυτή στιγμή πλησίασαν 6 βρετανικά πολεμικά πλοία (μεγάλου μεγέθους). Σχημάτισαν ημκύκλιο γύρω από το σκάφος μας και 3 τουλάχιστον άνοιξαν εναντίων μας πυρ, αρχικά με ελαφρά όπλα. Κατά τη διάρκεια της επίθεσης εμφανίστηκαν

γερμανικά Βομβαρδιστικά Καθέτου Εφόρμησης και απώθησαν, εν μέρει, τα συγκεκριμένα πολεμικά πλοία.

Έδωσα μ.α. την εντολή να ριχτούν οι λέμβοι στη θάλασσα. Ενώ εκτελούνταν η διαταγή, το πλοίο μας δέχτηκε 1 ως 2 βολές. Μετά από λίγο βρέθηκα στη θάλασσα. Ο υποδεκανέας Scheld με τράβηξε καθώς κολυμπούσα προς την επόμενη λέμβο και κωπηλατήσαμε περίπου 4- 500 μ. απόσταση από το σκάφος μας. Πήρα την απόφαση να επιστρέψουμε με τη λέμβο πίσω στο πλοίο μας. Τότε δεχθήκαμε από βρετανικό πολεμικό πλοίο πυρά πολυβόλου ή ελαφρών όπλων.

Βρισκόμασταν σε απόσταση περίπου 400 μ. από αυτό. Το βρετανικό καταδρομικό βρισκόταν 700 έως 1000 μ. από εμάς. Στη λέμβο δεν είχε κανείς σκοτωθεί ή τραυματιστεί. Ωστόσο, τρία τμήματα αυτής είχαν υποστεί ζημιά από τα πυρά, με αποτέλεσμα η αριστερή πλευρά της να βρίσκεται μέσα στο νερό.

Εναντίων των Άγγλων δεν ρίχθηκαν ούτε από τη λέμβο ούτε από το πλοίο μας πυρά. Στη λέμβο δεν είχαμε καθόλου όπλα μαζί μας. Το πλοίο δέχθηκε πυρά ακόμα και όταν είχαμε υψώσει την άσπρη σημαία.

Ο λοχίας Schultheiss (L 20 604) μου διηγήθηκε αργότερα ότι και η δική του λέμβος είχε δεχθεί πυρά από τα βρετανικά πλοία και εξαιτίας αυτών, ένας υποδεκανέας είχε σκοτωθεί από σφαίρα στο κεφάλι. Συνολικά, ρίξαμε 4 λέμβους στη θάλασσα. Ανάμεσα τους κολυμπούσαν κάμποσοι άνδρες, που δεν μπορούσαν να επιβιβαστούν. Επειδή οι βάρκες μας δέχονταν πυρά, μπορεί να υποθέσει κάποιος ότι αυτοί που κολυμπούσαν τραβήχτηκαν πάνω από οίκτο.

Σελίδες 292-294 (περίληψη)

Αντίγραφο εγγράφου της Ανώτατης Διοίκησης Γερμανικού Στρατού, με ημερομηνία 14.6.1941.

Αφορά στην αποστολή πρακτικών ενόρκων καταθέσεων Γερμανών στρατιωτών σχετικά με παραβιάσεις Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου από το Αγγλικό Πολεμικό Ναυτικό.

Σελίδες 295-341 (περίληψη-μετάφραση)

Έγγραφο-με συνημμένα- από το στρατιωτικό δικαστήριο 7ης Μεραρχίας Αεροπορίας προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού-υπηρεσία Διερεύνησης Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου, με ημερομηνία 28.5. 1941.

Συνημμένες (4) ένορκες καταθέσεις-σε στενόγραφο και δακτυλογραφημένη μορφή-, από το Σισμανόγλειο νοσοκομείο, σχετικά με την παραβίαση του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου από Βρετανούς στρατιώτες εις βάρος Γερμανών Αλεξιπτωτιστών. Φέρουν την ημερομηνία 27.5.1941.

Η πρώτη του ανθυποσημνία Rudolf Dollenberg, 20 ετών 8ου λόχου 1ου Συντάγματος Εφόδου.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 20.5.1941 έπεσα με αλεξιπτωτο, ως μέλος του 8ου λόχου, δυτικά του αεροδρομίου στο Μάλεμε. Πραγματοποιήσαμε, αρχικά, μια επίθεση μέσω της γέφυρας. Ένας σύντροφος άλλου λόχου, του οποίου το όνομα δεν γνωρίζω, τραυματίστηκε από σφαίρα στο στήθος. Βρισκόταν περίπου 70 μ. σε απόσταση από εμένα. Μπόρεσα να διακρίνω ξεκάθαρα ότι βρίσκονταν ακόμα εν ζωή. Απέναντι μας είχαν παραταχθεί Νεοζηλανδοί που τους αναγνωρίσαμε, επειδή η μαύρου χρώματος επωμίδα τους έφερε το όνομα «Νέα Ζηλανδία». Ξαφνικά, ένας Νεοζηλανδός στρατιώτης σηκώθηκε και πλησίασε το σύντροφο μου. Αυτός βρισκόταν πεσμένος στο έδαφος και βογκούσε. Τότε, ο Νεοζηλανδός στρατιώτης πήρε το όπλο του και τον κτύπησε στο κεφάλι με το κοντάκι. Ο σύντροφος φορούσε μεν το κράνος του, αλλά το χτύπημα είχε θανατηφόρο αποτέλεσμα.

Ένας άλλος σύντροφος, το όνομα του οποίου μου είναι άγνωστο, παρατήρησε το συγκριμένο συμβάν και πυροβόλησε με το οπλοπολυβόλο όπλο του εναντίον του Νεοζηλανδού στρατιώτη, τον οποίο σκότωσε. Έπειτα, μεταβήκαμε στο σύντροφό μας και διαπιστώσαμε ότι ήταν νεκρός. Δεν μπορούσαμε να διακρίνουμε άλλο τραύμα, εκτός της σφαίρας που είχε δεχτεί στο στήθος. Επειδή δεν είχαμε καθόλου χρόνο να το ελέγξουμε, θάψαμε το νεκρό σύντροφό μας και συνεχίσαμε αμέσως έπειτα την προέλαση μας.

(περίληψη) Η δεύτερη του Αλεξιπτωτιστή Horst Raasch, 25 ετών.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Το πρωί της 20.5.1941 έπεσα με αλεξίπτωτο, ως μέλος της Ειδικής Ομάδας του ανθυποσμηναγού Muerle, πλησίον του Καστελίου στην Κρήτη. Ήδη κατά την προσεδάφισή μας δεχθήκαμε σφοδρά πυρά. Αντιληφθήκαμε ότι η απόβασή μας ήταν ήδη γνωστή, επειδή όλα συνολικά τα υψώματα τριγύρω ήταν κατειλημμένα από θέσεις πολυβόλων. Απέναντι μας βρίσκονταν Νεοζηλανδοί οι οποίοι αργότερα εκδήλωσαν επίθεση, μόλις οι συνθήκες δεν ήταν ευνοϊκές για μας. Οι πρώτοι αντίπαλοι μας ήταν κυρίως Έλληνες στρατιώτες και κατόπιν Κρητικοί πολίτες. Φόραγαν ένα είδους μαύρου χρώματος βράκα και μπλουζοπουκαμίσια με άσπρες ρίγες. Ως κάλυμμα κεφαλής είχαν ένα είδος τουρμπάνι από μαύρο ύφασμα. Στο ύψος της κοιλιάς έφεραν μαντίλι μέσα στο οποίο είχαν τοποθετήσει τις σφαίρες. Τραυματίστηκα σε χωράφι με σιτηρά, δεχόμενος σφαίρα στο στήθος και χέρι. Σύρθηκα σε άλλο χωράφι με σιτηρά και διάκρινα σε απόσταση 10 μ. το παρακάτω:

Ο υποσμηνίας Gottoway Wilhelm του λόχου μου, θέλησε να παραδοθεί, σήκωσε ψηλά τα χέρια και έριξε κάτω το όπλο του. Αυτό το είδαν οι Κρητικοί που στέκονταν μπροστά του. Ένας εξ αυτών τον πυροβόλησε, παρόλο που είχε παραδοθεί, με αποτέλεσμα ο Gottoway να πέσει νεκρός. Ο ίδιος ρίχθηκε αμέσως μετά πάνω στο σύντροφό μου, έβγαλε ένα μαχαίρι, που είχε τοποθετήσει στο μακρύ του ζωνάρι και τον κάρφωσε. Δεν μπόρεσα να διακρίνω το σημείο, επειδή αιχμαλωτίστηκα τότε. Βρισκόμενος ήδη στο έδαφος, σήκωσα το αλώβητο δεξί μου χέρι για να γνωστοποιήσω ότι παραδίδομαι. Τότε, ένας Κρητικός με σημάδεψε, ωστόσο εμποδίστηκε από Έλληνα αξιωματικό, αρπάζοντας το όπλο του με αποτέλεσμα να αστοχήσει. Οδηγήθηκα τότε με 10 άλλους αιχμαλώτους συντρόφους μου στην πόλη Καστέλι. Εκεί, οι πολίτες μας έβριζαν, έφτυναν, λιθοβολούσαν και δεχθήκαμε χτυπήματα από κοντάκια Ελλήνων στρατιωτών. Ο ίδιος οδηγούμενος από Έλληνα αξιωματικό και 6 άνδρες. Δεν αντιμετώπισα άλλου είδους κακοποίηση.

(περίληψη) Η τρίτη του ανθυποσμηνία Walter Klein, 23 ετών.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Το βράδυ της 18.5.1941 αναχώρησα με το ιστοφόρο σκάφος «S 109» με κατεύθυνση την Κρήτη. Το πρωί της 22.5.1941, κατά τις 08:30, διακρίναμε μοίρα 5 αγγλικών πολεμικών πλοίων, που αποτελούσαν από αντιτορπιλικά και τορπιλοφόρα. Όταν ορισμένα εξ αυτών μας πλησίασαν σε απόσταση 500 μ -αφότου μας είχαν περικυκλώσει- υψώθηκε σε εμφανές σημείο στο κατάρτι μια άσπρη σημαία. Παρά ταύτα, ένα αγγλικό πολεμικό πλοίο άνοιξε λίγο μετά εναντίον μας πυρ με A/A πυροβόλα, από απόσταση 400 μ. Η πρώτη βολή χτύπησε το κατάρτι του πλοιαρίου. Η δεύτερη τη γέφυρα διοίκησης. Τότε, ετοιμάστηκαν οι λέμβοι και ρίχτηκαν στη θάλασσα. Ο ίδιος τραυματίστηκα και έπεσα στη θάλασσα. Επειδή και οι δύο λέμβοι ήταν γεμάτες με νεκρούς, τραυματίες και άλλους συντρόφους, κολυμπούσα αρχικά πάνω κάτω και ανάμεσα σ' αυτές. Στο σημείο αυτό διέκρινα ξεκάθαρα ότι δύο λέμβοι δέχθηκαν καταιγισμό πυρών πολυβόλου. Σύμφωνα με τον υπαξιωματικό Wolf, με τον οποίο είχα προ ολίγου μιλήσει, χτυπήθηκε μαζί με τον υποσμηνία Roemeling, παρομοίως του 2ου ουλαμού Αντιαρματικών Αλεξιπτωτιστών. Τραυματίστηκαν σοβαρά. Στον υπαξιωματικό Wolf σχίστηκε άσχημα το δεξί του χέρι, ο υποσμηνίας Roemeling, δέχθηκε θραύσμα στον δεξί άνω βραχίονα. Παράλληλα, τα πυρά

διαπέρασαν δύο τμήματα της λέμβου. Έμεινε τουλάχιστον στην επιφάνεια του νερού, ικανή να μετακινηθεί. Ωστόσο, έπρεπε να αντληθεί πολύ νερό.

Τα πυρά των αγγλικών πολεμικών πλοίων έπαυσαν μόνο όταν εμφανίστηκε στον ορίζοντα ιταλικό πολεμικό πλοίο και κατευθύνθηκαν προς αυτό.

Μας παρέλαβε έπειτα ένα ιταλικό τορπιλοφόρο και μας οδήγησε στην Αθήνα.

(περίληψη) Η τέταρτη του ανθυποσημηνία Hans Loeser, 21 ετών.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 20 Μαΐου 1941 έπεσα με αλεξίπτωτο από το ίδιο αεροσκάφος με τον υπαξιωματικό Raasch, πλησίον του Καστελίου. Κατά τη διάρκεια της διεξαγομένης κατόπιν εχθροπραξίας, δέχθηκα σφαίρα στο μικρό μου αριστερό δάκτυλο και αριστερό μηρό, με αποτέλεσμα να μην μπορώ να προβάλλω αντίσταση. Έμεινα πεσμένος μαζί με άλλους τραυματίες συντρόφους στο έδαφος. Οι μαχόμενοι σύντροφοι προχώρησαν. Μετά από μισή περίπου ώρα ακούσαμε οχλοβοή και είδαμε να έρχεται κατά πάνω μας ένας αριθμός από πολίτες, με δύναμη περίπου τριών λόχων, τους οποίους ακολουθούσαν Έλληνες στρατιώτες. Τότε, ένας τραυματίας από εμάς σηκώθηκε όρθιος και ύψωσε τα χέρια να παραδοθεί. Επειδή ένας πολίτης έστρεψε το όπλο εναντίον του, έπεσε ξανά κάτω, με αποτέλεσμα να αστοχήσει η σφαίρα. Ρίχθηκε τότε ένας καταγισμός πυρών προς τους θάμνους, στους οποίους εικαζόταν ότι υπήρχαν ακόμη Γερμανοί Αλεξιπτωτιστές. Δεν υπήρξε ανταπόδοση των πυρών, επειδή επρόκειτο μόνο για τραυματίες. Τη συγκεκριμένη στιγμή σηκωθήκαμε όλοι μαζί και σηκώσαμε ακόμη για μια φορά τα χέρια μας. Οι Έλληνες πολίτες έστρεψαν τα όπλα εναντίον μας, ωστόσο η έναρξη πυρών εμποδίστηκε από έναν Έλληνα αξιωματικό.

Κατόπιν, συγκέντρωσαν τους τραυματίες και μας οδήγησαν στο Καστέλι. Αφού παρέμεινα με τους συντρόφους μου 2 ημέρες σε μια φυλακή- οι βαριά τραυματίες βρίσκονταν κατάχαμα χωρίς σκεπάσματα- εμφανίστηκε ένας Έλληνας στρατιώτης, ο οποίος έφερε το βαθμό του λοχία, στο διάδρομο του κτηρίου και έστρεψε το όπλο του πάνω μου. Μια γυναίκα που ήταν νοσηλεύτρια ρίχτηκε ανάμεσα μας με αποτέλεσμα να μην πυροβολήσει. Κατά τη διάρκεια ακόμα 3 ημερών αιχμαλωσίας λαμβάναμε ανά μέρα 2 πατάτες και νερό.

Όταν συνάντησα ξανά στο Καστέλι τα στρατεύματά μας, πραγματοποιήθηκε από τον επικεφαλής λόχου μας Pissin ο ενταφιασμός των πεσόντων συντρόφων μας. Πήγαμε στον ομαδικό τάφο και είδαμε ακρωτηριασμένους συντρόφους, μεταξύ των οποίων τον ανθυποσημηνία Gottow, του οποίου είχαν αφαιρεθεί τα μάτια και η μύτη ήταν κομμένη. Επιπλέον, διέκρινα ακόμα και άλλους συντρόφους, που ωστόσο δεν μπόρεσα να αναγνωρίσω, επειδή ήταν σε τέτοιο βαθμό ακρωτηριασμένοι που η αναγνώριση τους ήταν αδύνατη. Επιθυμώ να προσθέσω ακόμα ότι οι πεσόντες σύντροφοι βρίσκονταν για αρκετές ημέρες κάτω από το ζεστό ήλιο και μάλιστα από 20. έως 26.5. 1941.

Σελίδες 342-357 (περίληψη- μετάφραση)

Αντίγραφο εγγράφου (βλπ σ.286-291) από το στρατιωτικό δικαστήριο 11ου Αεροπορικού Σώματος προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού-υπηρεσία Διερεύνησης Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου, με ημερομηνία 30.5. 1941.

Περιέχει 2 συνημμένες ένορκες καταθέσεις (πρωτότυπες) -σε στενόγραφο και δακτυλογραφημένη μορφή-, αναφορικά με την παραβίαση του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου εναντίον Γερμανών στρατιωτών. Φέρουν την ημερομηνία 27.5.1941.

Η πρώτη του υπαξιωματικού Albert Rinn, 27 ετών, βου λόχου Συντάγματος Εφόδου.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Είχα τοποθετηθεί στην Ειδική Ομάδα Muerbe. Αποστολή μας ήταν η κατάληψη της μικρής πόλης του Καστελίου. Ριχθήκαμε το πρωί της 20.5, περίπου 1.200 μ πριν το Καστέλι. Βρισκόμαστε στον αέρα δεχθήκαμε καταγισμό πυρών. Αφού συγκεντρωθήκαμε, εξαπολύσαμε επίθεση εναντίον αυτής της

μικρής πόλης. Δεχτήκαμε καταγισμό πυρών από φράκτες και σπίτια. Δεν μπορούσαμε να διακρίνουμε τον εχθρό. Η επίθεση μας έμεινε στάσιμη. Σε περίπτωση αποτυχίας θα έπρεπε να οπισθοχωρήσουμε στα βουνά. Ωστόσο, μια υποχώρηση ήταν αδύνατη, επειδή όλα συνολικά τα τριγύρω βουνά ήταν κατειλημμένα από ισχυρές εχθρικές δυνάμεις. Οι επιζώντες σχηματίσαμε σε επίπεδο έδαφος μια περιμετρική θέση και προχωρήσαμε στην υπεράσπιση του χώρου, προβάλλοντας αντίσταση προς όλες τις πλευρές. Κατά τις 14:00 υπεστήκαμε την ήττα. Το μεγαλύτερο μέρος από εμάς τραυματίστηκε, μόνο 8 περ. άνδρες έμειναν αλώβητοι.

Δέχτηκα σφαίρα στην κοιλιά, όπου το εκεί τραύμα ήταν ανοιχτό. Περίπου 6 έως 7 άνδρες έτρεξαν κατά πάνω μου με δυνατές κραυγές. Ήταν επί το πλείστον πολίτες, ορισμένοι με κομμάτια στρατιωτικής στολής. Ο οπλισμός αυτών αποτελείτο από τυφέκια παλιάς κατασκευής και караμπίνες. Διέκρινα επίσης γερμανικά οπλοπολυβόλα και πιστόλια. Μου αφαίρεσαν όλα τα ρούχα, γυμνώνοντας με και με άφησαν κάτω στο έδαφος. Πάρθηκαν όλα τα αντικείμενα που έφερα μαζί μου. Καθώς ήμουν γυμνός, ήρθε ένας Έλληνας αξιωματικός ο οποίος έδωσε τους πολίτες και τοποθέτησε 2 Έλληνες στρατιώτες προς φρούρησή μου. Μετά από περ. 1 ώρα με παρέλαβε ένα λεωφορείο. Συνοδευόμενος από 4 Έλληνες στρατιώτες οδηγήθηκα στο Καστέλι. Κατά τη διαδρομή μας σταμάτησαν κάποιες φορές πολίτες. Απαίτησαν την παράδοσή μου σε αυτούς. Οι στρατιώτες κατόρθωσαν να τους εμποδίσουν ασκώντας βία. Καθόλη τη διάρκεια της διαδρομής παρέμεινα γυμνός. Επιδέθηκα κάπως πρόχειρα από τους Έλληνες, επειδή δεν υπήρχαν τα αναγκαία υλικά επίδεσης. Στο Καστέλι οδηγήθηκα σε ένα προσωρινό νοσοκομείο. Η περίθαλψη και η σίτιση εκεί ήταν αντίστοιχη της κατάστασης. Απελευθερώθηκα στις 24.5 από σκαπανείς, κατόπιν του βομβαρδισμού του Καστελίου από γερμανικά σμήνη βομβαρδιστικών.

(περίληψη) Η δεύτερη από τον υπαξιωματικό Rudolf Stohr, 26 ετών, 9ου λόχου Συντάγματος Εφόδου.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 20.5, κατά τις 09:00, πέσαμε με αλεξίπτωτο πλησίον του αεροδρομίου Καστελίου. Κατά την εγκατάλειψη του αεροσκάφους, δεχτήκαμε πυρά πολυβόλων και τυφεκίων. Βρισκόμενος ήδη στον αέρα δέχτηκα σφαίρα στο ισχίο. Προσεδαφίστηκα πλησίον μιας οικίας, σε έναν αμπελώνα και δέχτηκα εκ νέου πυρά από τα σπίτια. Ήμουν οπλισμένος μόνο με το πιστόλι μου και επιχείρησα να ελέγξω το σπίτι, από το οποίο δεχόμουν τις σφαίρες. Εκεί δέχτηκα μια σφαίρα στο μηρό και έπεσα κάτω. Καθώς προσπάθησα, σερνόμενος, να βρω κάλυψη, δέχτηκα σφαίρα στο μπράτσο. Ο αντίπαλος απεσύρθη τότε από το σπίτι. Διέκρινα ότι επρόκειτο για πολίτες, νεαρά αγόρια στην ηλικία των 14 έως 20 ετών. Ο οπλισμός τους αποτελείτο από караμπίνες, τυφέκια, πολυβόλα και οπλοπολυβόλα.

Στον εν λόγω αμπελώνα παρέμεινα 2 νύχτες. Αν και οι πολίτες τον ερεύνησαν, δεν με ανακάλυψαν. Οι σύντροφοι μου που θέλησαν να με απελευθερώσουν, εμποδίστηκαν από καταγισμό πυρών εκ των πολιτών. Κατόρθωσα τότε να συρθώ προς τα πίσω και προσπάθησα να περάσω στις γραμμές των συντρόφων μου. Καθοδόν είδα πολλούς συντρόφους μου οι οποίοι είχαν πυροβοληθεί από κατοίκους του χωριού. Στις 24.5 με εντόπισαν Ορεινοί Καταδρομείς.

Σελίδες 358-369 (περίληψη-μετάφραση)

Αντίγραφο εγγράφου από το στρατοδικείο 12ης Στρατιάς προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού και Στρατού Ξηράς, με ημερομηνία 26.5.1941.

Αφορά στην αποστολή 3 ενόρκων καταθέσεων (πρωτότυπες) αναφορικά με παραβιάσεις Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου από τα αγγλικά στρατεύματα στην Κρήτη. Έχουν ληφθεί στο Σισμανόγλειο νοσοκομείο και φέρουν την ημερομηνία 26.5.1941.

Η πρώτη του υπαξιωματικού Jakob Wechsler, 27 ετών.

(μετάφραση) Προπορεύτηκα, στις 20.5.1941, μαζί με έναν λοχία και τρεις στρατιώτες ως περίπολος, βορειοδυτικά του αεροδρομίου Μάλεμε στην Κρήτη. Καταλάβαμε μια συστοιχία A/A πυροβόλων. Εκεί, σκοτώθηκε ο λοχίας και δύο άνδρες. Ο λοχίας είχε τοποθετήσει στην πλάτη του μια σημαία με τον Αγκυλωτό Σταυρό, για προστασία από γερμανικές αεροπορικές επιθέσεις. Δεν μπορέσαμε να κρατήσουμε τη θέση, επειδή δεχόμασταν πυρά και είχαμε απομείνει δύο μόνο άνδρες. Δεν υπήρχε περίπτωση να πάρω μαζί μου την σημαία με τον Αγκυλωτό Σταυρό. Αργότερα είδα με τα ίδια μου τα μάτια ότι οι Άγγλοι ανακατέλαβαν τη θέση των A/A πυροβόλων τους και τοποθέτησαν τη σημαία σε πυροβόλο ως κάλυψη.

Τα γερμανικά αεροσκάφη δεν έριξαν, εξαιτίας αυτού, πυρά εναντίων της συγκεκριμένης θέσης.

(περίληψη) Η δεύτερη του υποδεκανέα Hubert Frank, 20 ετών.

(μετάφραση) Προπορεύτηκα με το λοχία Korpp και τον υπαξιωματικό Eckart από το Μάλεμε, κατά μήκος του δρόμου, προς ανατολάς. Όταν φτάσαμε σε μια μικρή γέφυρα, η οποία βρισκόταν 200 μ. ανατολικά του Μάλεμε, είδαμε να έρχονται κατά πάνω μας αγγλικά τεθωρακισμένα. Κατορθώσαμε να τοποθετήσουμε εγκαίρως το αντιαρματικό μας. Ρίχτηκαν ορισμένες βολές εναντίων του πρώτου τεθωρακισμένου. Κατόπιν ύψωσε την άσπρη σημαία. Ταυτόχρονα, ένα μέλος του πληρώματος του αποβιβάστηκε. Ήταν τριθέσιο τεθωρακισμένο. Ο εν λόγω άνδρας θέλησε να βεβαιωθεί, εάν η βρισκόμενη σε κοντινή απόσταση αγγλική φωλιά πολυβόλου ήταν ακόμα επανδρωμένη. Τότε επιβιβάστηκε ξανά και το τεθωρακισμένο άνοιξε πυρ, μολονότι είχε υψώσει την άσπρη σημαία.

Κατόρθωσε να αντιστρέψει την πορεία του και να διαφύγει.

(περίληψη) Η τρίτη του υποδεκανέα Hans Litzenberg, 21 ετών.

(μετάφραση) Προπορεύτηκα με τον αρχηγό λόχου, τον επικεφαλής της ομάδας μου και 6 περίπου άνδρες βορειοδυτικά του αεροδρομίου στο Μάλεμε. Σε μια γέφυρα του δρόμου, που οδηγεί από ανατολάς στο Μάλεμε, 500 περ. μ. πριν την εν λόγω περιοχή, δεχθήκαμε καταιγισμό πυρών. Διαπιστώσαμε έκπληκτοι ότι σε σημείο οδόφραγμα βρίσκονταν γερμανικά κράνη και σημαία με τον Αγκυλωτό Σταυρό. Κυματίσαμε τη δική μας σημαία με τον Αγκυλωτό Σταυρό, επειδή υποθέσαμε ότι επρόκειτο για συντρόφους μας και δεχθήκαμε εκ νέου πυρά, μολονότι η σημαία μας ήταν ευδιάκριτη. Δεν υπήρχε τότε καμία αμφιβολία ότι οι Άγγλοι στρατιώτες προέβηκαν σε κατάχρηση γερμανικών κρανών και γερμανικής σημαίας.

Ο επικεφαλής του λόχου μου και δύο στρατιώτες σκοτώθηκαν στη θέση αυτή. Εγώ και ένας ακόμα υποδεκανέας τραυματιστήκαμε.

Σελίδες 370-375 (περίληψη- μετάφραση)

Έγγραφο από το στρατοδικείο 12ης Στρατιάς προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού και Στρατού Ξηράς, με ημερομηνία 3.6.1941.

Αφορά στην αποστολή 2 ενόρκων καταθέσεων (θεωρημένα αντίγραφα) αναφορικά με παραβιάσεις Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου. Φέρουν την ημερομηνία 27.5.1941.

Η πρώτη του υποδεκανέα Josef Hacker, 29 ετών 1ου Λόχου 1ου τάγματος 5ης Ορεινής Μεραρχίας.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 22.5.1941 το πρωί, τοποθετηθήκαμε στο αεροδρόμιο Μάλεμε προς υποστήριξη των εκεί μαχόμενων αλεξιπτωτιστών. Στις 22. και 23.5 προωθηθήκαμε μέσω επάκτιων εδαφών έως τα Χανιά και στις 24.5.1941 βρεθήκαμε στο δρόμο Αλικιανού-Χανίων. 5 περίπου χλμ. πριν τα Χανιά βρισκόταν μια φυλακή που είχε μετατραπεί σε Κεντρικό Σταθμό Πρώτων Βοηθειών. Τα περιβάλλοντα του συγκεκριμένου χώρου υψώματα ήταν ακόμα κατειλημμένα από τους

Άγγλους και έπρεπε να τα καταλάβουμε. Στις 25.5.1941 το μεσημέρι, επιτεθήκαμε στο ύψωμα βορειανατολικά του εν λόγω σταθμού. Εκεί πάνω βρισκόταν μια οικία διαμορφωμένη σε οχυρό. Εκεί πάνω, εντόπισα έναν νεκρό αλεξιπτωτιστή ο οποίος, όπως φαινόταν, είχε σπάσει κατά την πτώση του το δεξί πόδι, όπως συμπεράνα από την ακανόνιστη θέση αυτού. Ο θώρακάς του ήταν γυμνός και τα μπράτσα του δεμένα στο σώμα του με σχοινιά αλεξιπτωτού. Η μύτη του ήταν κομμένη. Δεν μπόρεσα να διακρίνω άλλα τραύματα, επειδή το πτώμα πρέπει να βρισκόταν μερικές ημέρες εκεί και εξαιτίας της ζέστης ήταν τελείως μελανό και τουμπανιασμένο.

(περίληψη) Η δεύτερη του Eugen Perpent, 21 ετών, 1ου λόχου 3ου τάγματος Σκαπανέων Αλεξιπτωτιστών.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Προσεδαφιστήκαμε σε μια τεχνητή λίμνη, πλησίον της οποίας βρισκόταν μια φυλακή και δεχθήκαμε, ήδη κατά τη πτώση μας με αλεξιπτωτο, καταγισμών πυρών πυροβόλων. Κατά την προέλαση μας διέκρινα έναν πολίτη να πηδάει από ένα δέντρο. Τον πυροβόλησα δύο φορές. Κατόπιν, ήρθε κατά πάνω μου, κτύπησε τον ώμο μου και είπε «Greco, Greco». Τον σκότωσα, επειδή διάκρινα ότι στο δέντρο, από το οποίο πήδησε κάτω, βρισκόταν σακιά με άμμο, ένα σκέπασμα κάλυψης, ένα τυφέκιο καθώς και άδειοι κάλυκες. Δεν υπήρχαν άλλα πυρομαχικά. Σε κοντινή απόσταση εντόπισα έναν άλλο νεκρό πολίτη πάνω σε δέντρο, στου οποίου τη μέση βρίσκονταν μια λαδωμένη οπλοθήκη. Κρατούσε ακόμα το όπλο ανά χείρας.

Μετά από τρεις ημέρες επιτεθήκαμε εναντίων ορεινού χωριού πλησίον της ακτής, κοντά στα Χανιά. Εκεί, δέχθηκα σφαίρες διαπερνώντας το μηρό μου και την άκρη του γεννητικού μου οργάνου. Πλησίασαν μερικοί Άγγλοι, με επίδεσαν και μου πρόσφεραν νερό. Φορούσαν κοντά λινά παντελόνια καφέ χρώματος, πουκάμισα ίδιου χρώματος και κράνη. Οι Άγγλοι συνέχισαν τον δρόμο τους, καθώς εγώ έμεινα κάτω στο έδαφος. Αργότερα ήρθαν κάποιοι στρατιώτες με μαύρους βασκικού τύπου μπερέδες, καφέ παντελόνια παραλλαγής και κοντά υφασμάτινα γιλέκα ορειβασίας. Μου πήραν το οπλοπολυβόλο μου, τα κιάλια και το πιστόλι και αφαίρεσαν την φόρμα μου. Τη φόρεσε αμέσως ένας εξ αυτών. Εκεί, βρισκόταν ακόμα το πορτοφόλι μου, που περιείχε το ποσό των 60 μάρκων. Οι ξένοι αυτοί στρατιώτες αποκρούστηκαν λίγο μετά από τα δικά μας στρατεύματα. Ενώ τα δικά μας στρατιωτικά τμήματα συνέχιζαν την έφοδο, πήγα έρποντας πίσω στο σταθμό Πρώτων Βοηθειών μας. Βρισκόταν σε φαράγγι, περίπου 300 μ. απόσταση από τα παράλια, σε μια ρεματιά. Έπρεπε να συρθώ μέσα από όλο το χωριό. Ξαφνικά, άνοιξε από το τρίτο ή το τέταρτο σπίτι ένα πατζούρι και μια γυναίκα πυροβόλησε από το παράθυρο με πιστόλι. Είδα με απόλυτη σιγουριά ότι επρόκειτο για μια γυναίκα. Τα πυρά με βρήκαν και δέχθηκα διαμπερές τραύμα στο αριστερό μου μπράτσο και ένα επιπόλαιο στο δεξί. Έριξα αμέσως μια χειροβομβίδα στο παράθυρο, που βρίσκονταν στο ίδιο επίπεδο με το έδαφος, εκεί όπου βρισκόταν η γυναίκα η οποία χτυπήθηκε και όπως αργότερα διαπιστώσαμε, είχε σκοτωθεί. Κατά τη διάρκεια της νύχτας παρέμεινα στο χωριό και την επόμενη ημέρα οδηγήθηκα πάνω σε γαϊδούρι στον Κεντρικό Σταθμό Πρώτων Βοηθειών. Αυτός βρισκόταν σε μια φυλακή. Από τα περιβάλλοντα υψώματα, που είχαν καταλειφθεί από τον εχθρό, ο χώρος περίξ της φυλακής δέχονταν πυρά. Δεν χτυπούσαν τον ίδιο. Είδαμε ωστόσο ότι οι Άγγλοι είχαν τοποθετήσει στα γύρω υψώματα σημαίες με τον Αγκυλωτό Σταυρό.

Σελίδες 376-381 (περίληψη)

Αντίγραφο εγγράφου από το στρατιωτικό δικαστήριο 11ου Αεροπορικού Σώματος προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού-υπηρεσία Διερεύνησης Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου, με ημερομηνία 30.5. 1941.

Αφορά στην αποστολή ένορκης κατάθεσης (πρωτότυπη) -σε στενόγραφη και δακτυλογραφημένη μορφή-, του υποδεκανέα Josef Hacker (βλп έγγραφο σ. 370-375) αναφορικά με την παραβίαση του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου εναντίων Γερμανών στρατιωτών. Φέρει την ημερομηνία 27.5.1941.

Σελίδες 382-395 (περίληψη- μετάφραση)

Αντίγραφο εγγράφου από το στρατιωτικό δικαστήριο 11ου Αεροπορικού Σώματος προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού-υπηρεσία Διερεύνησης Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου, με ημερομηνία 30.5. 1941.

Περιέχει 2 συνημμένες ένορκες καταθέσεις (πρωτότυπες)-σε στενόγραφη και δακτυλογραφημένη μορφή-, αναφορικά με την παραβίαση του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου εναντίων Γερμανών στρατιωτών στην Κρήτη. Φέρουν την ημερομηνία 27.5.1941.

Η πρώτη του υπαξιωματικού Kurt Klindt, 24 ετών, 6ου λόχου 1ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 21.5.1941, κατά τις 18:00, προσεδαφίστηκα με την 3η διμοιρία 6ου λόχου πλησίον του Μάλεμε, ως προς υποστήριξη των εκεί μαχόμενων μονάδων. Το άλλο πρωί καταλάβαμε τα υψώματα περίξ του Μάλεμε. Κατά τη διάρκεια επίθεσης εναντίον ενός χωριού, περίπου 2 χιλιόμετρα νοτίως του Μάλεμε, διέκρινα δύο αλεξιπτωτιστές να βρίσκονται νεκροί σε μια πλαγιά, έχοντας ακόμη τα αλεξιπτωτά τους. Και στους δύο είχαν αφαιρεθεί οι οφθαλμοί και κοπεί οι όρχεις. Το στρατιωτικό παντελόνι τους είχε σκιστεί. Αποκλείεται κάποιο λάθος από την πλευρά μου. Κατά την έφοδο, πέρασα δίπλα από τους δύο συντρόφους, σε απόσταση 1-2 μ. και παρατήρησα με ακρίβεια τις καλυμμένες με αίμα άδειες τρύπες των οφθαλμών τους και το σκισμένο παντελόνι με το καλυμμένο από αίμα γεννητικό όργανο.

Στις 25.5 έφτασε ένας αριθμός αιχμάλωτων. Ήταν εν μέρει Νεοζηλανδοί. Σε έρευνα των τσεπών τους ανακαλύφθηκαν γερμανικά χρήματα.

(περίληψη) Η δεύτερη του σμηνιά Sigfried Klotzsche, 24 ετών, 13ου λόχου Συντάγματος Εφόδου.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 20.5.1941 ρίχτηκα με αλεξίπτωτο πλησίον του αεροδρομίου στο Μάλεμε. Αποστολή του λόχου μας ήταν να ασφαλίσουμε το αεροδρόμιο. Για την πραγματοποίηση της εντολής αυτής έπρεπε να καταληφθεί ένα ύψωμα που δέσποζε του αεροδρομίου. Καθώς ξεκίνησα, κατά το βράδυ, με κάποιους συντρόφους, τις προετοιμασίες εναντίων του υψώματος μέσω μιας σχεδόν αποξηραμένης κοιτής, διέκρινα, αριστερά δίπλα σε μια γέφυρα προς το αεροδρόμιο, τρεις νεκρούς συντρόφους, έναν ανθυποσμηναγό και δύο ανθυποσμηνίες -όλοι Αλεξιπτωτιστές-. Ο νεκρός ανθυποσμηναγός ήταν ο κ. Trude του 4ου τάγματος Συντάγματος Εφόδου. Σ' όλους συνολικά τους νεκρούς ήταν ο θώρακας γυμνός. Τα σώματα έφεραν βαθιά ίχνη μαστιγίου, ο θώρακας ήταν πρησμένος και με αίμα. Δίπλα στα πτώματά βρίσκονταν ένα μαστίγιο από σκληρό δέρμα. Δεν διαπίστωσα τραύματα από σφαίρες, έτσι θα πρέπει να υποθέσω ότι οι σύντροφοι οδηγήθηκαν στον θάνατο κατόπιν μαστιγώματος. Η κατάσταση των σωμάτων αυτών επιβεβαιώνει την άποψη μου.

Σελίδες 396-410 (περίληψη)

Έγγραφο της Γερμανικής Πολεμικής Αεροπορίας προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού- υπηρεσία Διερεύνησης Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου, με ημερομηνία 4.6.1941.

Αφορά στην αποστολή επτά (7) ιδιόχειρων, δυσανάγνωστων ενόρκων καταθέσεων αναφορικά με την παραβίαση του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου εις βάρος Γερμανών στρατιωτών.

Σελίδες 411-413 (περίληψη-μετάφραση)

Έγγραφο της Ανώτατης Διοίκησης Γερμανικού Στρατού, με ημερομηνία 14.6.1941.

Αφορά στην αποστολή αντίγραφων πρακτικών ενόρκων καταθέσεων αναφορικά με την παραβίαση του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου από τα αγγλικά στρατεύματα στην Κρήτη.

Σελίδες 414-417 (περίληψη-μετάφραση)

Έγγραφο από το στρατιωτικό δικαστήριο 7ης Μεραρχίας Αεροπορίας προς Ανώτατη Διοίκηση Γερμανικού Στρατού-υπηρεσία Διερεύνησης Παραβιάσεων Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου, με ημερομηνία 28.5. 1941.

Ένορκη κατάθεση του ανθυποσμηναγού Ulrich Kiesenwetter, 30 ετών, 7ου λόχου 1ου Συντάγματος Εφόδου, αναφορικά με την παραβίαση του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου από Βρετανούς ή Έλληνες στρατιώτες. Φέρει την ημερομηνία 3.6.1941.

(μετάφραση) Αναφορικά με την υπόθεση: Στις 20.5.41 έπεσα με αλεξίπτωτο πλησίον του Μάλεμε και δέχτηκα 20 περίπου μ. πάνω από το έδαφος σφαίρα στον πνεύμονα. Προσεδαφίστηκα περίπου 1 ½ μ. μπροστά από αγγλικό πολυβόλο και σκότωσα την επάνδρωσή του με οπλοπολυβόλο, που είχα γεμίσει βρισκόμενος ήδη στον αέρα. Λίγη ώρα μετά έφτασαν 2 Άγγλοι, στους οποίους είπα ότι είμαι τραυματισμένος και αυτό μπορούσαν επίσης να το διακρίνουν πάνω στη φόρμα μου. Αφαίρεσαν τη φωτογραφική μηχανή μου, το πακετάκι Πρώτων Βοηθειών, το ρολόι χειρός μου, τα τρόφιμα και τα πήραν μαζί τους. Έπειτα πήρε κάποιος το πιστόλι μου, πίεσε το πρόσωπό μου στο έδαφος, κάποιος με είχε ρίξει πρηνηδόν κάτω, τοποθέτησε το πιστόλι στο πίσω μέρος του κεφαλιού και πάτησε τη σκανδάλη. Άκουσα τον κρότο της σφαίρας, δεν έχασα όμως τις αισθήσεις μου. Όταν έφυγαν οι Άγγλοι, διαπίστωσα ότι είχα ένα μεγάλο πρήξιμο στο πίσω μέρος της κεφαλής. Δεν υπήρχαν άλλα τραύματα ή αίμα. Συμπεραίνω ότι η σφαίρα δεν εξήλθε εξαιτίας της δημιουργίας αεροκυψέλης μεταξύ κρανίου και θαλάμης. Το πρήξιμο στο κεφάλι πρέπει να δημιουργήθηκε εξαιτίας της πίεσης του αέρα.

Μετά από 2 ώρες περ. επέστρεψαν οι 2 Άγγλοι. Ένας ρώτησε εάν ήμουν νεκρός. Επειδή όμως κουνήθηκα απάντησε ο άλλος Άγγλος «όχι, αγκομαχεί ακόμα». Έπειτα, προέτρεψε ο πρώτος τον δεύτερο να πυροβολήσει ακόμα μια φορά. Ο δεύτερος Άγγλος αρνήθηκε.

Μετά από 13 περ. ώρες με εντόπισαν 2 Νεοζηλανδοί οι οποίοι με επίδεσαν, με μεταχειρίστηκαν πολύ σωστά και εξοργίστηκαν από τη μεταχείριση των Άγγλων. Με έβαλαν να ξαπλώσω τη νύχτα σε 3 κουβέρτες και οι ίδιοι κοιμήθηκαν στο γυμνό χώμα. Κοίταξαν προς εμένα τουλάχιστον 30 φορές και μου έδωσαν να πιώ. Ένας Νεοζηλανδός ιατρός με φρόντισε επίσης.

Στο αεροδρόμιο του Μάλεμε βίωσα ακόμα το γεγονός, αγγλικά Βομβαρδιστικά μετά από μια επιδρομή με ρίψη βομβών εναντίων των σταθμευμένων αεροσκαφών, πραγματοποίησαν επίθεση χαμηλού ύψους με πολυβόλα εναντίων χώρου περιθάλαψης τραυματιών.

Σελίδες 418-426 (περίληψη)

Αντίγραφο εγγράφου από τον Ανώτατο Διοικητή Γερμανικού Στρατού προς υπουργό Εναέριων Συγκοινωνιών και Ανώτατο Διοικητή Πολεμικής Αεροπορίας, με ημερομηνία 2.7.1941.

Αφορά στην αποστολή Έκθεσης της υπηρεσίας Διερεύνησης Παραβιάσεων του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου και σχετικά αντίγραφα πρακτικών των ενόρκων καταθέσεων. Ακολουθούν χειρόγραφες σελίδες.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ